NUBAR KAHAN

TREZITI-VA

fortele bioenergetice

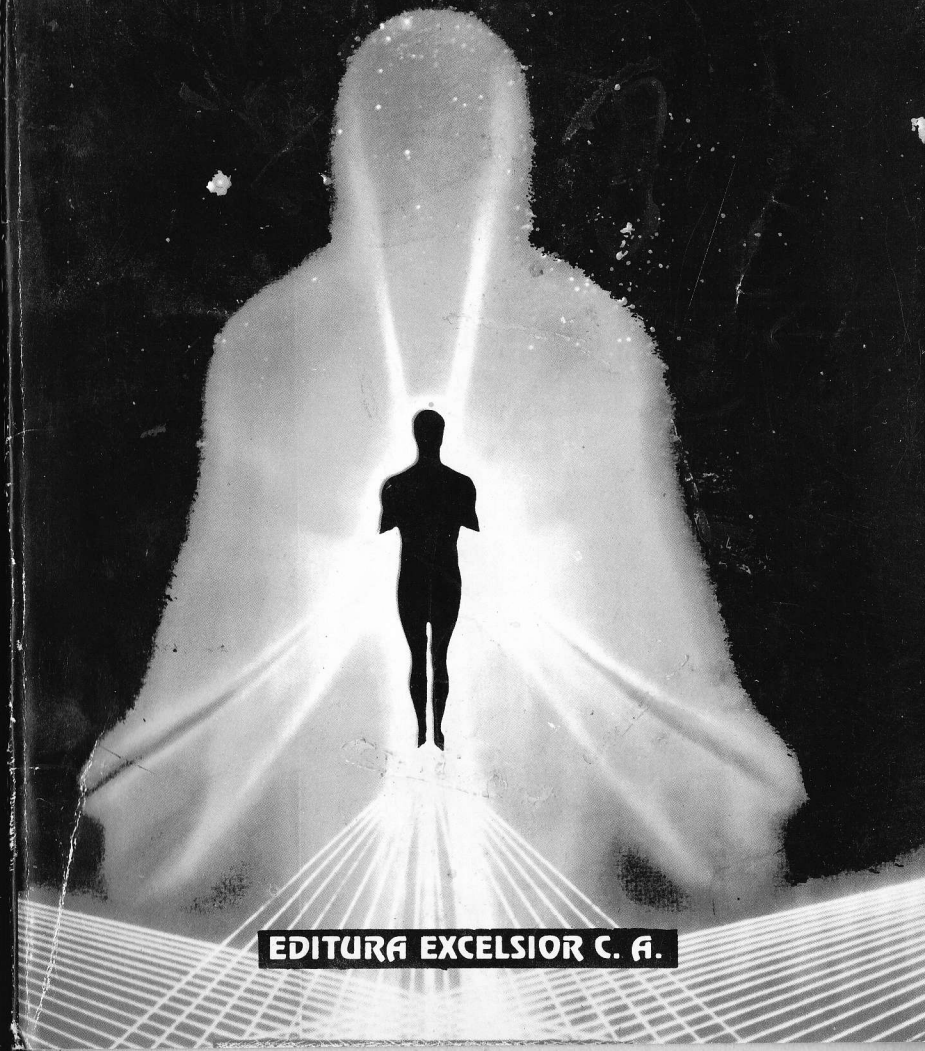

EDITURA EXCELSIOR C. A.

"N-ar fi prea exagerat dacă am afirma că în viitor corpul eteric, în care sălăşluieşte, ca să zicem aşa, principiul vital în aspectul său fizic, va ocupa un loc tot atât, sau poate mult mai mare, decât îl ocupă astăzi corpul fizic material. Cel ce studiază ocultismul îşi va aminti avertismentul dat: nu va fi îngăduit oamenilor să elibereze forţele aproape incalculabile latente în materia atomică, fără siguranţa că aceste forţe vor fi întrebuinţate numai în folosul binelui şi nu ca mijloace de distrugere."

Arthur Powell

Lei 1500

PREFAȚĂ

PARAPSIHOLOGIE SAU PSIHOTRONICĂ ?

Mediatizarea fenomenelor paranormale a dus la o lărgire a granițelor cunoașterii și la apariția de noi discipline. Parapsihologia este una dintre acestea, ca presupunând participarea psihicului uman, fie în mod nemijlocit, cum ar fi în cazurile de clarviziune, psihometrie, telepatie etc. sau în mod mijlocit, cum ar fi efectul PK.

Cercetătorul tentat să escaladeze limita normalului, consideră că unele aspecte ale parapsihologiei pot fi explicate prin legitățile cunoscute. Așa a luat ființă psihotronica. După părerea unora, parapsihologia și psihotronica sunt discipline care coexistă,iar după alții, n-ar exista nici o deosebire a obiectului de studiu,ci una de metodă.

Lucrarea de față își propune să explice cât mai corect fenomenul, nu să-l încadreze într-un curent sau într-altul. Încercarea noastră are la bază noțiunea de câmp PSI, de natură energetică și informațională care înconjoară deopotrivă corpurile nevii, cât și cele vii. Deja fizicienii sunt de acord cu lansarea unei teorii informaționale care să ia locul celei energetice, în ceea ce privește universul înconjurător.

INTRODUCERE

MINUNILE PARANORMALE ȘI TREIMEA CREATIEI

Întotdeauna, lumea a fost atrasă de senzațional. Orice fenomen care nu-și găsea explicația prin cunoștințele epocii, era trecut în categoria minunilor sau a paranormalului, cum le definim noi astăzi. O retrospectivă a misticii ne-ar conduce la constatarea că multe dintre așa zisele efecte situate la granița normalității și-au găsit explicația, pe măsură ce a evoluat gradul de înțelegere și percepere a omului în relația sa cu Cosmosul.

Paranormalul contemporan se împarte în două mari categorii: Majoritatea oamenilor, interesați de ansamblul fenomenelor bioenergetice, nu mai delimitează corect impostura de adevăr. Cealaltă categorie, formată din oameni cu o pregătire adecvată, percepe mai bine adevărata față a lucrurilor, unde paranormalul, știința și teologia își dau întâlnire pentru a explica originea și sensul Creației. Orice manifestare în plan fizic se reflectă în planul Creației, deci efectul ei trebuie explicat prin prisma cosmogoniei, disciplină materialistă și spiritualistă deopotrivă.

Treimea Creației se întâlnește la nivelul Universului, ca formă globală de manifestare. Fizicienii contemporani afirmă că materia are trei forme distincte de organizare: substanța, energia și informația. Teologii, ca păstori ai sufletelor noastre, gândesc Creația tot ca o treime: înger, natură și om; așadar Absolutul, în viziunea lor, budistă, creștină sau islamică, se regrupează într-o treime : Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, o formă de individualizare accesibilă spiritualității românești. Totuși în discuția noastră, nu nominalizarea categoriilor este importantă, ci relația de întrepătrundere a acestora și, mai ales, simbioza Cosmos-Om, ca act evolutiv major.

RADU BUJOREANU

CAPITOLUL I

PERCEPȚIA EXTRASENZORIALĂ

1.1.FACUTĂȚILE ETERICE

Facultățile eterice sunt extensiuni ale simțurilor fizice obișnuite prin care se poate percepe vibrația părții eterice a planului fizic. De regulă, percepția extrasenzorială se face cu ajutorul părții eterice a retinei ochiului, dar există și cazuri anormale când alte părți ale corpului pot recepționa mesaje. Acest lucru se datorește unei dezvoltări astrale parțiale a suprafețelor senzitive ale Dublului Eteric.

În principal există două tipuri de PSE (percepție extrasenzorială), una inferioară și alta superioară. Prima se manifestă in mod sporadic printre populațiile primitive din Africa Centrală, fiind mai mult un fel de senzație masivă care aparține în mod vag ansamblului corpului eteric, decât o percepție senzorială propriu-zisă. Ea scapă aproape complet de sub controlul conștient al omului. În aceste cazuri Dublul Eteric este în strânsă relație cu sistemul nervos; orice acțiune care se exercită asupra unuia, se repercutează

asupra celuilalt. In fenomenele de clarviziune inferioară spre exemplu, tulburarea nervoasă afectează aproape întreg sistemul simpatic. Cea de a doua categorie de PSE apare la rasele umane civilizate și se dezvoltă în strânsă legătură cu facultățile mentale. În aceste cazuri, percepția este foarte precisă, fiind sub controlul voinței și exercitându-se printr-un organ de simț. Orice acțiune nervoasă aparține aproape în întregime sistemului cerebrospinal.

Viziunea eterică, prin aceasta înțelegând întreaga gamă a PSE, poate fi stimulată, în mod temporar, prin delirum tremens. Persoana afectată de această maladie poate vedea ființele din astral sau imagini ce-i indică un viitor probabilistic al evoluției sale. In cazurile în care aceste imagini sunt grosiere sau arată animale și monștri, aproape întotdeauna acele făpturi sunt dintr-un plan eteric inferior. Acesta poate absorbi cu multă plăcere emanațiile alcoolice ieșite din corpul beților. Trebuie să spunem aici că Dublul Eteric este foarte sensibil la elementele constitutive ale alcoolului.

Facultatea eterică se poate manifesta însă, și sub influența mesmerismului sau printr-o tensiune nervoasă exagerată pricinuită de excitare, isterie, o stare de sănătate proastă, narcotice sau unele ritualuri care conduc la autohipnoză.

Nu este însă recomandat să se producă PSE prin provocarea somnului magnetic, deoarece stăpânirea voinței subiectului de către o altă persoană riscă să slăbească capacitatea primeia, subiectul lăsându-se, în cele mai multe din cazuri, condus de alții.

Stăpânirea percepției extrasenzoriale permite înlăturarea barierelor lumii fizice; un zid de cărămidă nu pare a fi decât o ceață ușoară; poți descrie cu precizie conținutul unei cutii închise etc.

Se spune că este atât de ușor să treci de la planul fizic la cel eteric, pe cât de ușor poți modifica focarul optic, în realitate fiind vorba de focarul conștiinței.

Să incercăm să trecem în revistă câteva din cele mai cunoscute fenomene care aparțin PSE. Perceperea unui asemenea câmp, prin intermediul organelor de simț, ne trimite, însă, la efecte extrasenzoriale, deoarece mecanismele de producere a lor implică alți factori de manifestare.

1.1.1.CLARVIZIUNEA (AUDIȚIA)

Este capacitatea de a vedea într-o zonă în care, în mod obișnuit,nu se poate pătrunde. Plonjonul în "invizibil" este gradual și se manifestă diferit de la un subiect la altul. Există situații când avem de a face cu o claraudiție, deci cu senzații auditive și nu vizuale.

Psihometria este considerată ca un caz particular al clarviziunii. Spre exemplu, unele persoane au capacitatea, ca prin intermediul unei fotografii sau al unui obiect, să obțină informații despre proprietarii obiectelor respective. S-ar părea că acestea emit radiații de aceeași natură cu cele ale subiectului, indicând date despre starea de sănătate sau alt gen.

1.1.2.TELEPATIA

Este unul dintre cele mai întâlnite fenomene PSI și se manifestă prin transmiterea gândului între două persoane, una fiind receptor, iar cealaltă emițător. Distanța dintre ele variază de la câțiva cm la câțiva km. Din cercetările întreprinse asupra telepatiei, reținem :

- transmiterea mesajului între subiecți se face pe bază de imagini, de unde și confuzia frecventă între telepatie și clarviziune ;
- mesajele străbat orice bariere, inclusiv cușca lui Faraday, pereți de plumb, mediu acvatic sau vid ;
- activitatea telepatică a recepției atrage modificări ale volumului sanguin, undelor cerebrale, biocâmpului etc. ;
- intensitatea transmisiei nu este influențată decât foarte puțin de distanță ;

- evenimentele emoționale intense se transmit mai bine decât cele obișnuite, chiar și între parteneri neexersați ;
- prin telepatie se poate determina efectuarea unor acțiuni la distanță.

1.1.3.TELEKINEZIA

Se referă la deplasarea de la distanță a unor obiecte, fără mijlocirea forțelor fizice cunoscute. Uneori, aceste fenomene sunt însoțite și de alte efecte cum ar fi : trecerea unui obiect prin altul, dematerializarea unui obiect și rematerializarea lui în alt loc, aducerea de obiecte străine decorului camerei etc.

1.1.4.RADIESTEZIA

Este un fenomen care de-a lungul timpului, a primit diferite denumiri : dowsing, biodetecție, biolocație, efect biogeofizic etc. El constă în detecția radiațiilor terestre, cauzate de ape subterane, zăcăminte, roci tensionate etc.

Studierea fenomenului a dus la concluzia că la aceste acțiuni participă trei componente :
- câmpul terestru de radiații
- senzorul (omul)
- pendulul (traductorul)

Până în prezent au fost detectate trei categorii de unde telurice :

- radiații datorate unor surse subterane distribuite neuniform
- rețeaua de radiații Hartman construită din pereți invizibili la radiații, cu grosimea de 21 cm, detectabilă pe toată înălțimea biosferei într-un caroiaj regulat
- rețeaua secundară de radiații, rezultată din structurile construcțiilor.

In acest moment tot mai mulți specialiști înclină să creadă în existența unui al patrulea tip de radiație și anume acela datorat câmpurilor formelor geometrice ce respectă numărul de aur - vezi efectul piramidal, camera cubică a regelui, cilindrul elipsoidal etc.

1.1.5.BILOCAȚIE (DEDUBLARE)

Constă în separarea corpului astral de cel fizic ; se realizează autoscopia, unde inițiatul are acces la zonele subtile ale materiei și poate lua contact cu starea de fericire și de cunoaștere.

1.1.6.EFECTUL "KIRLIAN"

A fost descoperit prin anii 1940 și pus în evidență printr-un experiment simplu : se așează obiectul de studiu, împreună cu hârtia fotografică, între doi electrozi, în curent de înaltă frecvență. Hârtia este marcată de diferite

imagini de lumină care au primit numele de aură. Valoarea științifică a acestui efect arată că dublul-vital (dublul-eteric sau matricea energetică, după cum se mai numește) nu este o simplă iradiere a corpului fizic, ci el reflectă fenomenele care se produc la acel nivel. Se confirmă astfel concepția că orice boală este un dezechilibru energetic, concepție care stă la baza acupuncturii și energoterapiei.

1.1.7.FENOMENUL "INEDIA"

Constă în capacitatea de a transforma energiile astrale, în energii fizice,direct și fără intermediar. În momentul în care se instalează, procesul este ireversibil, iar subiecții nu mai au nevoie de hrană solidă sau lichidă pentru a se alimenta. Administrarea forțată a mâncării produce grave leziuni interne, punând în pericol persoanele respective. Cel mai recent caz de Inedia este al portughezei Maria Rosallina Veira, care s-a declanșat în 1974, în urma unei paralizii a membrelor inferioare.

1.1.8.REGRESIUNEA ÎN TIMP

Cuprinde un alt plan de manifestare extrem de interesantă, prin universul pe care-l deschide cunoașterii umane. Practic este vorba de o călătorie în timp, în viețile anterioare și care se poate face atât în transă hipnotică, dar

și în stare de veghe. Concluziile experimentale au demonstrat următoarele :

- regresiunea se face în sens invers desfășurării timpului;
- informațiile parvin ca imagini;
- în aceste imagini subiectul se vede pe sine din exterior;
- trăirea evenimentelor se face în timp prezent și cu o intensitate care demonstrează că evenimentele sunt trăite chiar în acel moment;
- gradul de înțelegere al fenomenului depinde de nivelul de cultură al subiectului;
- vocabularul utilizat pentru exprimare este cel corespunzător perioadei retrăite;
- detaliile furnizate pot fi verificate;
- în momentul relatării, persoanele ignoră viitorul, chiar dacă în stare de veghe îl cunosc.

1.1.9.PREMONITIA (PRECOGNOSCIBILITATEA)

Este o avansare în timp, deci este fenomenul opus regresiunii. Concluziile științifice rezultate în urma studiului au arătat că:

- premoniția poate fi atât în legătură cu propria persoană, cât și cu cele apropiate sau străine;
- uneori fenomenul nu este o stare premonitorie, ci are legătură cu starea psihică a subiectului.

1.1.10. FENOMENE EXCEPȚIONALE

În afara acestor fenomene parapsihologice des întâlnite există însă o categorie de efecte speciale sau care apar mai rar și la puține persoane. Dintre acestea enumerăm :

1. invulnerabilitatea - poate fi mecanică, termică, mai rar chimică și radioactivă - constă în protecția mentală pe care un subiect și-o creează față de acțiunea anumitor agenți.
2. elongația și contracția - sunt fenomene antagoniste prin care un om are capacitatea de a-și mări sau micșora dimensiunile naturale, revenind apoi la parametrii normali.
3. levitația - constă în ridicarea și plutirea în aer a unor subiecți capabili să-și anuleze propria gravitație; fenomenul se înrudește cu telekinezia sau psihokinezia, dar este mai puțin răspândit.
4. combustia spontană - are loc prin aprinderea interioară a corpului și arderea lui completă fără, însă, a se deteriora hainele sau așternuturile.

1.2. ENTITĂȚI ETERICE.

În afara fenomenelor obișnuite pe care le-am descris, PSE permite și vizualizarea a numeroase entități eterice, cum sunt ordinele inferioare de spirite ale naturii, care încă mai au

corpuri eterice. Din această categorie fac parte aproape toate zânele, gnomii, bownii etc. care fac obiectul atâtor povești din highlandurile Scoției. din Islanda, dar și din alte țări. Există o clasă de ființe eterice care trăiesc la suprafața pământului și care au urcat pe scara evoluției trecând din regnul vegetal, animal și în final ca minuscule spirite ale naturii. Când încetează a fi zâne eterice, ele devin salamandre sau spirite ale focului, apoi silfide sau spirite ale aerului, și în final trec în rândul îngerilor.

Zânele prezintă numeroase și variate forme, însă de cele mai multe ori înfățișarea lor este omenească și talia destul de redusă ; ele se disting printr-o trăsătură grotescă datorată plasticității materiei eterice ce poate fi modelată prin puterea gândirii. Practic aceste ființe pot lua aproape orice înfățișare, dar ele au totuși, și o formă proprie de reprezentare în plan eteric.

Pentru a lua o altă formă aceste ființe trebuie să-și construiască mai întâi o imagine netă, fixându-și gândirea asupra ei ; de îndată ce gândirea încetează, ființele eterice își reiau forma normală.

Materia eterică nu ascultă atât de repede de puterea gândirii, ca materia astrală. Materia mentală, am putea spune, se modifică odată cu gândi-

rea, iar materia astrală cât mai repede după aceasta, în așa fel, încât un observator neantrenat nu poate sesiza diferențele. În cazul materiei eterice, viziunea poate urmări fără greutate creșterea și micșorarea.

Printre curenții vieții în evoluție, este unul care a părăsit regnul mineral și în loc să treacă în cel vegetal,a îmbrăcat corpuri eterice localizate în interiorul pământului, în inima rocilor sau a stâncilor. Aceste ființe trăiesc mai aproape de suprafața pământului, iar cele mai dezvoltate se pot desprinde din când în când. Acești pitici (gnomi) au fost destul de rar văzuți, dar mai des au fost auziți în peșteri sau în mine. Ei devin vizibili, fie că se materializează cu ajutorul unui văl de materie fizică, fie că observatorul a devenit, temporar, clarvăzător eteric.

Când un om dobândește sensibilitatea eterică, și în primul rând văzul, aproape întotdeauna se produce o schimbare corespunzătoare în celelalte simțuri. Astrologii ne asigură că influențele planetare,aducând după ele dilatarea sau contractarea materiei eterice, dau meditației, condiții cu mult mai favorabile.

CAPITOLUL II

STRUCTURA ÎNVELIȘURILOR UMANE

Pentru a putea înțelege și explica PSE trebuie înțeles și cunoscut modul de integrare al ființei umane în universul înconjurător, structura manifestărilor sale în diferitele planuri de organizare a materiei.

Vechile texte budiste afirmă că omul are trei învelișuri corespunzătoare manifestărilor sale: corpul fizic, prin intermediul căruia omul percepe universul înconjurător, să-i spunem primar, corpul vital sau dublul eteric, care este o matrice energetică asociată primului și prin intermediul căruia el se poate manifesta în plan energetic (eteric), realizându-se fenomenele de PSE, și corpul astral, un înveliș informațional, prin care omul evoluează în spațiul spiritual sau în straturile subtile de organizare a materiei, să-i spunem psiho-afectiv.

Dublul-vital este o punte de legătură între primele două învelișuri, și practic nu poate exista de sine stătător. După moarte, matricea energetică

intră într-o stare de descompunere, care, în final, eliberează corpul astral. In planul teozofiei creştine, acesta din urmă este asociat sufletului.

Spiritul sau germenele de spirit însă, este un concentrat al tuturor existenţelor, care tinde să se reîntoarcă în planul său de manifestare. Când ciclul de evoluţie s-a terminat şi spiritul este perfecţionat, el se contopeşte cu Absolutul, budiştii afirmând că ating Nirvana, iar creştinii, Dumnezeirea.

Deci toate cele trei învelişuri umane sunt perisabile mai devreme sau mai târziu ; singurul care poate să evolueze, de-a lungul a 26.000 de ani şi să atingă o formă perfectă de manifestare, rămâne germenele spiritual. Importantă este însă, relaţia Om-Cosmos, deoarece numai încadrându-ne într-un sistem, un fenomen poate fi accesibil înţelegerii fundamentale.

2.1.LEGILE UNIVERSALE

Orice întreg evoluează după nişte reguli pe care Omenirea le-a numit legi. În timp a apărut o clasificare a acestora, o generalizare, mai importante fiind următoarele:

1. legea unităţii în diversitate, prin care se afirmă că toate elementele ansamblului lucrează împreună intercondiţionându-se, în aşa fel încât,

informaţia ansamblului se regăseşte în fiecare componentă a acestuia.

2. legea ordonării după greutatea specifică, prin care se afirmă o anumită organizare a materiei după proprietăţile diferitelor planuri de manifestare.

3. legea evoluţiei, care implică mişcare şi tendinţa de perfecţionare.

4. legea atracţiilor afinităţilor pe baza căreia anumite forme de organizare a materiei se pot asocia pentru a forma un component complex.

5.legea cauzalităţii sau legea karmică.

6.legea reciprocităţii ce conţine principiul echilibrului şi al compensaţiei.

7. legea ciclurilor alternative, care afirmă o reîntoarcere la origini după o evoluţie manifestată.

Pentru a percepe relaţia Om-Cosmos cea mai importantă legitate este cea karmică. Orice acţiune a omului generează în sistem un efect şi orice acţiune a sa într-o viaţă anterioară va crea premisele unei manifestări ulterioare. Budiştii numesc această consecinţă, Karmă. Spiritualitatea românească, mai plastică, a concretizat această idee fundamnetală într-un proverb:"ce îţi este pus în frunte ţi-e scris."

Mult timp s-a crezut că ideea de karmă este rezultatul unei renunţări totale în faţa greutăţilor vieţii, a unui pesimism şi negativism care nu are

nimic comun cu evoluția spirituală a omului. În planul creației populare românești, Miorița este un bun exemplu a interpretării eronate a ideii karmice.Comportamentul ciobanului mioritic nu este în realitate o renunțare la luptă, un mod fatalist de a trăi, ci este rezultatul filosofiei de secole a acestui popor, a înțelegerii complexe a mecanismelor univesale de intercondiționare a fenomenelor. Aceste interpretări superficiale a unor mari adevăruri ale Omenirii au dus la o înțelegere eronată a unor străvechi culturi și spiritualități, așa cum este cea budistă, sau de ce nu să spunem, și cea tracică.

Karma, în realitate, este legitatea cauzei și efectului în planul manifestării fizice și afirmă că scopul existenței este conștientizarea. Nimeni nu poate obține nimic dacă nu merită. Activitățile noastre într-o viață anterioară sunt cauzele manifestării în viața actuală.

Bineînțeles că Omul poate ieși de sub influența karmei sale în anumite condiții, când ciclul de perfecțiune spirituală este scurtcircuitat prin atingerea voită a Iluminării, sau mai științific spus, prin conștientizarea nivelurilor superioare de organizare a materiei.

2.2.FORȚELE SOLARE

Vechile scrieri indiene afirmă existența a trei mari forțe solare cu care Omul interacționează, în fiecare moment, prin intermediul celor trei învelișuri ale sale.

1. Fohat sau câmpul de natură electromagnetică, studiat în acest moment de către fizicieni și care cuprinde totalitatea formelor lui de acțiune. Cercetătorii contemporani au reușit să obțină o teorie unificată a electromagnetismului lui Maxwell care pare să se suprapună peste principiile anticului Fohat ; singurul câmp care nu a putut fi încadrat în această mare categorie este cel de natură gravitațională. S-ar putea ca vechiul vis einsteinian să fie o utopie din acest punct de vedere.).

2. Prana sau Ki este câmpul de forță vitală, biocâmpul cum mai este numit azi, studiat științific abia după 1933 de către biologul român Eugen Macovschi, care a reușit să postuleze existența unei biostructuri, ca agregat tridimensional, amolecular, ce genereză aura Kirlian și care este suportul manifestărilor PSI. Biostructura a fost confirmată în laboratoarele americanilor Porter și Turner în anul 1982 cu un microscop electronic de înaltă frecvență. Deși experiența a fost făcută în vitro, caracteristicile observate au fost identice cu cele afirmate de Macovschi cu o jumătate de

secol în urmă. Din păcate, posibilitatea de a observa o biostructură in vivo este nulă.
3. Kundalini sau câmpul informațional asociat Omului, o forță la care au acces numai inițiații mânăstirilor budiste și care este ultima poartă de străbătut în atingerea Nirvanei.

CAPITOLUL III.

MATRICEA ENERGETICĂ, UN SISTEM INTERCONDIȚIONAT

Corpul fizic se manifestă în planul materiei dense prin intermediul simțurilor, la fel, corpul eteric sau matricea energetică interacționează cu mediul, fiindu-i caracteristice anumite funcții care subscriu ideii de PSE. Toate aceste "fenomene paranormale" sunt rezultatul utilizării biocâmpului, în vederea obținerii unui anumit gen de manifestare în planurile subtile ale materiei.

Dintre cele trei forțe solare prezentate mai sus, cea care influențează cel mai mult matriea noastră energetică este Prana sau Ki-ul. Anticele tratate yogine afirmă că viața depinde de respirație. Tratatul lui Pantajali arată că energia vitală, deci câmpul pranic asociat corpului fizic prin intermediul matricei energetice, este întreținut prin respirație; aceasta este cea care îi furnizează globulele de vitalitate.

Ele sunt niște combinații de către 6 atomi de oxigen, uneori agregate moleculare de oxigen,

care se formează prin acțiunea pranei asupra atomilor liberi sau asupra moleculelor, formând o structură cu 6 valențe libere. Globula de vitalitate este strălucitoare, incoloră, apropiindu-se de lumina albă, dar natura ei este cu totul diferită de cea a luminii. Dacă aceasta din urmă este o undă electromagnetică, deci o formă de manifestare a Fohatului, globula de vitalitate conține Prană, deci energie vitală, un câmp corespunzător unui alt grad de organizare a materiei. Globulele sunt absorbite în organism odată cu aerul necesar respirației, asimilate la nivelul biostructurii, prin intermediul unor centri de forță, numiți chakre, care distribuie această prană de-a lungul întregii matrice energetice, alimentând biocâmpul.

După cum corpul fizic întrebuințează hrana, apoi expulzează rămășițele nefolositoare prin cinci organe excretoare - pielea, plămînii, ficatul, intestinul și rinichii - tot așa și corpul eteric întrebuințează materialele care sunt aduse prin alimentele fizice și prin absorbția Globulelor de Vitalitate, apoi elimină pe căi diferite, particulele nefolositoare.

Prin respirație și pori sunt eliminate particulele alb-albăstrui din care a fost extrasă Prana, precum și cele încărcate încă, cu Prana trandafirie, de care corpul nu mai are nevoie și, în sfârșit, atomii care

aparțin razelor albastre și care sunt întrebuințați de centrul gâtului.

Prin organele excretoare inferioare trec atomii care au aparținut razei verzi și care vin de la aparatul digestiv, precum și, în cazul omului de rând, atomii razei roșu-portocaliu.

Prin creștetul capului trec atomii care au aparținut razelor albastru închis și violet. La o persoană dezvoltată însă, care și-a inversat sensul razei roșu-portocaliu, particulele acesteia sunt expulzate prin creștet; acestea formează o cascadă de foc, reprezentată adesea printr-o flacără, la vechile statui ale lui Buddha și ale altor sfinți.

Atomii goliți de Prană redevin atomi, exact ca și ceilalți ; unii sunt absorbiți de corp și intră în diferitele combinații care se formează necontenit; alții, rămânând nefolosiți sunt expulzați printr-un canal potrivit oarecare.

Adăugăm că materia Dublului Eteric însuși este și ea necontenit expulzată din corp, prin pori, tot așa ca materia gazoasă; prin urmare, persoanele apropiate unele de altele sunt expuse să-și absoarbă mutual emanațiile eterice.

Materia eterică radiază mai puternic prin vârfurile degetelor mâinilor și picioarelor; de aici marea importanță a ținerii acestor regiuni ale corpului într-o stare de curățenie scrupuloasă. Astfel, de pildă, o persoană care are unghiile murdare

revarsă în lumea eterică un curent de influență nesănătoasă.

Emanațiile fizice ale corpului, constând mai ales din săruri extrem de divizate, se prezintă clarvăzătorului sub înfățișarea de forme nenumărate și minuscule, ca discuri, stele și piramide duble. Caracterul acestor particule microscopice poate fi influențat de o sănătate precară, de un val de emoție sau chiar de anumite gânduri. În această privință, Profesorul Gates a declarat că:

a) emanațiile materiale ale corpului viu diferă după starea de spirit, ca și după condițiile sănătății fizice;

b) emanațiile pot fi tratate prin reacții chimice cu diferite săruri de seleniu;

c) aceste reacții sunt caracterizate prin diferite culori și nuanțe, după natura impresiilor mentale;

d) s-a ajuns să se obțină 40 de feluri de produși de emoție, cum îi numește profesorul Gates.

CAPITOLUL IV.

- CHAKRELE - CENTRELE ENERGETICE ALE ORGANISMULUI

La nivelul fiecărui înveliș există niște centre de forță care determină o funcționare mai bună a acelui nivel. Astfel, la nivelul corpului fizic se găsesc plexurile, niște țesuturi compacte, formate dintr-o împletitură de fibre nervoase și vase sanguine. Corpul energetic prezintă și el centre de forță, numite chakre. În sanscrită, termenul de chakră înseamnă roată și desemnează centrii prin care trece energia subtilă a fiecăruia din învelișurile spiritului uman. Acești centri colectează, transformă și redistribuie energia care îi traversează. Ele sunt așezate la suprafața Dublului vital la circa 6 mm depărtare de conturul fizic. Persoanele dotate cu capacitate extrasenzorială percep acești centri ca niște vârtejuri sau depresiuni, în formă de farfurioară, care se învârtesc foarte repede. Fiecare om posedă aceste chakre, dar dezvoltarea lor poate fi foarte diferită de la un individ la altul. Când nu sunt

activate ele lucesc foarte puțin, atât cât să formeze vârtejul necesar distribuirii pranei și nimic mai mult.

Acolo unde sunt dezvoltate, ele apar ca niște sori, scânteind și palpitând, strălucind cu o lumină vie, fiind ca niște discuri rotitoare cu un diametru de circa 5-15 mm. Pe lângă funcția de distribuitor de prană, ele aduc la nivelul conștiinței fizice, calitatea inerentă a centrului astral corespunzător, adică informații din planul subtil de organizare a materiei.

Corpul astral este dotat și el cu un sistem de centre de forță, numite chakre astrale. Acestea nu sunt aceleași cu cele ale corpului energetic, dar sunt corespondente. Prin intermediul lor poate circula forța Kundalini sau câmpul informațional, care permite atingerea iluminării.

Se știe deja că în timpul somnului, corpul astral are o activitate deosebită, efectuând o serie de experiențe a căror amintire nu este întotdeauna păstrată în starea de veghe ce urmează. Acest lucru se datorează dezvoltării insuficiente a chakrelor energetice care uneori mai sunt numite și eterice.

Fiecare centru din corpul astral corespunde cu un centru eteric, după cum acesta este corespunzător unui plex.

Centrul astral este un vârtej sau un vortex cu patru dimensiuni care se întinde într-o direcție

total diferită de cea a centrului eteric, și prin urmare, nu este coextensiv cu acesta din urmă. Centrele eterice sunt întotdeauna așezate la suprafața corpului energetic, în timp ce centrul astral poate fi uneori și în interiorul corpului astral.

Prana cade perpendicular pe planul fiecărei chakre, exact în centru, mai bine zis țâșnește după o asemenea direcție, deoarece forța vine din planul astral către cele eteric. Din centrul chakrei, ea va radia apoi după o direcție perpendiculară cu cea după care sosește, deci astfel, ajunge în planul dublului-vital, formând niște spițe la nivelul fiecărui centru. Aceste spițe împart chakra în mai multe segmente, ca petalele unei flori și de aceea, în textele indiene, ele sunt numite flori de lotus.

Curenții secundari pranici rezultați la nivelul fiecărui centru generează o mișcare de rotație, dând aspectul unui vârtej. Fiecare undă secundară creată de către o forță ce acționează de-a lungul unei spițe are o lungime de undă caracteristică și se deplasează nu în linii drepte, ci după o direcție sinusoidală neregulată, cu perioadă mare. Aspectul general este acela al unei irizații de sidef sau de sticlă venețiană.

Literatura de specialitate afirmă existența a șapte centre energetice, în realitate ele fiind zece. Ultimele trei, situate în partea inferioară a

corpului, nu dau energii benefice, nici asupra propriului tău corp, nici asupra altuia. Primejdiile care corespund trezirii unor asemenea chakre, nu aduc decât nenorociri și sunt utilizate de către cei ce practică magia neagră.

4.1. MULADHARA

Este chakra rădăcină, după cum se mai numește, fiind reprezentată printr-un lotus cu patru petale, deci prana corespunzătoare acestui centru formează 4 spițe în interiorul lui. Este locul de întâlnire al tuturor canalelor energetice (nadi). Din punct de vedere al corespondenței anatomice ar putea fi indicat în regiunea bazei coloanei vertebrale. Fiecare petală răspunde de o anumită calitate la care are acces inițiatul în momentul trezirii acestui centru. Aceste calități (vrtti) sunt cele patru forme de beatitudine cunoscute sub numele de : paramananda, sahajananda, yogananda și virananda. Fiecăreia dintre aceste 4 petale de lotus, îi este asociată o literă a alfabetului sanscrit, care reprezintă manifestarea unui sunet extrem de subtil. Fiecare literă este în realitate o mantră si, în același timp, o zeitate.

Principiul asociat acestui centru este pământul, culoarea sa este galbenă, iar mandala este un pătrat. Mantra germene asociată acestui centru

este corespunzătoare unei litere sanerite, deci manifestării unui sunet subtil, iar zeitatea care o guvernează este chiar Brahma, ce este așezat pe un elefant. Animalul, în acest caz, este simbolul forței, feminității, și în ultimă instanță, a solidității pământului.

Cele patru spițe formează o cruce, motiv pentru care acest centru este uneori simbolizat prin acest semn. Când activitatea sa a devenit completă, culoarea sa este roșu-portocaliu, deoarece primește un curent de vitalitate roșu închis și unul portocaliu ce sosesc din centrul splenic. Pe lângă acești doi curenți, centrul primește și un curent purpuriu închis, ca și când spectrul s-ar încovoia și culorile ar reîncepe cu o octavă inferioară.

Muladhara dă energie sexuală și menține căldura corpului. Refuzând cu persistență de a ceda naturii inferioare, se poate obține un efect important. Indreptarea razei roșu-portocaliu spre creier suferă o modificare profundă. Portocaliul trece în galben pur și intensifică facultățile intelectuale ; roșul închis devine cărămiziu și întărește afecțiunea dezinteresată ; purpuriul închis este transformat în violet palid și activează partea spirituală a naturii noastre.

Centrul astral corespunzător, numit și centru perimal, este situat între rădăcina organelor genitale și anusul, a cărui forță originală latentă

este reprezentată de șarpele încolăcit în jurul lui însuși. Animalul simbolic care desemnează această chakră este elefantul cu șapte trompe. Silaba prin care poate fi invocată trezirea lui este Lam. Simbolizează energia vitală originală, asemănătoare libidoului. Prezintă aceleași caracteristici cu centrul energetic corespunzător (vezi anexa).

4.2. SVADHISTANA

Este reprezentată printr-un lotus cu șase petale, deci prana corespunzătoare acestui centru formează 6 spițe în interiorul lui. Din punct de vedere al corespondenței anatomice, ar putea fi indicat la baza organelor sexuale. Fiecare din cele 6 petale are asociată o calitate definită printr-o anumită literă și un anumit sunet interior. Principiul asociat acestui centru este apa. Fiecare literă ce definește o calitate este o mantră și de asemenea există o mantră germene, corespunzătoare pentru întreg centrul energetic. Luna în creștere este mandala asociată reprezentării chakrei, iar zeitatea care o guvernează este Vișnu.

Culoarea predominantă constă în mai multe tonuri de roșu, dar conținând și mult verde. Din centrul splenic pornește raza verde care invadează abdomenul, înviorând ficatul, rinichii, intestinele

și, în general, aparatul digestiv. In plan afectiv este asociat sentimentelor și emoțiilor diferite.

Centru astral corespunzător dă facultatea de a simți, o sensibilitate pentru tot felul de influențe, însă fără nimic asemănător cu înțelegerea precisă dobândită cu ajutorul simțurilor corpului fizic. El este situat la patru degete dedesubtul ombilicului. Animalul său corespondent este makaru, un monstru mitic, jumătate crocodil, jumătate delfin. Invocația mistică se realizează cu ajutorul silabei vam. Corespunde anatomic cu plexul hipogastric al sistemului nervos simpatic, guvernând organele excreției și organele genitale interne (vezi anexa).

4.3. MANIPURA

Este reprezentată printr-un lotus cu zece petale, deci prana corespunzătoate acestui centru formează 10 spițe în interiorul lui. Din punct de vedere al corespondenței anatomice ar putea fi localizat în zona splenică. Fiecare din cele 10 spițe este asociată cu o calitate definită printr-o anumită literă a alfabetului sanscrit și un anumit sunet interior. Principiul asociat acestui centru este focul. Fiecare literă ce definește una dintre petalele lotusului, precum și chakra însăși este o mantră. Mandala corespunzătoare este zvastica. Din motive conjuncturale, nejustificate,

reprezentările recente înlocuiesc acest vechi simbol cu un triunghi. Zeitatea care guvernează acest centru este Rudra. Pentru a reprezenta calitățile chakrei, imaginile simbolice însă se raportează la zeul focului Agni călare pe un berbec.

Centrul splenic este unic prin importanța funcțiunii sale. El absoarbe întreaga cantitate de prană, de la globulele de vitalitate și le distribuie mai departe în întreg corpul energetic, prin canalele de corespondență dintre centri. Globulele de vitalitate pătrund mai întâi în centrul splenic unde se descompun în atomii componenți (în număr de 7). Fiecare atom este încărcat cu o varietate de prană, aceștia fiind captați de forțele secundare în rotație și învârtiți în jurul chakrei. Cele 7 feluri de prană au următoarele culori : roșu trandafiriu, roșu închis, portocaliu, galben, verde, albastru și violet. Se observă că diviziunile cromatice ale pranei nu corespund exact celor ale spectrului de lumină solară. Șase asemenea atomi sunt preluați de către șase spițe și trimiși la diferitele chakre sau părți din corp care au nevoie de ei. Al șaptelea de culoarea roșu-trandafiriu se scufundă în vortexul chakrei splenice de unde este distribuit în sistemul nervos. Acest sortiment de atom este cel original, în jurul căruia s-au adunat ceilalți șase pentru a forma globula de vitalitate. Deși

există 7 feluri de prana, există numai 5 curenți principali, așa cum sunt ei descriși în cărțile indiene, căci după ieșirea lor din centrul splenic, albastrul și violetul formează un singur curent, iar portocaliul și roșul închis, un altul. După ce ajung la destinație, atomii purtători de prana sunt descărcați, vitalizându-se corpul energetic și prin el, corpul fizic.

Centrul astral corespunzător este situat la nivelul buricului, având ca animal simbolic berbecul. Silaba de invocație ritualică este ram. Corespondența anatomică se situează în plexul epigastric al sistemului simpatic guvernând nutriția (vezi anexa).

4.4. ANAHATA

Este reprezentat ca un lotus cu 12 petale, deci prana corespunzătoare acestui centru împarte zona în 12 segmente sau 12 spițe, fiecare dintre acestea desemnând o calitate definită printr-o literă și un sunet interior. Literele sunt mantre, ca și litera corespunzătoare chakrei însăși. Mandala asociată este hexagonală, compusă din 2 triunghiuri suprapune invers. Principiul acestui centru este aerul, iar zeitatea care îl guvernează este Isa. Animalul reprezentării simbolice este antilopa neagră, animal recunoscut pentru agilitatea sa.

Centrul inimii este de culoare galben auriu primind raza galbenă de la centrul splenic. Când curentul este îmbelșugat și puternic, produce tărie și regularitate în acțiunile inimii.

Centrul astral corespunzător dă omului facultatea de a pricepe și simpatiza și de a înțelege instinctiv sentimentele altor entități astrale. Este situat în zona inimii, având o culoare gri albăstruie. Silaba de invocație ritualică este yam. Din punct de vedere al corespondenței anatomice este echivalent plexului cardiac al sistemului simpatic, guvernând sistemul vascular (vezi anexa).

4.5. VISUDDHA

Acest centru este reprezentat printr-un lotus cu 16 petale, deci prana sa corespunzătoare formează 16 spițe în interiorul lui. Din punct de vedere anatomic este localizat în jurul bazei gâtului. Fiecare spiță este purtătoarea unei calități desemnată printr-o literă sanscrită și un sunet interior. Fiecare literă, precum și litera corespunzătoare centrului energetic sunt mantre. Mandala asociată este un cerc. Animalul din reprezentările simbolice este un elefant alb.

Centrul gâtului conține curenți pranici albaștri, însă efectul general este argintiu, sclipitor, aducând puțin cu acela al răsfrângerii Lunii pe o apă curgătoare. Razele albastre dau sănătate re-

giunii gâtului, elasticitate corzilor vocale, iar dacă este amestecată cu o nuanță galbenă, se stimulează gândirea obișnuită. Gândirea și emoția de tip spiritual înalt par a depinde mai ales de raza violetă.

Centrul astral corespunzător facilitează trezirea completă a centrului gâtului dând posibilitatea de a fi clarauzitor. Animalul care desemnează calitățile acestui centru este elefantul cu 6 colți. Silaba invocației ritualice este ham. Culoarea acestui centru astral este cea albă. Din punct de vedere al echivalenței anatomice, el corespunde cu plexul cervical al, sistemului cerebrospinal, guvernând sistemul respirator (vezi anexa).

4.6. AJNA

Este reprezentat printr-un lotus doar cu 2 petale albe, a căror calități sunt desemnate de două litere și două sunete interioare. Anatomic ar fi corespondent cu zona dintre sprâncene ; literatura de specialitate îl numește "ochiul lui Shiva". Literele corespunzătoare sunt mantre, ca și cea care indică centrul însuși.

Centrul dintre sprâncene are în realitate 96 de spițe, cu toate că foarte multe cărți îi atribuie doar 2. Aceasta pare a se întâmpla din cauză că centrul este împărțit în două jumătăți, una fiind galbenă și trandafirie, iar cealaltă, albastru-purpurie.

Dezvoltarea centrului astral corespunzător dă facultatea de a percepe precis natura și forma obiectelor astrale, în loc de a fi vag conștient de prezența lor. Trezirea definitivă permite clarviziunea. Silaba de invocație ritualică este a. Culoarea centrului astral este alb lăptos. Se suprapune, din punct de vedere anatomic, peste măduva alungită și peste sistemul nervos al reflexelor (vezi anexa).

4.7. SAHASRARA - PADMA

Este denumit "lotusul cu 1000 de petale" și este corespunzător zonei de deasupra capului, "locul unde urma picioarelor Învățătorului îți conferă mântuirea". În acest centru se află Marea mantră Om; este locul pe unde se primesc poruncile de la Învățător. Împlinirea meditației în acest centru înseamnă atingerea Nirvanei.

Centrul din creștetul capului are în realitate 960 de spițe și un vârtej secundar în mijlocul lui cu 12 ondulațiuni proprii. Când trezirea este completă, această chakră este cea mai strălucitoare dintre toate, oferind colorațiuni indescriptibile și vibrând cu o repeziciune aproape de neînchipuit. Regiunea centrală este albă, iar mijlocul colorat în auriu.

Centrul astral corespunzător, odată trezit, desemnează încoronarea vieții astrale, deoarece

Omul a intrat în posesia tuturor calităților sale. Din punct de vedere al echivalenței în plan anatomic se poate suprapune cu glanda pineală, guvernând sistemul nervos somatic (vezi anexa).

CAPITOLUL V.

REȚEAUA ATOMICĂ

După cum am văzut, legătura dintre chakrele corpului astral și cele ale Dublului Eteric este foarte strânsă. Însă între aceste două categorii de centre există și o rețea, sau un înveliș de o țesătură foarte deasă, formată dintr-un singur strat de atomi fizici foarte comprimați și impregnați cu o varietate specială de Prana. Aceasta, care trece cu o ușurință mare de la astral la fizic, poate străbate învelișul atomic, care opune însă o barieră absolută oricărei alte forțe care nu este în stare să influențeze materia atomică a celor două planuri.

Învelișul reprezintă astfel o barieră naturală care împiedică orice comunicare prematură între planul astral și fizic. Fără această înțeleaptă măsură, orice fel de experiențe astrale ar năvăli în conștiința fizică, fapt care, pentru cea mai mare parte dintre oameni, nu ar prezenta decât inconveniente.

O entitate astrală ar putea, în fiecare clipă, să degajeze energii pe care o persoană de rând nu ar

fi în stare să le înfrunte și din cauza slăbiciunii sale, să le țină în sah. Omul ar fi expus astfel la obsesia oricărei entități astrale care ar dori să-și însușească un corp fizic.

Învelișul protector atomic este o garanție eficace împotriva acestor întâmplări nedorite; în condițiile normale, el servește și pentru a împiedica trecerea în conștiința creierului a amintirii precise a activităților noastre din timpul somnului; el explică și intervalul de inconștiență care însoțește întotdeauna moartea. Se poate întâmpla ca la întoarcerea sa, corpul astral să facă o impresie momentană asupra Dublului Eteric și asupra corpului dens - astfel încât, la deșteptare acesta are o amintire de scurtă durată, însă limpede. În general, amintirea se șterge repede; cu cât omul se forțează să o rețină, cu atât reușește mai puțin, deoarece fiecare efort trezește în creierul fizic, vibrații care tind să învingă vibrațiile astrale mai subtile.

Este deci evident că orice leziune a învelișului protector este o mare nenorocire .Ea se poate produce în diferite moduri. Orice emoție violentă determină în corpul astral un fel de explozie, poate produce o leziune, prin ruperea delicatei rețele. Atunci, după cum spunem, omul înnebu-

neşte. O spaimă extremă, un acces de mânie pot produce un efect asemănător.

Şedinţele de "dezvoltare", cum le numesc spiritiştii, pot şi ele să deterioreze şi să deschidă porţi pe care natura înţelege să le lase închise.

Unele droguri sau băuturi, mai ales alcoolul, toate narcoticele, deci şi tutunul, conţin o materie, care, dezagregându-se, se volatilizează, o parte trecând din planul fizic, în cel astral. Persoanele care au studiat chestiunile dietetice, mai ales acelea care au studiat efectele toxinelor, trebuie să ştie că şi ceaiul şi cafeaua conţin acest fel de substanţe, însă în cantitate mai mică, încât ar trebui să să se facă un abuz de lungă durată pentru ca efectul să se manifeste. Când acesta se produce, elementele respective năvălesc prin chakre într-o direcţie contrară aceleia pe care trebuie să o urmeze în mod normal; urmând forţat acest drum, ele rup şi până la urmă distrug reţeaua atomică.

Această deteriorare sau distrugere se poate întâmpla în două feluri diferite, după tipul persoanei şi proporţia elementelor care îi alcătuiesc corpul eteric şi astral. În primul rând afluxul de materie care se volatilizează arde literalmente reţeaua şi astfel suprimă bariera ridicată de natură.

În al doilea rând, aceste elemente volatile „întăresc" atomul, stânjenindu-i şi paralizându-i pul-

saţiile, astfel încât nu mai poate conţine forma specială de Prana care îl leagă în reţea. Atunci acesta se osifică, am putea spune, astfel că transmiterea dintr-o parte în alta devine absolut nesatisfăcătoare.

Aceste două tipuri de leziuni sunt uşor de recunoscut. În primul caz apare delirum tremens, obsesia, nebunia. În al doilea caz, care este mult mai frecvent, constantăm un fel de slăbire generală a calităţilor şi sentimentelor superioare, care aduce după sine brutalitatea, animalitatea şi pierderea stăpânirii de sine. Este ştiut că persoanele care întrebuinţează narcoticele în mod excesiv, cum ar fi tutunul, alcoolul sau drogurile persistă adesea în acest obicei şi atunci când ştiu foarte bine că deranjează pe cei din jur.

Conştiinţa omului obişnuit nu poate întrebuinţa încă materia atomică pură, nici în corpul fizic, nici în corpul astral ; deci, în mod normal, îi este peste putiinţă să comunice în mod conştient şi voluntar între cele două planuri. Adevărata modalitate de a ajunge la această performanţă este de a-şi purifica cele două vehicule până când materia atomică fiind complet vitalizată în fiecare din ele, să permită comunicarea. În acest caz, reţeaua îşi păstrează în cel mai înalt grad poziţia şi activitatea sa, permiţând conştiinţei să treacă de la un plan la celălalt ; în acelaşi timp ea con-

tinuă să joace un rol deosebit, acela de a împiedica orice contact strâns cu subplanurile inferioare, care ar deschide o trecere la tot felul de influențe de nedorit.

Deci, pentru adevărații studenți în ocultism, nu există decât o singură metodă : să nu forțeze prin nimic dezvoltarea facultăților psihice, să aștepte momentul când ele se vor manifesta în mod natural, în cursul evoluției normale. Se câștigă astfel toate avantajele, evitând în același timp, toate primejdiile.

CAPITOLUL VI

CENTRELE ASTRALE ȘI KUNDALINI

Yoga spiritualistă actuală, studiind în mare parte un fenomen New Age, a permis punerea la dispoziție a unui mare număr de vechi științe tradiționale. Dacă până în 1960 practicanții rămăseseră ezoterici, transmițând știința numai inițiaților în liniștea câtorva triburi tibetane sau a templelor indiene, azi învățăturile sau tehnicile învăluite de mister sunt mult mai rare. Cu toate acestea, una din disciplinele cele mai stranii ale budismului, al cărui secret îl deține yoga tantrică și care-i fascinează din ce în ce mai mult pe Occidentali, este trezirea Kundalini.

S-a putut constata că există diferențe importante între centrele astrale și cele energetice, uneori pornind chiar de la corespondențele lor anatomice, care pot fi altele. De asemenea funcțiunea lor în organism diferă, iar utilizarea unor metode de trezire poate duce la rezultate diferite.

Chakrele, în general, sunt puncte de întrepătrundere a fizicului cu psihicul. O dată deschise

centrele astrale, este posibilă urcarea forței Kundalini, în mod ascendent, dar nu neapărat succesiv, în ordinea în care le-am prezentat, trezirea completă suprapunându-se peste momentul ieșirii șuvoiului de forță prin Sahasrara.

6.1. KUNDALINI ȘI SEXUALITATEA

De la primii orientaliști anglo-saxoni, care, au adus din Extremul orient scrieri stupefiante despre puterile yoginilor, până la adepții moderni ai Noii Lumi, care recuperează știința tradițională, fascinația în fața energiei Kundalini rămâne neschimbată.

Tot felul de legende au existat și există încă asupra legăturii dintre trezirea Kundalini și sexualitate. Lilian Silburn, ca și atâți comentatori, subliniază că există un șanț de netrecut între energia purei conștiințe și sexualitate, atât timp cât Kundalini este inactivă. A încerca însă să trezești Kundalini, prin tot felul de exerciții cu bază sexuală, pare mai ales o ocupație pentru neofiții lipsiți de senzații (deși chiar la noi anumite persoane ce pretind a cunoaște tantra se dedau la astfel de exerciții hilare), decât o cale serioasă a practicii yogine. Contrar aparențelor, ritul sexual este bine utilizat in yoga tantrică, dar numai după trezirea lui Kundalini, când se utilizează plăcerea ca trambulină a spiritului.

Ritul sexual care trebuie să dea cheia de acces la conștiința cosmică, are la bază caracteristicile unirii sexuale ce se preschimbă într-o fericire liniștită; dorința este oprită și face loc încântării de sine, extazului. Pentru un asemenea gen de unire, bărbatul și femeia trebuie să fie puri, nealterați de dorințe fizice. În aceste condiții, actul sexual nu se mai situează în trup, ci în domeniul universal al conștiinței omului.

Tantrismul este numit deseori calea regală a eliberării. Aceste aluzii enigmatice, aceste tehnici transmise în mod parțial, acest secret atât de bine întreținut, par foarte descurajante. Nu este vorba totuși decât de a-i abate din drum pe cei care caută superficialitatea și își imaginează că numai cu câteva exerciții respiratorii vor ajunge la rezultate spectaculoase. Tantrismul este o disciplină serioasă și foarte eficace, nu o mărturie sclipitoare care poate fi pusă la îndemâna primului venit. Odată delimitate aceste rezerve, nimeni și nimic nu-l poate împiedica pe fiecare dintre noi să se lanseze în cucerirea "șarpelui adormit", o cucerire analogă cu medievala și occidentala cucerire a Graalului.

Pentru a te lansa în această mare aventură nu este nevoie să fii un mare înțelept. Este suficient să te arăți umil și răbdător, să știi că nu există nici un mijloc de a sări peste etape. Trebuie înțeles

că drumul cel adevărat care duce la trezirea lui Kundalini nu trece neapărat prin practica tehnicilor bizare, ci obligatoriu prin controlul progresiv al celor șapte nivele de conștiință, legate de cele șapte chakre. Să ne ocupăm deci, de reacțiile noastre de supraviețuire pentru a integra chakra rădăcină, apoi de atașamentul emoțional și de dorințele noastre nestăpânite și în final, cu răbdare și cu încredere de deblocarea chakrei sexului. De abia atunci calea regală a eliberării va fi tuturor accesibilă.

Dacă în zilele noastre foarte mulți au auzit vorbindu-se vag despre chakre sau tantrism, puțin sunt cei care știu despre ce este vorba în realitate.

Există două motive fundamentale. Unul provine din însăși natura energiei Kundalini, care se resimte cu intensitate și deși efectele ei sunt remarcabile, rămâne de neînțeles pentru intelectul normal. Al doilea este legat de natura pericolelor ce pot apărea din practicarea greșită a acestor energii. Cei care au experimentat Kundalini afirmă că este simplu ca și viața ; dar cum s-ar putea defini oare viața ?

Pericolele cele mai mici ale practicării Kundalini constau în tulburări fizice și psihologice importante. Prudenți, inițiații tac, nu pentru plăcerea de a ține un secret, ci avându-i în vedere pe imprudenții care s-ar lansa orbește în căutare.

Marele mister al energiei Kundalini pare simplu când îl exprimi în cuvinte. Din vremuri îndepărtate, adepții tantrismului au descoperit că există în om o energie foarte puternică, prin intermediul căreia acesta se poate uni cu Divinul și poate scăpa de condițiile obișnuite ale spațiului și timpului. Un mister fascinant, căci chiar dacă accesul la această energie cere eforturi considerabile, este evident că o putere excepțională rezidă în fiecare din noi, adormită. Ceea ce tradiția numește trezirea Kundalini este, oricum, trezirea energiilor noastre cosmice care zac, latente, în orice ființă umană. Ea doarme în noi, asemenea unui "șarpe răsucit", după Lama Anagarika Sowinda și funcționează automat, în mod inconștient, la toți. Tehnicile puse la punct de generații de yogini antrenați ne permit să luăm cunoștiință de această energie și să o trezim, făcându-o să urce în cele 7 chakre.

6.2. KUNDALINI ȘI MEDICINA

Trezirea Kundalini și deschiderea chakrelor antrenează o puternică dorință de autovindecare și, adesea, de vindecare. Totuși, niciunul din marile tratate medicale de Aqurveda, știință medicală a Indiei, nu menționează ideea de chakră. Cercetătoul Lucien Tenenbaum motivează acest lucru prin faptul că

chakrele nu corespund unei realități anatomice a corpului, ci ele sunt numai localizate în zonele care au fost descrise. La omul obișnuit ele sunt închise și ca urmare nu pot avea un rol psihologic, de aici omiterea lor din tratatele medicinilor tradiționale.

Un medic german, von Veltheim-Ostron, a fost martorul direct al unui fenomen extraordinar legat de trezirea Kundalini. El povestește în "Jurnalul asiatic" incredibilul fenomen pe care l-a observat în persoana unui inițiat, Eamona Maharishi de Tiruvgunamakai.

"- ... pe când ochii mei erau scufundați în profunzimile aurite ale celor ai lui Maharishi se produse ceva pe care eu nu îndrăznesc să descriu decât cu mare rezervă și umilință și în cuvintele cele mai puține și mai simple, în conformitate cu adevărul. Caracterul întunecat al corpului său trecea progresiv la alb. Acest corp alb se făcea din ce în ce mai luminos, ca iluminat de dinăuntru și strălucea. Lucrul era atât de uimitor, încât căutând să-l sesizez conștient și cu luciditate, mă gândeam mai degrabă la sugestie, la hipnoză etc. Practicam în consecință unele controale : îmi priveam ceasul, îmi scoteam carnetul de însemnări și-l citeam, ceea ce mă făcu mai întâi să-mi pun ochelarii. După care, îl fixam pe Maharishi. El

nu încetase să-și aţintească privirea asupra mea și cu aceeași ochi cu care citeam carnetul, îl vedeam șezând pe pielea sa de tigru, ca o formă luminoasă."

Șarpele încolăcit pe sine însuși în chakra rădăcină se îndreaptă spiralat până la chakra craniului. Ca șarpe, Kundalini este desemnat ca păzitorul celei mai mari comori, nemurirea. Vechi tradiții fac din șarpe, stăpânul inițierii în tainele ezoterice. Șarpele Adâncurilor (Anir-budhina) este celebrat de Vede și implorat în menținerea hranei și vigorii ; iar șarpele păzitor al izvoarelor, Ani, tot din Vede, este transformat într-un dragon ce este doborît de zeul Indra. De asemenea, în Occident nenumărate mituri și legende pun în scenă înfruntarea dintre erou și un șarpe sau un dragon, în căutarea nemuririi și adevărului. Nu mai punem la socoteală primul șarpe, cel al Edenului, păzitor al cunoașterii, care a cauzat tulburări în paradis. Pentru F. Aster Brauwell, șarpele Edenului "reprezintă procesul biofizic al Kundalini".

CAPITOLUL VII.

ENERGIA MAGNETICĂ A CORPURILOR VII

Știm cu toții, mai mult sau mai puțin, că în noi zace o formidabilă energie; ceea ce intuiția admite, logica ar prefera să înțeleagă. Să nu fie Omul decât un ansamblu de organe, un complex mecanism ce funcționează cu o precizie uimitoare?

Mult timp, medicina tradițională a susținut această teorie, dar astăzi, încearcă și ea, alături de tradiționalele curente filosofice, să explice vindecările miraculoase, efectul placebo, magnetismul animal, hipnoza sau acupunctura, homeopatia, energoterapeutica etc. Totul devine, însă, logic dacă considerăm că Omul nu este numai substanță, ci și energie și informație. Noțiunea de energie vitală este de foarte multă vreme o realitate pentru mistici și civilizațiile orientale.

Chinezii denumeau aceste forțe cu numele de KI, ea fiind punctul de plecare al vieții și implicit al materiei în toată complexitatea ei. În acupunctură, celebri terapeuți utilizează meridianele

energetice, niște canale prin care energiile vitale circulă în organismul uman, ca modalitate de implementare a unui tratament. Ideea se regăsește însă, cu mult mai înainte, în vechile texte budiste, când indienii denumeau aceste forțe cu numele de PRANA. Yoginii zilelor noastre afirmă că cei ce o pot stăpâni, deplasează atât un atom, cât și o planetă, capacitatea ei de acțiune fiind formidabilă. Orientalii nu sunt singurii care cred în existența acestor forțe ; în Occident, Hipocrate susținea realitatea unor "misterioase energii fluide" care circulă prin corp. Paracelsius, faimosul medic alchimist din secolul al XVI-lea, credea că "forța vitală îl umple pe om și strălucește în jurul său ca o sferă luminoasă". Formele fizice, după concluziile lui, nu sunt decât "expresia principiilor și puterilor invizibile".

Astăzi noțiunea de energie a căpătat un aspect concret. De la Einstein și celebra ecuație $E=mc^2$ se știe că energia este și ea materie, pentru fizicieni, substanța chiar, este o energie condensată. La începutul acestui secol, cercetătorii au demonstrat că particulelor li se poate asocia o undă (un câmp), deci substanța poate fi convertită în energie și invers.

Materia constituită din atomi vibrează și strălucește de energie, deci nu este absurd să credem că toate formele umane, vegetale și animale sunt

alcătuite și din energie. De altfel, cu toții suntem sensibili la acest aspect al lucrurilor. Cine n-a simțit o spaimă sau o respingere inexplicabilă în fața cuiva ? Uneori, din contră, ne simțim bine în compania unei persoane sau în locuri cum ar fi catedralele, malul mării etc., care celor senzitivi le dau energie binefăcătoare. Aceste câmpuri de energie ar putea probabil, să explice și alte fenomene curioase, cum ar fi faptul că femeile care locuiesc într-o mânăstire sfârșesc prin a avea toate, aceleași obiceiuri, în același timp.

Anumiți oameni de știință sunt convinși că ființele vii sunt capabile să emită câmpuri de energie vibratoare. Cercetătorii ruși au făcut studii asupra culturilor de celule separate ermetic. După contaminarea uneia cu un miros sau produs toxic, au regăsit aceeași patologie și în cultura vecină, cu toate că nu au avut nici un contact fizic și nu au prezentat urmele intoxicației sau acțiunii virotice.

Aura corpurilor vii este o strălucire de tip electromagnetic, afirmă oamenii de știință contemporani. Dr. D. Bourdin, homeopat și acupunctor, a putut detecta existența și proprietățile acestei energii strălucitoare, pe care a numit-o anvelopă energetică. El distinge trei asemenea anvelope care corespund vitalității fizice, energiei psiho-afective și dimensiunii spirituale. Aceste trei câmpuri posedă proprietăți uimitoare. Dacă

doua persoane se apropie, anvelopele se retrag. Doi oameni se pot potrivi pe plan spiritual, dar nu și psihoafectiv. Anvelopele care privesc aceste planuri se schimbă în mod diferit, în funcție de afinitățile existente. De obicei,cuplurile în totală armonie își lărgesc anvelopele; de asemenea, într-un loc perturbat geobiologic , anvelopele se retrag și invers, într-un loc benefic, ele se dilată complet.

Toate aceste experiențe ne lasă să credem că există și altceva decât materia palpabilă (substanța), iar acest ceva este energia vitală. Pentru a lua cunoștință de ea, ajunge să ne gândim la importanța Soarelui, a cărui energie stă la baza vieții. Acum 20 de ani, niște savanți italieni au închis iepuri în cuști de plumb pentru a-i izola de razele solare. Toți au murit, deși au fost îngrijiți și alimentați cum nu se poate mai bine.

ADN, sediul eredității, joacă un rol de antena în aceste procese. Unii cercetători cred, că prin forma sa de dublă elice, ar putea fi un emițător-receptor capabil să vibreze în armonie cu razele telurice, cosmice sau de altă natură electromagnetică. Acum câtiva ani. E. Guille, specialist în biologie moleculară, a localizat unele metale în ADN. Nimic deosebit, în afară de faptul că aceste metale sunt atribuite prin tradiție, planetelor din sistemul solar. Fiecare planetă având vibrații proprii, ar fi capabilă să intre în rezonanță cu me-

talul corespondent, ce se găsește în miezul celulelor eredității noastre.

Noțiunea de energie vitală a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare spectaculoasă, odată cu faimoasa fotografie Kirlian, care relevă existența unui nimb de energie în jurul ființelor vii. În aceeași epocă, un reportaj televizat trimitea la acupunctură și meridianele energetice. Se vedea o operație pe plămâni, efectuată pe un pacient chinez, anesteziat numai cu un ac plantat în antebrat. Pacientul era perfect treaz și discuta cu asistentele în timp ce mânca biscuiți. Medicina ortodoxă a căutat o explicație rațională acestor tipuri de fenomene , dar nu întotdeauna le-a găsit.

Multe alte metode demonstrează prin fapte concrete existența unei energii vitale, de exemplu, auriculoterapia utilizează urechea dreaptă ca bază de terapie și diagnosticare. O lampă permite proiectarea unor fine fascicule de culoare pe punctele energetice ale urechii. S-a constatat că aceste culori antrenează vibrații foarte subtile și permit aflarea cu o bună precizie a stării energetice a pacienților. Corpul pare și el a avea facultatea de a percepe forța energetică a unui remediu, chiar ambalat fiind. Când medicamentul adecvat se află în mâna bolnavului se constată imediat că acesta îi restaurează energia punctelor de acupunctură perturbate.

Citind acestea, înțelegem mai bine de ce medicina clasică nega evidența. Concepțiile asupra originii bolilor sunt radical diferite. O boală se declanșează dintr-un dezechilibru energetic, cu mult timp înaintea apariției unei tulburări organice sau a unei leziuni. Pentru unii este pe cale de a se anunța o veritabilă evoluție. Aceasta ar trebui să fie obiectul acupuncturii, homeopatiei și a altor medicini energetice, terapiile majore ale secolului XXI.

7.1. OMUL MAGNETIC

Ne întrebăm de multe ori cum se orientează porumbeii și albinele. Cercetătorii au descoperit cristale fine de magnetită la baza creierului porumbeilor și în abdomenul albinelor. Or, acest amestec de fier și oxigen este în mod natural capabil să se magnetizeze,este, într-un fel, o busolă naturală. Porumbeii și albinele nu sunt singurii care beneficiază de ea.

Profesorul Zves Rocard crede că a localizat magnetita și la om, la nivelul coastelor, omoplaților și arcadelor de la sprâncene. Curios, chinezii afirmă că stimularea arcadei sprâncenelor poate aduce o creștere de energie. Coincidentă sau un adevăr de mult uitat ?

CAPITOLUL VIII

TREZIREA FORȚELOR BIOENERGETICE

8.1. KUNDALINI ȘI ACȚIUNEA SA

După cum a fost explicat, legătura dintre centrii eterici și cei astrali este foarte strânsă. Intre aceste două categorii de chakre există o rețea formată dintr-un singur strat de atomi fizici, foarte comprimați și impregnați cu o varietate specială de prana. Câmpurile care trec cu multă ușurință de la astral către fizic după ce își pierd calitățile constitutive, nu mai pot străbate drumul în sens invers, această barieră acționând ca o membrană selectivă și permeabilă doar într-o singură direcție. Acest înveliș este o barieră naturală menită să împiedice orice comunicare prematură între planul astral și cel fizic. O entitate astrală ar putea în fiecare moment să genereze energii care în planul fizic să nu poată fi controlate. În condiții normale el împiedică trecerea în conștiința creierului a activităților din planul astral.

Este evident că lezarea acestui înveliș protector este o mare nenorocire; acest lucru se poate

produce în mai multe moduri : emoții violente, negative, care produc o implozie a corpului astral ce duce la ruperea barierei protectoare; ședințele de dezvoltare a chakrelor pot duce și ele la deteriorarea rețelei de atomi; drogurile, alcoolul, narcoticele, anesteziccle etc.

Această deteriorare se produce în două moduri distincte, după tipul persoanei și după proporția elementelor care îi alcătuiesc corpul astral și eteric. Se recomandă de aceea pentru studenții în ocultism să nu forțeze cu nimic dezvoltarea chakrelor, ci să aștepte momentul în care aceste porți de legătură se deschid în mod natural. De asemenea, este indicat ca ședințele de meditație să fie făcute în prezența unui maestru (guru).

După cum s-a arătat, Kundalini este cea de a treia forță solară, fiind cu totul independentă de celelalte două. Kundalini a primit diferite nume: Focul-Șarpe, Mama Lumii. El apare clarvăzătorului ca un torent de lichid, ce străbate corpul după o traiectorie spiralată asemănătoare cu ondulațiile unui șarpe. Simbolul antic a lui Kundalini este tirsul-(baston care se termină cu un con de pin) și care a fost întâlnit în mitologiile tracice la Dyonisos, zeul vinului și al beției. In India, simbolul este identic, dar este înlocuit cu un bambus cu șapte noduri, care reprezintă cele șapte chakre astrale prin care poate circula această forță.

Corpul astral a fost la început un fel de masă aproape inertă, neavând decât o foarte vagă conștiință, fără o capacitate definită de acțiune și fără o cunoaștere clară a lumii.

Trezirea lui Kundalini se face treptat după dezvoltarea centrilor eterici corespunzători. Mecanismul care ne permite să devenim conștienți de ceea ce se întâmplă în plan astral este foarte interesant și merită să fie înțeles ca atare. Materia corpului astral este de natură informațională, deci nu poate avea organe specializate de percepție, ca în plan fizic. Prin trezirea fiecărui centru astral se creează capacitatea de a fi sensibili la o anumită categorie de vibrații ale lumii astrale.

Chiar și atunci când toate chakrele astrale sunt trezite nu se pot comunica creierului fizic experiențele astrale dacă nu sunt dezvoltate chakrele eterice.

Acestea pot fi trezite numai prin declanșarea lui Kundalini din materia etherică.

Ideea poate să vi se pară contradictorie cu cele afirmate anterior. Kundalini rămâne intr-adevăr, specifică centrilor astrali, dar ca orice forță caracteristică unui plan subtil, superior celui eteric, poate să acționeze și într-un plan inferior.
Altfel spus, informația se găsește și într-un câmp energetic și într-o masă de substanță, dar substanța nu este neapărat prezentă într-un câmp

informațional. Chiar și în fizica contemporană se știe că principiul dualității corpuscul-undă nu este general valabil.

Această deșteptare se obține printr-o sforțare de voință hotărîtă și prelungită, care duce la activarea centrului de la baza șirei spinării. Prin aceasta, datorită formidabilei energii aduse la suprafață, se trezesc celelalte chakre. Pentru a obține rezultate pozitive este necesar ca focul-șarpe să treacă din centru în centru, într-o anumită ordine, care variază de la om la om. Ocultiștii care cunosc aceste mecanisme se feresc să le explice foarte bine, deoarece pot apărea primejdii însemnate pentru cei care nu lucrează sub îndrumarea unui guru.

Primejdiile sunt de natură fizică, deoarece o trecere necontrolată și arbitrară din chakră în chakră, duce la dureri insuportabile, leziuni de țesuturi sau chiar moarte. Un efect frecvent la aceste treziri premature este inversarea curentului Kundalini și orientarea lui către părțile inferioare ale organismului, către centrele 8, 9 și 10. Trezirea acestor chakre excită cele mai puțin dorite pasiuni, le stimulează și le intensifică într-un asemenea mod, încât omul care cade pradă lor devine un monstru de depravare, un adevărat satir care este în contact numai cu ființele subumane.

Există o școală de magie neagră care utilizează voluntar acești centri, dar adepții unei înalte spiritualități nu pot avea ceva în comun cu această categorie.

Uneori Kundalini se trezește spontan, persoana simțind o vagă senzație de căldură ; Kundalini poate intra chiar spontan în mișcare, dar acest lucru se întâmplă destul de rar. In aceste cazuri, forța se precipită de jos în sus printr-un canal energetic paralel cu coloana vertebrală, în loc să meargă spiralat și provoacă dureri fizice mari.

După cum se observă, principala funcțiune a lui Kundalini este să dezvolte centrii eterici și astrali pentru a face posibilă comunicarea între cele două planuri de organizare a materiei. Vârsta nu pare să afecteze dezvoltarea centrilor, dar sănătatea este indispensabilă, deoarece numai un corp sănătos și puternic poate suporta o asemenea tensiune.

CAPITOLUL IX

KI - GONG SAU TEHNICA GALVANIZĂRII ENERGIEI VITALE

KI-ul circulă peste tot în organism și provine de la energiile subtile ale Universului. Invățând să canalizați aceste energii, că devine o sursă de echilibru și de tonus bun, atât în plan fizic, cât și spiritual.

Unul dintre cei mai cunoscuți maeștri chinezi ce predau cursuri de KI GONG în Europa este profesorul Zhu. Fiecare ședință debutează prin frazele ritualice ale maestrului : " priviți fără să vedeți, ascultați fără să auziți, surâdeți-vă dv. înșivă...". Întreaga atmosferă în care se desfășoară cursul denotă calm, blândețe și seninătate. Mișcările fizice, parte componentă a acestei străvechi tehnici, sunt rotunde, grațioase, am putea spune aproape hipnotice, însoțind în permanență vocea ce ritmează ședința.

"KI-ul va traversa corpul dv. Acolo unde este o problemă, veți simți înțepături sau o ușoară durere. Înțepăturile sunt bune, iar durerile și mai

bune...". Exercițiile urmează ușor, fără un efort vizibil, practica fiind mult mai comodă decât yoga. Maestrul nu își corectează debutanții, deoarece fiecare trebuie să-și înțeleagă propriile greșeli. Mișcările sunt însoțite de sunete specifice care au rolul de a mări puterea de concentrare a subiecților : "shuuu" cu un gest suplu este bun ficatului, "cheee", fortifică inima, iar "shucee" regenerează rinichii. Seria de bază a exercițiilor KI GONG durează aproximativ 1 h. Întinderea și destinderea urmată de o mare relaxare, afirmă unii specialiști, este echivalentul "detașării mentale", mult mai greu de atins pentru un începător.

După primele ședințe pot apărea peste noapte furnicături sau cârcei, deoarece KI-ul se blochează în meridianele energetice care nu sunt suficient de antrenate pentru a lăsa liberă energia vitală. Prezența spirituală a maestrului anulează aceste senzații datorită aportului de energie pe care corpul dv. îl va primi și o senzație agreabilă vă va învălui.

Pentru adepții Taoismului, filosofie chineză milenară, KI este energia ce zace în fiecare din noi așteptând să o scoatem la suprafață. Ea circulă peste tot, în interior, dar și în exteriorul corpurilor vii. În organism ea urmează așa numitele "vene ale dragonului" sau curenții telurici ai

planetei (meridianele de acupunctură). Există două mari autostrăzi : circuitul funcției, care urcă de la anus la gât, trecând prin sex, ventre și inimă și circuitul guvernator, care pleacă tot de la anus, dar se ridică prin coccis și coloana vertebrală până la cap, coborând apoi în palatul lingual. Limba este deci, comutatorul dintre cele două energii ; amplasată în spatele incisivilor ea le permite să circule în cerc, înainte și înapoi, traversând organele. Astfel se formează "micul circuit ceresc" care în concepția KI GONG permite dezvoltarea KI-ului ce se scurge apoi prin "marele circuit ceresc", meridianele de acupunctură.

Aplicațiile acestei metode de galvanizare a energiilor vitale sunt multiple. Un luptător o folosește atunci când se bate, se vorbește de aceea de Kung Fu, artistul, pentru a câștiga inspirație, medicul, pentru a vindeca, iar anestezistul, pentru a pregăti pacientul pentru operație. Bilanțul medical al KI GONG în China este impresionant; toate facultățile de medicină au în acest moment o secție specializată în studiul acestei metode. Experiențele chineze arată că în condițiile în care este practicat regulat, poate crește imunitatea corpului, frecvența undei cerebrale frontale, tratându-se în acest mod, insomnia și anxietatea.

La persoanele în vârstă el atenuează efectele psihologice ale îmbătrânirii, permițând tratarea cu

succes a miopiei, surdității, pierderii memoriei și încetinirii activității cerebrale. Pentru a elimina oboseala KI GONG se completează cu tehnici de vizualizare. Se imaginează, spre exemplu, un curent de apă murdară care iese prin picioare. La Xian, testele chimice au arătat o creștere a temperaturii de la 1 la 4 grade Celsius în corpul pacienților, dar și o netă ameliorare a circulației sanguine.

Dr. Requena, unul din discipolii maestrului Zhu, medic cunoscut în Franța, reamintește că KI GONG este înainte de toate, o gimnastică blândă și ușoară pe care o poate practica toată lumea, bolnavi, bătrâni, tineri școlari, adulți stresați, surmenați, deprimați etc. Practica regulată a tehnicilor permite corpului să acumuleze energie și să reziste agresiunilor. infecțiilor, stressului vieții moderne.

KI GONG nu a dispărut din viața modernă a Chinei, fiind des folosit și pentru realizarea stărilor de meditație. El, spune dr. Requena, este comprimat de vitamine spirituale. Poziția arborelui, frecvent practicată, poate deveni o veritabilă meditație în picioare. Turistul occidental se miră văzând, dimineața, mii de chinezi singuri sau în grup practicând această gimnastică tradițională sub supravegherea unui maestru. Unul dintre poeții naționali ai Chinei afirmă : "baza artei vieții

este fortificarea vitalității corpului, atingerea stabilității mentale și cultivarea păcii inimii" (Su Tsung Po).

KI GONG permite administrarea optimă a capitalului nostru de sănătate și viață și punerea energiilor cosmice în slujba noastră. Fiecare adept însă, trebuie să țină cont că este nevoie de timp pentru a "transforma bobul vulgar de nisip în sublima perlă luminoasă".

Tehnica galvanizării energiilor vitale este o știință ancestrală ce are o vechime de mai bine de 5000 - 6000 de ani. Ea a fost menționată în opere datând încă de acum 2000 de ani înainte de Christos. Pentru medicina chineză KI-ul și sângele formează un tot ce nu poate fi separat; de aceea meridianele energetice urmează aproape același drum cu vasele sanguine.

KI GONG poate fi practicat și începând de la 12 ani, dar un maestru este absolut indispensabil. Poziția fundamentală pentru începători este cea "îmbrățișați arborele", împreună cu cinci serii de exerciții de bază. Pentru o practică regulată, două zile pe săptămână sunt suficiente pentru a exersa împreună cu maestrul, iar în restul timpului câte 30-40 de minute pe zi.

Există două mari tehnici de KI GONG, una dură și cealaltă blândă, între care trebuie să alegi. Cea blândă este o gimnastică de sănătate destinată

tuturor, tineri sau bătrâni, iar cea dură este foarte apropiată de Kung Fu, celebra artă marțială, în care adepții ei pot sparge cărămizi cu mâna goală.

Marii maeștri ai KI GONG pot realiza adevărate miracole ; pot vindeca de la distanță sau pot sorta pastilele unui flacon fără a le atinge ; unii văd energia vitală ce se deplasează de-a lungul coloanei vertebrale sub forma unei nuci sau unui bulgăre gros. Cu toate acestea ei recomandă a nu se căuta spectacularul, senzaționalul, ci o practică rezonabilă în KI GONG, ce fortifică și echilibrează atât corpul, cât și spiritul uman.

Sunt anumite ore când practicarea KI GONG este favorizată. Energia yin, feminină, crește în timpul nopții, în timp ce energia yang, masculină, scade. Este deci recomandabil să se practice dimineața pentru a tonifia organele și seara pentru a medita. Astrologia joacă și ea un rol dominant în alegerea perioadelor optime, deoarece echinocțiile, solstițiile, Luna Plină sau alte aspecte planetare fac ca energiile vitale să fie la cota maximă.

Utilizarea KI GONG-ului în medicină prezintă două căi de lucru. Intr-una bolnavul nu este un practicant, cel care vindecă este maestrul, iar în cea de a doua, bolnavul este și un practicant al metodei. Se constată imediat o ameliorare a bolilor, dar în primul caz aceasta este de scurtă

durată, fiind urmată de o degradare rapidă și dezagreabilă. În cel de al doilea protocol însă, se constată retrageri ale afecțiunilor, chiar a cancerului, uneori chiar vindecări. Acest lucru este explicat prin faptul că bolnavul își pune în mișcare propriul KI, având astfel posibilitatea de a se alimenta direct la energiile cosmice.

Există câteva poziții cadru care trebuie practicate cu perseverență cum ar fi cea numită "îmbrățișați copacul". Ea mărește energia vitală și are un rol important în longevitate. Principiul "nonacțiunii" de origine taoistă care însoțește în permanență KI GONG-ul trebuie interpretat ca renuntarea la excesele de alcool,tutun, sex sau muncă, deci o echilibrare perfectă în toate activitățile depuse.

Din 1989, în Franța, la Air - en - Provence, funcționează un institut european de KI GONG, cu o frecvență a cursurilor de 3 ani. Seminariile se adresează atât medicilor și infirmierilor, dar și persoanelor care doresc să practice această plăcută gimnastică de destindere atât a psihicului, cât și a fizicului. Rezultatele spectaculoase obținite în acest institut se referă în special la afecțiuni minore: alergii, gripe sau entorse, dar deja pașii făcuți în tratarea unor disfuncții organice importante, ne îndreptățesc să credem într-o aplicare

la scară largă a metodei. S-au obținut mai rar și cazuri de retragere a cancerului de la rinichi, ameliorări ale astmului și depresiilor.

KI Gong-ul nu vrea să se substituie tratamentelor tradiționale, mai ales în cazurile de cancer, SIDA, astm, unde evoluția bolii este foarte complexă, dar el vrea să ajute la o înțelegere mai bună a sensului de manifestare a bolii și la suplinirea unor remedii de natură energoterapeutică sau naturistă. În cele mai multe din cazuri s-a obținut o ameliorare a stării generale și implicit o supraviețuire mai lungă.

9.1. CUM PUTEȚI DEVENI MAI PUTERNIC?

Practica și concentrarea în tehnicile KI GONG-ului dur duce la realizarea unor performanțe ce sunt calificate de către omul obișnuit drept niște lucruri supraomenești.

Hou Shuzing, un locuitor al Pekinului în vîrstă de 49 de ani, a reușit să susțină cu abdomenul său, plăci de beton de 200 Kg. pe care au fost așezați alți 4 adulți. Anumiți maeștrii chinezi pot răsuci bare de fier de 4m lungime și peste 4 cm grosime, doar cu mâinile goale. Alți adepți ai acestor tehnici, care prin rezultatele obținute se aseamănă cu yoga, pot încorda musculatura abdomenului de așa natură, încât cuțitul sau sabia

nu mai poate pătrunde, chiar dacă lovitura este violentă.

Secretul unei asemenea puteri stă în practicarea regulată a tehnicilor de KI GONG.

9.2 Soprana Verena Keller ÎȘI REDOBÂNDEȘTE ECHILIBRUL FIZIC

După o perioadă de dificultăți pe plan sentimental și profesional, cunoscuta soprană Verena Keller devine practicantă de KI GONG. Treptat echilibrul psihic a fost redobîndit, propriul corp devenind o sursă de energie vitală. Pentru realizarea unei asemenea performanțe la nivel afectiv, maestrul Zhu recomandă practicarea unui număr intens de ședințe pe săptămână în prima perioadă, urmând apoi o rărire a acestora, pe masură ce deficiența este ameliorată, iar corpul își regăsește suplețea naturală.

9.3. ENERGII PARANORMALE LA ÎNDEMÂNA TUTUROR

La una din ședințele demonstrative, maestrul Zhu așează un taburet de lemn cu patru picioare pe un bol de porțelan, pe jumătate plin cu apă. Patru elevi pun delicat cîte un deget pe fiecare picior al taburetului și spre marea

mirare a sălii, după câteva minute minute, taburetul începe să se miște.

Au fost cazuri când taburetul după o primă mișcare se blochează. Maestrul Zhu explică celor prezenți că acest lucru se datorează faptului că energiile celor 4 elevi sunt contrare. Când mișcarea se regularizează și taburetul se învârte constant, profesorul chinez le cere să schimbe mâna și taburetul începe să se învârte în sens invers. Deci energiile vitale există, și depind de noi pentru a le scoate la suprafață și a le folosi.

9.4. Cel mai simplu exercițiu POZIȚIA „ÎMBRAȚIȘAȚI ARBORELE"

1. Stați în picioare, cu picioarele alăturate, genunchii moi și încercați să faceți calm în interiorul dv.
2. Plasați vârful limbii contra palatului, la baza incisivilor.
3. Începeți respirația "Dan Tian" : vă concentrați asupra unui punct aflat la 4 cm sub buric, umflând burta inspirând și strângând-o, expirând.
4. Depărtați picioarele la lățimea umerilor, păstrând picioarele paralele.
5. Pliați genunchii până când sunt pe verticală cu degetele de la picioare.
6. Basculați bazinul în față în așa fel, încât să măriți curbura rinichilor.

7. Ridicați brațele și le rotunjiți ca pentru a prinde pe cineva, cu palmele intoarse spre corp.
8. Lăsați pleoapele ușor întredeschise și fixați-vă privirea în gol.
9. Trageți capul puțin pe spate.
10. Dacă sunteți începător, mențineți această poziție câteva minute, mărind progresiv durata ei de la ședință la ședință.

CAPITOLUL X

KINEZIOLOGIA ȘI RESTABILIREA ECHILIBRULUI ENERGETIC

Această știință descoperă stresurile ascunse și restabilește echilibrul energetic. Șocurile emoționale și fizice se înscriu în organismul nostru. Ele sînt traumatisme, care blochează energia vitală. Kineziologii le găsesc prin teste musculare, apoi le elimină.

Cunoaștem cu toții (dacă nu cumva am trăit chiar noi un asemenea gen de situație) , bolnavi care merg din doctor în doctor, fără a reuși să se simtă bine cu adevărat. Și asta dintr-un motiv fundamental: originea tulburărilor lor de sănătate, rămîne imposibil de determinat.

Kineziologia propune o cale de exploatare încă neutilizată pînă acum în Occident, aceea a memoriei corpului.

Ea caută traumatisme psihice și fizice, deseori profund ascunse în subconștient, dar despre care corpul își amintește suficient pentru a începe să sufere. Astfel, un vechi accident, poate fi peste

ani la originea unor tulburări fizice cu totul diferite (amețeli, insomnii).Este dificil atunci să stabilești raportul cauză efect. Cîteodată chiar pacientul a uitat total accidentul. Aceeași situație apare și în cazul șocurilor afective sau emoționale.

Această disciplină a apărut în anii '60, prin lucrările dr.GOODHEART, un kinopractician american. După el, fiecare mare mușchi este în relație cu unul dintre organele corpului, dar mai ales slăbiciunea energetică a acestui mușchi traduce de fapt slăbiciunea organului propriu-zis. El a dedus că, tratând mușchiul, se putea ameliora funcționarea organului corespunzător. Kineziologia este deci o metodă de investigare care face apel la memoria corpului. Dar trebuie să se știe exact ceea ce se caută în această memorie.

Adaptarea indispensabilă la ambianța permanent schimbătoare în care trăim, presupune o anumită cantitate de stess (vezi tabelul din anexă). Ea produce " sindromul de adaptare generală".

Dacă aceste mecanisme sunt însăși baza vieții, se întîmplă din nenorocire, ca intensitatea stresului să fie atît de mare, încît să nu mai poată fi "ștearsă " din organism.

Stadiului de alarmă, apoi de rezistență, îi succede stadiul de epuizare. Cunoscîndu-și limitele și vulnerabilitatea, fiecare dintre noi ar trebui să

fie capabil să-şi conducă viaţa, preferînd "stresurile pozitive" şi veghind la intensitatea lor.

Atunci n-ar mai rămîne de urmărit decît afecţiunile datorate evenimentelor neprevăzute ale vieţii.

Dar oare ne dăm seama întotdeauna ce ne convine şi cînd ne găsim sub efectul stresului ? Cîteodată ne credem duri ca şi fierul faţă de un aliment care ne convine, cînd de fapt suntem alergici. Oare " o poveste veche" nu a rămas undeva în noi, continuînd să lucreze în subconştientul nostru ?

Sîntem oare siguri că nu am depăşit urmările cutărui accident sau cutărei boli ? Raţiunea noastră, anumiţi terapeuţi sau tehnicile moderne de investigare răspund cîteodată la aceste întrebări. Dar, pentru kineziolog, singurul expert de încredere în acest domeniu este corpul nostru. El a trăit şi memorizat totul... El cunoaşte răspunsul. Pentru a investiga corpul, kineziologia utilizează testele musculare. Corpul exprimă tulburările care ne afectează. De exemplu, umerii căzuţi, gîtul blocat, pieptul scobit, relevează o stare depresivă şi angoasă.

Pentru a înţelege mecanismul kineziologiei, să luăm un exemplu concret. Să ne imaginăm o persoană, victimă de curînd a unui accident de maşină. Un prieten o ia în maşină sa.

De fiecare dată cînd circumstanţe similare accidentului său se produc, conducătorul o vede crispîndu-se, scoţând exclamaţii, fixând maşina, devenind palidă etc...Corpul său, mentalul şi psihismul său îşi amintesc cu forţă traumatismul rămas la nivelul conştient. Atunci cînd această persoană se crispează, ea ştie foarte bine de ce. Ea este perfect capabilă să facă apropierea cu accidentul ei.

Să ne imaginăm acum că această persoană, în copilărie, a fost bătută de mama sa. Mentalul său a ascuns acest traumatism, care o va jena în dezvolatea sa ulterioară.

Cicatricea psihică se găseşte, de acestă dată, la nivelul subconştientului. Dacă uneori, subiectul nostru are dificultăţi în a înfrunta unele situaţii, dacă este deprimat, dacă are probleme relaţionale la serviciu, dacă îl doare stomacul, care coleg, care prieten, care doctor va face legătura cu mama sa ? Acest tip de traumatisme ascunse, îndepărtate, devenite inconştiente, le rezolvă kineziologia. Corpul nu uită şi poate vorbi prin intermediul fibrelor musculare, traversate de sistemul nervos legat de creier. Testul muscular pune în evidenţă organul suferind, legat de muşchiul testat. El poate, de asemenea, să detecteze tulburările psihice sau afective. Relaţia muşchi-organ este stabilită, ca şi în medicina

tradiţională chineză, prin principiul circulaţiei energiilor. Orice blocaj al acestor energii, antrenează tulburări psihice şi fizice.

Făcînd o adevărată anchetă pentru descoperirea traumatismelor ascunse, terapeutul provoacă un ministress (stimulare) prin cuvânt, pentru a găsi pistele. Muşchiul testat apare atunci "slab" sau "puternic". Aici nu este vorba de forţă musculară, ci de capacitatea muşchiului de a rezista stimulării. Reacţia, (feed-back) permite stabilirea diagnosticului. Terapeutul continuă căutarea până când detectează traumatismul original, cauza tulburării psihice sau a disfuncţiei organice. Este o terapie globală, care include corpul, sufletul şi spiritul. Terapeutul kineziolog utilizează sistemul "sănătăţii prin atingere". Chiar muşchiul care a servit de indicator, va servi de mesager pentru tratamentul manual. Trebuie să se restabilească echilibrul energetic al corpului şi să se identifice energia vitală prin exersarea unor presiuni, bătăi şi stimulări în anumite zone bine precizate, care vor relansa circulaţia energiei în zonele critice. Intr-un fel, kineziologul devine un digipunctor.

La urmă, se verifică efectul terapiei. El se face prin aceleaşi teste care au pus în evidenţă problema.

De data aceasta , ele trebuie să evidenţieze un muşchi redevenit puternic şi o circulaţie restabilită a energiei.

Oricine poate beneficia de kineziologie. Kineziologia comportamentală pozitivează sentimentele negative, acţionând asupra meridianelor care le corespund. Astfel, poate fi influenţată respiraţia şi timusul - acea glandă situată în torace, care intervine în apărarea imunitară şi în geneza emoţiilor. Kineziologia este benefică copiilor cu probleme.

Terapeutul poate ameliora tulburările de comportament (lenea ,agresivitatea,lipsa de comunicare), probleme psihice (depresie, tendinţă la sinucidere) sau şcolare (rezultate proaste, tulburări de memorie etc).

Kineziologia este recomandată şi bolnavilor. Restabilind energia vitală, ea permite corpului să-şi dezvolte propriile resurse de autovindecare şi să şteargă eventuala dorinţă ascunsă de moarte şi asta, chiar în bolile cele mai grave.

In sfîrşit, fiecare dintre noi poate face apel la această tehnică pentru a determina ceea ce-i convine din ambianţa apropiată şi astfel să-şi amelioreze echilibrul personal. Culori, textile, alimente, mobile, parfumuri, produse de toaletă sau de întreţinere pot, fără ca noi să ne dăm seama, să ne distrugă echilibrul energetic.

Kineziologia urmăreşte tocmai acest lucru, înscriindu-se astfel în ansamblul medicinei mileniului 3, medicinei spiritualiste şi globale, care consideră omul o "unitate" care se înscrie în "tot".

CAPITOLUL XI

CORPUL ENERGETIC

S-au prezentat până acum noțiuni și tehnici care pot fi uneori greu de înțeles pentru cititorul neavizat care ar trebui să înțeleagă acest fascinant univers al viului în relația de interdependență cu mediul înconjurător. De aceea, lucrarea de față își propune să explice în mod științific ce este un dublu - eteric, o matrice energetică pentru a putea face accesibile, dacă nu prin inițiere, barem prin înțelegere o suită de tehnici ce ne redau locul cuvenit în armonie cu natura mamă.

Într-o lucrare apărută în 1911, dr. Walter J. Kilner expune cercetările sale efectuate asupra matricei energetice a corpului uman (dublul vital). El utilizează niște ecrane confecționate din vase subțiri, turtite, și care conțin coloranți de dicianină dizolvată în alcool. În vederea scopului urmărit sunt întrebuințate mai multe nuanțe de culori. Operatorul privește spre lumină, timp de 30 sec. printr-un asemenea ecran și apoi pacientul, printr-o culoare mai deschisă. În acest mod se poate vedea aura individuală.

Intrebuințarea ecranelor pare afecta ochii, la început temporar și apoi permanent, așa încât operatorul ajunge să vadă aura persoanelor din jurul său fără ecran. Se recomandă ca aceste experiențe să fie facute într-o lumină difuză, deoarece pot provoca multe dureri. Persoanele investigate trebuie să stea la 30 cm. de un fond mat și negru sau în alte cazuri, unul alb, pentru a fi evitate umbrele sau iluziile optice.

Observația ne arată că aura prezintă trei părți distincte:

1. dublul eteric
2. aura interioară
3. aura exterioară

Dublul eteric are aspectul unei bande de culoare închisă, în contact imediat cu corpul, ale cărui contururi le reproduce exact. Grosimea lui este peste tot aceeași și este în general de 1,5 mm până la 5 mm; este transparentă și net striată. Intervalul dintre striuri pare ușor colorat în trandafiriu, dar conține și albastru și carmin.

Aura interioară începe cu marginea din afară a dublului, deși adesea pare că atinge corpul. Are o lățime constantă de 50-100 mm, în lungul membrelor, câteodată mai puțin, și urmează conturul corpului. Structura ei este granulară; granulele sunt excesiv de fine și prin dispoziția lor iau o înfațișare striată.Acestea sunt paralele, per-

pendiculare pe suprafața corpului și în mănunchiuri, cele mai lungi la mijloc și cele mai scurte cu o margine rotunjită. Silueta aurei este în acest caz dantelată. În striuri nu a fost observată nici o culoare. În caz de boală, ele sunt mai puțin evidente.

Aura interioară este partea cea mai densă a aurei propriu-zise; la persoanele robuste este net marcată și mai lată.

Aura exterioară începe de la marginea din afară a aurei interioare și variază considerabil. Lățimea ei este de 10-12 cm. în spate și puțin mai îngustă în față. Urmează conturul corpului, fiind mai îngustă la membrele inferioare. Ea pare amorfă și neluminoasă. Partea interioară a aurei exterioare pare și mai granulară; diferitele mărimi se topesc gradat și imperceptibil unele în altele, că-tre exterior.

Până la vârsta de 12-13 ani, aura exterioară este aceeași, indiferent de sex, ulterior cea feminină devine mai fină.

Uneori, se poate observa și o ceață excesiv de ușoară care depășește cu mult aura exterioară și pe care dr. Kilner a numit-o Aura Ultra exterioară; ea a fost constatată la persoanele ce prezintă o aură excepțional de întinsă.

În acest ansamblu de corpuri energetice s-au mai constatat și plăci, raze, curenți luminoși emanând din diferite părți ale corpului. Uneori apar și dispar foarte repede; alteori persistă. Plăcile par întotdeauna incolore, ca și razele, care uneori pot avea diferite nuanțe. Există trei varietăți de asemenea raze și curenți:

Varietatea 1 = raze și plăci mai clare decât aura înconjurătoare, cu totul separate de corp, dar foarte apropiate; apar în aură și sunt acoperite de ea. În forma lor comună sunt alungite, axele lor longitudinale sunt paralele cu corpul. Marginile sunt nete și coincid cu cele ale Aurei Interioare, iar extremitățile sunt de obicei contractate și mai puțin luminoase ; se confundă adesea cu aura vecină. În interiorul razei, aura își pierde aspectul striat și devine granulară. Cu cît raza este mai persitentă, cu atât granulele devin mai grosolane.

Varietatea 2 = raze ieșite dintr-o regiune a corpului și care se îndreaptă către o altă regiune apropiată. Aceste raze sunt în general mai strălucitoare.

Varietatea 3 = raze proiectate în spațiu perpendicular de pe suprafața corpului, mai vii decât Aura Exterioară, mergând tot așa de departe sau tot așa cât ea. Marginile lor sunt în general paralele și mai rar în eventai. Extremitățile devin mai ascuțite și apoi se risipesc, mai ales când ies din vârful degetelor.

Razele sunt invariabil drepte. Direcția lor normală este perpendiculară pe corp, însă ele pot lua

orice direcție, de ex. când merg de la vârful degetelor unei persoane la degetele alteia. Structura lor este asemanatoare cu cea a Aurei Interioare; afară de aceasta, ele n-au fost niciodată văzute scăzând din densitatea și strălucirea Aurei Exterioare. Aceste fapte sugerează ideea că Razele și Aura Interioară au ca origine comună corpul și că o rază nu este decât un mănunchi de striuri ale Aurei Interioare.

Rezumând datele experimentale s-a constatat:
1. Aura interioară are o organizare striată, în timp ce Aura exterioară este nebuloasă;
2. Aura interioară este net delimitată și Aura Exterioară este vagă;
3. Marginea din afară a Aurei Interioare este danteletă, iar cea a Aurei Interioare, nu;
4. Razele emană din Aura Interioară și nu din cea Exterioară;
5. Aura Exterioară nu derivă din cea Interioară;
6. Cele două Aure nu sunt produse de aceleași forțe.

Diferite stări de sănătate, generale sau locale, lucrează asupra acestor forțe primare și asupra Aurelor implicit, boala fiind deci, să fie un dezechilibru energetic.

O afecțiune locală poate face să dispară toate striațiile Aurei Interioare, care devine atunci mai opacă si mai densă, schimbându-și culoarea. Ea

poate prezenta dungi grosolane, foarte diferite de striațiile fine care caracterizează starea de sănătate; în sfârșit, ea poate forma un spațiu lipsit de Aura Interioară.

O afecțiune care interesează o mare parte a corpului poate face ca Aura Interioară să fie mai îngustă într-o parte a corpului decât în cealaltă; în același timp, textura Aurei și culoarea sa sunt modificate.

Aura Exterioară este mai puțin supusă variațiilor în caz de îmbolnăvire. Lățimea se poate micșora, dar ea nu dispare niciodată cu totul.

Acesta este mecanismul primar de acțiune în cazul tratamentelor bioenergetice (bioterapie) lansate pentru prima oară sub denumirea de mesmerism de la numele medicului vienez Frederich Mesmer (1734-1815). Diferența dintre mesmerism și vindecare mentală constă în aceea că în primul caz persoana vătămată apelează la un medium sau subiect dotat cu capacități extrasenzoriale activate, iar în ultimul caz, persoana suferindă se poate trata singură. Mesmerismul nu trebuie confundat nici cu hipnoza, deoarece aceasta din urmă este arta de a adormi, rezultată în general prin provocarea unei paralizii nervoase, pe când primul constă în utilizarea unor curenți pranici, în vederea efectuării unui tratament.

CAPITOLUL XII

ÎNVELIȘURILE OCROTITOARE

12.1. „COJILE ETERICE"

Sunt unele împrejurări în care este legitim și de dorit a forma din materia eterică, o coajă sau un înveliș ocrotitor, cu scopul de a ne proteja pe sine sau pe alții împotriva influențelor neplăcute de diferite feluri.

O mulțime, de pildă, degajează aproape totdeauna emanații fizice, dacă nu primejdioase, cel puțin penibile pentru un student în ocultism. În afară de aceasta, unele persoane, lipsite de vitalitate, au în general fără știrea lor, facultatea de a sustrage de la vecini rezervele de Prana. Dacă aceste persoane, asemănătoare vampirilor, ar lua numai particulele eterice neîntrebuințate, expulzate în mod normal din corp, nu ar fi nici un incovenient, însă absorbția intensă a unei cantități de Prana, face ca circulația energiei vitale în victimă să fie accelerată și particulele trandafirii furate din sistem, înainte ca posesorul lor să poată asimila conținutul pranic. Un „vampir" avid poate astfel să-și secătuiască victima complet, în timp de câteva minute.

Dar nici „vampirul" nu profită de vitalitatea furată de la alții, deoarece propriul său sistem tinde să o risipească înainte de a o fi asimilat. O asemenea persoană are nevoie de un tratament magnetic; trebuie să i se dea cantități de Prana strict limitate, până când dublul său eteric își recâștigă elasticitatea, așa încât atât absorbția cât și pierderea de energie să poată fi oprite. Pierderile de vitalitate se fac prin toți porii corpului, mai curând decât printr-o singură și anumită regiune a lui.

În unele cazuri anormale, o entitate străină încearcă să cuprindă și să obsedeze corpul fizic al alteia. În cazul în care trebuie să dormim,de exemplu, într-un compartiment de tren, lângă o persoană de tip vampir, sau ale cărei emanații sunt grosolane sau indezirabile, ori să vizităm persoane sau locuri unde bolile fac ravagii este necesar să ne luăm niște măsuri de protecție.

Unele persoane sunt atât de sensibile, încât ajung să reproducă în propriul lor corp simptomele altor persoane slabe și bolnave; sunt altele care suferă mult din cauza necontenitelor și multiplelor vibrații ale unui oraș zgomotos.

În toate aceste cazuri, o coajă eterică poate fi întrebuințată cu mult succes pentru apărare. Cu toate acestea nu trebuie uitat că o coajă eterică împiedică nu numai intrarea, ci și ieșirea mate-

riei eterice și că, prin urmare, propriile noastre emanații eterice, dintre care multe sunt otrăvitoare, vor rămâne închise în coajă.

Coaja este formată printr-un efort de voință și de imaginație. La aceasta se poate ajunge în două feluri: sau densificând periferia aurei eterice, care reproduce forma corpului, sau alcătuind, cu materiale împrumutate din atmosfera înconjurătoare, o coajă ovoidă de materie eterică. Metoda a doua este preferabilă, deși cere o forțare de voință mult mai intensă și o cunoaștere mai completă a felului în care materia fizică este modelată de voință.

Studenții în ocultism care doresc să-și apere corpul fizic în timpul somnului printr-o coajă eterică, trebuie să aibă grijă să o formeze din materie eterică și nu astrală.Se citează cazul unei persoane care a săvârșit această greșeală; corpul fizic a rămas fără nici o apărare, în timp ce posesorul lui a plecat aiurea, închis într-o coajă astrală impermeabilă, care nu îngăduia să intre sau să iasă ceva din conștiința închisă în ea.

Formarea unui înveliș eteric înainte de a adormi poate înlesni transmiterea experiențelor de la Ego la conștiința de veghe, împiedicând gândurile care, plutind mereu în lumea eterică, vin necontenit să asalteze vehiculele noastre, să pătrundă în creierul eteric adormit și să se amestece cu gândurile acestuia.

Este interesant aici de făcut o paranteză. Foarte multe din basmele românești au ca leit-motiv trimiterea eroului pe tărâmul vorbelor, acolo unde tot ceea ce s-a gândit și spus este repetat necontenit. Întradevăr analogia este izbitore.

Partea eterică a creierului, fiind terenul imaginației creatoare,joacă un rol activ în visuri, mai ales în acelea care au drept cauză impresiile din afară, sau orice impresie internă suferită de vasele cerebrale. Aceste vise au în general, un caracter dramatic, deoarece pun în joc tot ce se găsește acumulat în creierul fizic; creierul combină, disociază și recombină aceste elemente după fantezia sa și formează astfel lumea inferioară a visului.

Cea mai bună metodă de a rămâne, în timp de veghe, la adăpost de orice excitație a gândurilor exterioare, este de a menține creierul mereu ocupat, în loc de a-l părăsi cu lenevie, fapt care determină deschiderea largă a unei uși la valurile de gânduri haotice.

În timpul somnului, partea eterică a creierului este în mod natural mult mai în voia curenților de gândire. Mijloacele arătate mai sus trebuie să îngăduie studentului să îndepărteze aceste neajunsuri.

În unele cazuri nu este nevoie să ne învelim corpul întreg; este de ajuns să se alcătuiască o mică zonă locală pentru a ne apăra de un contact special.

Există cazuri când unele persoane simțitoare nu pot da mâna cu cineva fără să nu simtă dureri vii. În aceste cazuri se poate forma un înveliș temporar de materie eterică, printr-o forțare de voință și de imaginație; ea va apăra complet mâna și brațul împotriva intrării oricărei particule încărcate cu energie negativă.

Învelișuri de acest fel pot interveni în apărarea contra unor agenți externi, dar pentru aceasta, trebuie să avem cunoștințe mult mai complete de magie practică. În acest fel se explică cazurile deosebite de PSI prezentate la începutul lucrării. Aceste învelișuri protectoare de materie eterică din care chiar o pătură foarte subțire se pretează atât de bine mânuirii, încât devine absolut impenetrabilă pentru căldură, dar nu numai pot fi întinse pe mâini și pe picioare, sau chiar pe pietrele arzătoare sau pe alte substanțe întrebuințate în ceremoniile săvârșite încă în unele părți ale lumii, în cursul cărora se trece prin foc. Se poate asista uneori la acest fenomen în ședințele de spiritism; participanții pot atunci să umble fără primejdie pe cărbuni aprinși.

Este de la sine înțeles că învelișurile și cojile despre care am vorbit, fiind pur eterice, nu te pot apăra împotriva influențelor astrale sau mentale; împotriva acestora ar trebui învelișuri formate din materialul acestor planuri; dar care sunt mult mai dificil de realizat.

Capitolul XIII

ECTOPLASMA

Ectoplasma (de la grecescul ektos, în afară și plasma, tipar,adică ceea ce este modelat în afara corpului omenesc) este numele dat materiei, aproape în întregime, dacă nu cu totul eterice, care iese din medium și servește fenomenelor obținute în ședințele hipnotice.

W.J. Crawford, D.sc., astăzi decedat, în lucrările sale: The Reality of Psychic Phenomena (1916), Experiments in Psychical Science (1918), Psychic Structures (1921) - descrie cercetările pe care le-a întreprins pentru a explica fenomenele de psihokinezie, telekinezie ca ridicarea meselor, sau "levitația" și ciocăniturile. Cititorii vor găsi în aceste cărți amănunte complete; aici trebuie să ne mărginim la un scurt sumar al rezultatelor acestor cercetări.

În timpul tuturor experiențelor mediumul a fost deplin conștient.

W.J.Crawford explică fenomenele de ridicare a meselor de exemplu, ca simple probleme de mecanică. Întrebuințând aparate atât mecanice, cât și electrice de înregistrare a energiei desfă-

șurate, el a reușit să descopere, în urma observațiilor sale, un modus operandi al "structurilor psihice" întrebuințate. Mult mai târziu el a ajuns să-și verifice complet deducțiile, prin viziune directă și prin fotografie.

În rezumat, s-a găsit că ectoplasma ieșită din medium era preparată și modelată de către "operatorii" care controlează producerea fenomenelor, în ceea ce autorul numește "baghete". Aceste baghete sau vergele erau legate de medium prin unul din capetele lor; prin celălalt capăt, ele se fixau, ca niște ventuze, de picioarele meselor sau de alte obiecte; forța psihică trecând atunci prin baghete în mese, etc., acestea erau mutate din loc în diferite feluri, fără contact pur fizic cu vreuna din persoanele prezente. "Rapsurile" și alte zgomote sunt pricinuite de baghetele care izbesc parchetul, o masă, o sonerie etc.

Cea mai mare parte din ectoplasmă provine de la medium, deși se mai adaugă o mică parte de la toți, sau aproape de la toți asistenții.

Deși invizibilă văzului obișnuit, ectoplasma poate fi uneori simțită. I se atribuie un caracter vâscos, rece, reptilian, aproape uleios, ca și când la aer s-ar amesteca cu particule de materie moartă, respingătoare.

Baghetele phisice care emană de la medium pot avea la extremități un diametru variabil, mergând

de la 12 mm la 17-20 cm., iar capătul liber al fiecărei baghete pare susceptibil a lua diferite forme și grade de duritate. Capătul poate fi turtit sau convex, circular sau oval, moale ca și carnea unui copil sau tare ca fierul. Bagheta pare a fi solidă până la câteva degete de la capătul liber, însă ea devine intangibilă.

În această parte intangibilă se poate simți totuși un flux de particule reci și asemănătoare cu niște spori care merg de la medium în afară. Pare probabil că în unele cazuri (nu în acela de levitație), se produce o circulație completă de materie eterică ieșită din medium și care intră din nou în el, însă printr-o altă parte a corpului. Mărimea și duritatea capătului baghetei pot fi modificate după dorință. Baghetele cele mai mari sunt în general destul de moi la capăt; numai cele mai mici devin dense și dure.

W.J. Crawford crede că baghetele sunt alcătuite dintr-un mănunchi de fire subțiri, unite în mod intim și aderente între ele. Puterea psihică merge în lungul firelor și dă ansamblului tăria unei grinzi care poate fi atunci mutată după voie, de energiile puse în joc în corpul mediumului.

Unele experiențe ne fac să presupunem că extremitatea unei baghete constă dintr-o peliculă groasă, mai mult sau mai puțin elastică, întinsă pe un cadru subțire, puțin crestat, dar elastic. Elasticitatea peliculei este limitată; supusă unui efort

excesiv ea se poate rupe; atunci cadrul crestat rămâne expus.

Faptul că un electroscop poate fi descărcat dacă este atins de o baghetă, probează că acesta își asumă rolul de conductor al unui curent electric de înaltă tensiune, care se descarcă în pământ prin corpul mediumului. Pe de altă parte, o baghetă așezată în circuitul unei sonerii, o împiedică să sune, arătând astfel că ea opune o mare rezistență unui curent de tensiune joasă.

Lumina albă distruge în general baghetele; sunt de ajuns chiar razele reflectate de o suprafață prin care iese forța psihică, pentru a împiedica fenomenul. Cu toate acestea, lumina roșie, dacă nu e prea vie, nu pare să strice structurii psihice; același lucru apare, în ceea ce privește lumina ce emană de la o pictură luminoasă care a fost mai întâi expusă la soare timp de câteva ore.

Structurile sunt în general cu totul invizibile, deși câteodată pot fi întrezărite; însă trebuie să se ia măsuri pentru a proteja mediumul. Lumina magneziului izbind ectoplasma, pricinuiește un șoc mult mai violent când structura e în acțiune, decât în caz contrar.

Numeroasele fotografii obținute confirmă, în toate amănuntele, concluziile trase din fenomenele mai sus prezentate.

Rigiditatea unei baghete variază după cantitatea de lumină la care e supusă. Capătul dur se to-

pește în parte, atunci când bagheta este expusă la lumină.

Deplasarea obiectelor prin forța psihică se obține prin două metode principale. În prima, una sau mai multe baghete ies din medium, de cele mai multe ori din picioare sau din glezne, câteodată din regiunea inferioară a trunchiului; ele se leagă direct cu obiectul care trebuie mutat, formând astfel punți "fără sprijin" ("cantilever"). Când mesele se mișcă orizontal, baghetele sunt în general fixate de picioarele lor; când mesele sunt ridicate în aer, bagheta sau baghetele se întind la capete ca niște ciuperci și sunt fixate la suprafața dinăuntru a mesei.

În metoda a doua, baghetele ieșite din medium sunt fixate de parchet și sunt prelungite de la punctul lor de legătură până la punctul de mutat; ele nu mai formează deci un "cantilever", ci ceva ce se aseamănă cu o pârghie de "ordinul întâi", punctul de sprijin găsindu-se între greutate și forță.

Baghetele pot fi drepte sau curbe. De asemenea ele pot fi suspendate în aer, într-o stare de rigiditate care arată astfel că pentru a o păstra, baghetele nu au nevoie să se sprijine pe obiecte materiale.

În cazul când este pusă în joc metoda "cantileverului", întreg efortul mecanic revine mediumului, sau mai exact, cea mai mare parte a

acestui efort, iar o parte mai mică revine celorlalți asistenți. Acest lucru se poate constata prin aparate mecanice obișnuite, cum este cântarul roman și cel cu ace. Dacă, de pildă, va fi ridicată o masă prin metoda "cantileverului", greutatea mediumului va crește cu 95% din greutatea mesei, iar a asistenților va crește și ea proporțional.

Dacă, pe de altă parte, baghetele sunt fixate de pardoseală, atunci greutatea mesei ridicată este transmisă direct și greutatea mediumului, în loc să crească, scade; această scădere este datorată greutății ectoplasmei care formează bagheta, cu un capăt al ei fixat pe dușumea.

Când forța este transmisă printr-o baghetă pentru a susține un obiect solid fixat de dușumea, s-a observat că scăderea greutății mediumului ajunge până la 35% din greutatea normală.

"Cantileverele" sunt întrebuințate în general pentru a mișca sau a ridica obiecte, însă pentru obiectele grele, sau pentru a transmite o forță considerabilă, baghetele sunt fixate pe dușumea.

Tensiunea suferită de medium în timpul levitației obiectelor se arată adesea prin tăria și chiar rigiditatea de fier pe care o prezintă mușchii lui, mai ales ai brațelor. În investigațiile sale, W.J.Crawford găsește totuși că rigiditatea musculară a dispărut cu totul.

Producerea acestui fenomen pare a determina o pierdere de greutate definitivă, atât a mediumului, cât și a spectatorilor, care este însă minoră. Uneori asistenții pot pierde mai multă greutate decât mediumul.

În general, așezarea unui obiect material oarecare în spațiul ocupat de baghetă, taie imediat comunicarea și distruge bagheta. Un obiect subțire, ca un creion, poate trece totuși fără urmări prin partea verticală a baghetei, însă nu prin partea care se găsește între medium și masă; orice atingere adusă acestei părți poate răni fizic mediumul.

Pentru ca o baghetă să poată atinge dușumeaua sau o masă, ori să adere de ele, capătul baghetei trebuie să fie pregătit într-un mod special și făcut mai dens decât restul baghetei. Acest proces e supărător sau în orice caz cere timp și cheltuială de energie; de aceea, punctele de apucare sunt întotdeauna reduse la minimum.

Apucarea se face prin sugere, cum se poate demostra ușor cu ajutorul argilei moi, despre care vom vorbi mai departe. "Ventuzele" se pot auzi uneori cum alunecă pe suprafața lemnului, sau cum se lipesc din nou.

W.J.Crawford dă numeroase exemple, precum și fotografii de urme produse prin lipirea baghetelor ectoplasmastice sau argilei moi. Aceste urme sunt acoperite adeseori de semne

asemănătoare cu țesătura ciorapilor mediumului. Totuși, asemănarea este superficială, deoarece nu se pot produce asfel de urme apăsând pe lut, piciorul acoperit cu un ciorap. Urma lăsată de baghetă e cu mult mai precisă decât s-ar putea face prin mijloace obișnuite; ea se aseamănă cu ceea ce s-ar obține dacă o materie fină și vîscoasă, întinsă peste țesătura ciorapului, apoi întărită, ar fi presată apoi pe argilă.

În afară de aceasta, urma țesutului poate fi foarte modificată; desenul fin produs prin întreteserea firelor poate fi deformat, îngroșat, în parte acoperit sau rupt; cu toate acestea, totdeauna este desenul aceluiași țesut.

Din aceasta se poate deduce că ectoplasma e mai întâi într-o stare asemănătoare unui semilichid; că ea se filtrează prin și în jurul intervalelor țesutului și în parte se coagulează la exteriorul ciorapului. Ea e de natură vâscoasă și fibroasă, și forma pe care o ia e aproape aceea a țesutului. Pe urmă, ea e luată din ciorap și așezată în jurul extremității baghetei. Pentru a face o urmă întinsă, pelicula e îngroșată și întărită printr-o nouă adăugare de substanță materializantă; prin urmare, întipărirea originală poate fi sucită, deformată sau parțial ștearsă.

În același fel, bagheta poate reproduce urma degetelor, deși talia acestora s-ar putea să nu fie

cea normală. In afară de aceasta, contururile pot fi mult mai regulate decât le-am putea obține prin amprente digitale obișnuite.

Bătăi,, (rapsuri) mergând de la cele mai ușoare până la unele de forța unui baros, și alte zgomote, sunt produse de baghetele semiflexibile prevăzute cu capete potrivite, atunci când izbesc obiectele materiale. Producerea de bătăi este însoțită de o scădere a greutății mediumului; această scădere, pare a fi direct proporțională cu intensitatea loviturii. Rațiunea este evidentă: baghetele fiind formate din materie împrumutată din corpul mediumului, izbirea acestei materii de dușumea etc... transmite în mod necesar dușumelei, prin baghetă, o parte din greutatea totală a mediumului. Pierderea greutății e temporară numai, fiind restaurată când materia baghetelor se reîntoarce la medium.

Producerea de lovituri determină o reacție mecanică asupra mediumului, ca și când ar fi împins înapoi sau lovit. Reacția se poate traduce prin mișcări involuntare ale picioarelor. Totuși, efectul suferit de medium în acest fel nu se aseamănă întru nimic cu cel pricinuit de levitația obiectelor.

Bătăile violente produse de o baghetă mare nu sunt în general date repede. Loviturile ușoare, produse de baghete subțiri, pot avea o frecvență

de nedescris ; "operatorii" par perfect stapani pe baghete.

În general, producerea acestor fenomene impune tuturor asistenților o oarecare tensiune, după cum arată mișcările spasmodice, uneori foarte puternice, pe care le fac succesiv, înainte de levitație, toate persoanele din cerc. Desprinderea și scoaterea materiei eterice din corpul asistenților pare a se face sacadat și până la un anumit punct îi afectează pe toți.

După W.J.Crawford, o entitate care spunea că în timpul vieții a fost doctor, și care a vorbit prin medium (adus în stare de transă), a declarat că în producerea fenomenelor sunt întrebuințate două feluri de substanțe: una e împrumutată în cantități destul de mari de la medium și de la asistenți; ea le este restituită aproape în întregime la sfârșitul ședinței; cealaltă nu poate fi luată decât de la medium și, cum ea se compune din substanța cea vitală care umple celulele nervoase, ea nu poate fi luată, decât în cantitate foarte mică Structura ei este distrusă prin producerea fenomenului; ea nu poate fi înapoiată mediumului. Această declarație nu a fost confirmată, nici verificată în vreun fel; o dăm așa cum a fost înregistrată.

Pentru a constata mișcările ectoplasmei, W.J.Crawford a imaginat și întrebuințat, cu mult succes, metoda coloranților". Cum ectoplasma

are proprietatea de a adera puternic de o substanță cum e carminul pulverizat, se presară acest colorant în drumul ei; se obține astfel o dâră colorată. În acest fel s-a descoperit că ectoplasma ieșea prin partea inferioară a trunchiului mediumului și că reintra prin aceeași regiune. Consistența ei este destul de mare, dat fiind faptul că ea exercită o puternică acțiune distrugătoare asupra ciorapilor sau a altor articole de îmbrăcăminte; câteodată smulge din ciorap fire întregi, lungi de mai multe degete, le duce și le depune într-un vas de lut așezat la o oarecare distanță de picioarele mediumului.

Ectoplasma coboară de-a lungul picioarelor și pătrunde în încălțăminte, trecând printre ciorap și pantof, peste tot unde găsește loc; dacă în drumul ei a luat praf colorat, îl depune în toate locurile în care piciorul, ciorapul și pantoful sunt în contact strâns, adică, unde nu are loc să treacă.

Solidificarea, ca și dematerializarea capătului rezistent al unei baghete, se face de îndată ce aceasta iese din corpul mediumului. Din această cauză capătul liber al unei baghete, afară de cazul că este din cele mai subțiri, nu poate străbate un țesut mai des și nici chiar o sită de metal cu ochiuri de 2-3 cm., dacă sunt așezate la mai mult de unul sau două degete înaintea mediumului.

Totuși dacă acestea sunt așezate foarte aproape de corp, poate avea loc o materializare imperfectă a extremității baghetei și pot să se producă fenomene psihice limitate.

Ieșirea ectoplasmei este însoțită de puternice mișcări musculare în întreg corpul. Părțile cărnoase, mai ales de la brâu în jos, scad în volum, ca și când carnea s-ar fi topit. W.J.Crawford e de părere că în producerea fenomenelor spiritiste sunt întrebuințate cel puțin două substanțe: un element care formează baza structurii psihice; el este invizibil, impalpabil și în general depășește ordinea fizică; al doilea este o substanță alburie, translucidă și nebuloasă, amestecată cu prima pentru a-i permite să lucreze asupra materiei fizice. W.J. Crawford, este convins că aceasta din urmă este identică cu substanța întrebuințată în fenomenele de materializări.

Numeroase fenomene de materializare se găsesc descrise cu extremă și scrupuloasă migală, atât de caracteristică cercetărilor germane, în studiul intitulat „Fenomena of Materialisation", de baronul von Schrenck Notzing (1913) și tradus de E.E. Fournier D'Albe, D.Sc.(1920).

Sunt date descrierile amănunțite ale ședințelor și ale numeroaselor fenomene; se mai găsesc acolo 200 de fotografii de forme materializate

sau de diferite apariții, de la fire sau mase de ectoplasmă până la chipuri complet formate.

În conferință asupra "Fiziologiei supranormale și fenomenele ideoplastice", a doctorului Gustave Gelez, psiholog și medic francez, reprodusă la sfârșitul lucrării baronului Notzing se precizează.

Din corpul mediumului emană o substanță, la început amorfă sau polimorfă, putând prezenta înfățișarea unei paste subtile, o adevărată masă protoplasmatică, un fel de gelatină tremurătoare, simple blocuri, fire subțiri, coarde, raze înguste și rigide, o bandă lată, o membrană, o stofă, o țesătură, o rețea plisată sau cu franjuri.

Natura filamentoasă sau fibroasă a acestei substanțe a fost observată adeseori.

Ea părea să fie albă, neagră sau cenușie, uneori în toate trei felurile deodată; albul e poate cel mai frecvent. Ea pare luminoasă.

În general inodoră, totuși degajă uneori un miros deosebit și peste putință de descris.

Nu e nici o îndoială că ea se găsește sub influența gravității.

La pipăit poate fi umedă și rece, mai rar uscată și aspră. Când se întinde este elastică și moale; când e în formă de coardă, e tare, noduroasă și fibroasă. Poate fi simțită trecând peste mâini ca o pânză de păianjan; firele sunt

în același timp rigide și elastice. Ea e mobilă, cu o mișcare târâtoare și reptiliană, deși uneori se mișcă brusc și repede. Un curent de aer o poate pune în mișcare. Dacă e atinsă, rezultă o reacție dureroasă pentru medium. Ea e de o sensibilitate extremă, apare și dispare ca un fulger. E deosebit de sensibilă la lumină; cu toate acestea se întâmplă ca fenomenul să reziste în plină zi. Poate fi fotografiată la magneziu, deși lumina bruscă lucrează asupra mediumului ca o lovitură.

În timpul producerii fenomenului, cabina în care se găsește mediumul e în general în întuneric, însă perdelele sunt adesea date la o parte. În afara cabinei se întrebuințează lumina roșie și uneori chiar cea albă care poate ajunge până la 100 de lumini.

Substanța tinde în mod irezistibil să se organizeze; ea asumă forme numeroase, uneori rău definite și neorganizate, însă de cele mai multe ori organice. Degetele, cuprinzând și unghiile, sunt modelate perfect. Mâini, chipuri și alte forme întregi pot fi alcătuite.

Substanța emană din tot corpul mediumuui, însă mai ales din orificiile naturale și din extremități, din creștetul capului, din sâni, din vârfurile degetelor. Punctul de plecare cel mai obișnuit și cel mai ușor de constatat e gura,

suprafața internă a obrajilor, gingiile și cerul gurii.

Formele materializate au o oarecare independență; o mână, de exemplu, e în stare să miște degetele și să prindă mâna unui observator, deși pielea omenească pare să respingă uneori fantomele. Formele sunt uneori mai mici decât mărimea naturală - adevărate miniaturi. S-a constatat că în spatele manifestărilor fără formă organică era o simplă îngrămădire de substanță amorfă și că formele conțineau exact atâta substanță câtă trebuia pentru a lua o înfățișare reală. Formele pot dispărea, fie risipindu-se treptat, fie aproape instantaneu. E evident că formele sunt de la început și până la sfârșit, în legătură fiziologică și psihică cu mediumul, sensibilitatea structurilor confundându-se cu cea a mediumului. Astfel, introducerea unui ac în substanță va face mediumul să sufere.

Substanța pare influențată și de direcția generală și de obiectul gândurilor asistenței. Mai mult, mediumul, care de obicei se găsește în stare hipnotică, este extrem de influențabil prin sugestie.

Fragmente din forme materializate au fost culese într-o farfurie de porțelan și păstrate. Odată s-au găsit două fragmente de piele a

cărei origine omenească a fost constatată prin examen microscopic. Altădată s-au găsit trei sau patru centimetri cubi dintr-un lichid incolor, ușor tulbure, nevîscos, inodor, ușor alcalin, lăsând un precipitat alburiu. La microscop s-au putut constata resturi celulare și de salivă; substanța provenea evident din gură. Altădată s-a găsit un smoc de păr blond, care nu semăna deloc cu părul negru al mediumului; mâna observatorului a fost acoperită de mucus și umezeală. Afară de acestea se mai găsesc uneori și alte substanțe, ca pudră de față sau bucăți luate din îmbrăcămintea mediumului.

CAPITOLUL XIV

NAȘTEREA

Să încercăm acum să studiem Dublului Eteric în legătură cu nașterea și moartea corpului fizic. Cititorul care a studiat mecanismul încarnării știe că, în cazul corpului eteric, există un factor care nu acționează în cazul corpului astral sau mental. De fapt, Dublul Eteric este format dinainte, pentru Ego-ul care-l va ocupa, de un elemental care este forma-gândire comună a celor patru Devaraja, dintre care fiecare conduce unul din cele patru subplanuri eterice ale materiei fizice. Întâia grijă a acestui elemental constructor este să formeze tiparul eteric în care vor intra particulele fizice ale noului corp de copil. Pentru neinițiați recomandăm „Yoga'' de Mircea Eliade, a cărei lectură poate lămuri unele din neclaritățile legate de doctrina hinduistă și yoga în general.

Forma și culoarea acestui elemental variază după caz. La început exprimă forma și dimensiunile corpului pe care trebuie să-l construiască. Văzând această păpușă, la început în jurul, pe urmă în interiorul corpului mamei, clarvăzătorii au socotit-o uneori drept sufletul

copilului; însă, în realitate este tiparul corpului său fizic.

De îndată ce fătul, umplând pe de-a întregul tiparul, este gata de naștere, începe dezvoltarea unei forme noi care are dimensiunile, tipul și condițiile corpului așa cum va fi în momentul când elementalul îl va părăsi, rolul lui fiind îndeplinit. După plecarea acestuia, orice creștere ulterioară a corpului este supusă controlului Ego-ului însuși.

În cele două cazuri, elementalul se folosește pe sine ca tipar; culorile lui reprezintă, într-o mare măsură, calitățile cerute de corpul ce trebuie construit ; propria sa formă este, în general, aceea pe care el o destinează corpului. Îndată ce lucrul este isprăvit, energia care păstra coeziunea moleculelor sale fiind epuizată, elementalul se dezagregă.

Pentru a determina calitatea materiei eterice care trebuie să intre în alcătuirea corpului eteric, trebuie să considerăm două lucruri: mai întâi, tipul de materie, considerat din punct de vedere al celor șapte raze, sau diviziuni verticale; al doilea, calitatea materiei, considerată din punctul de vedere al finetii sau al durității sale, sau diviziunii orizontale. Tipul întâi, acela al razei, este determinat de atomul fizic permanent, în care sunt întipărite tipul și subtipul; al doilea este

determinat de karma omului creată în trecut, elementalul constructor fiind însărcinat să producă tipul de corp fizic potrivit trebuințelor omului. În rezumat, elementalul reprezintă porțiunea karmei (parabola) individuale care trebuie să se exprime în corpul fizic. De selecția făcută de elementalul corpurilor depinde, de exemplu dacă copilul va fi în mod natural cuminte sau prost, blajin sau iritabil, energic sau indolent, sensibil sau inert. Potențialitățile ereditare sunt latente în ovulul matern și spermatozoidul patern; din acestea, elementalul împrumută elementele de care are nevoie.

Din cauză că elementalul este însărcinat de la început cu corpul ce trebuie construit, Ego-ul nu intră în legătură cu viitoarea sa locuință decât mai târziu, cu puțin înainte de nașterea fizică. Dacă caracteristicile care trebuie date, impuse elementalului, sunt puține, acesta poate să se retragă destul de curând, lăsând Ego-ului deplina stăpânire a corpului. Dimpotrivă, dacă trebuie mult timp pentru dezvoltarea limitărilor cerute, elementalul poate să rămână până în al șaptelea an al corpului fizic.

Materia eterică pentru corpul copilului este luată din corpul mamei; de aici importanța faptului ca mama să nu dea copilului ei decât elementele cele mai pure. În afară de cazul că

elementalul este însărcinat să obțină un rezultat special, așa cum ar fi o frumusețe excepțională, controlul, rolul principal va reveni gândurilor mamei și formelor gânduri care plutesc în jurul ei.

Noul corp astral este pus foarte curând în legătură cu Dublul eteric și exercită asupra formării sale o mare influență; și prin el, corpul mental lucrează asupra sistemului nervos.

CAPITOLUL XV

MOARTEA

După cum am arătat înainte, în unele condiții, Dublul Eteric poate fi separat de corpul dens, rămânând totuși legat de el printr-un fir sau un cordon de materie eterică. În momentul morții, dublul se retrage definitiv din corpul dens ; el se poate vedea ca o ceață violetă condensându-se treptat într-o figură care reproduce exact înfățișarea celui care moare și care este legată de corpul dens printr-un fir strălucitor. În momentul morții, acest fir sau cordon magnetic se rupe.

Eliberându-se, când vine moartea, de materia fizică densă, rețeaua vitală buddhică, însoțită de Prană, se retrage în inima din jurul atomului permanent. Atomul, rețeaua și Prana se ridică atunci prin Sushumnanadi secundară la ventriculul al treilea al creierului, de aici la punctul de legătură dintre suturile parietală și occipitală și la urmă părăsesc corpul. Rețeaua vitală continuă să îmbrace atomul fizic permanent, în corpul cauzal, așteptând ziua când va trebui să formeze un nou corp fizic.

Retragerea Dublului Eteric, însoțită bineînțeles de Prana, distruge unitatea integrală a corpului fizic: astfel, acesta nu mai reprezintă decât o masă de celule independente. Viața acestora din urmă nu suferă nici o întrerupere; proba este dată de faptul bine cunoscut că pe un cadavru părul continuă să crească. De îndată ce Dublul Eteric se retrage și prin urmare Prana încetează de a circula, viețile inferioare, deci celulele, se eliberează și încep să dezagrege corpul până atunci bine organizat. După moarte corpul este deci mai viu decât a fost vreodată - însă viu în unitățile sale și mort în totalitatea sa ; este viu ca agregat, mort însă ca organism. Cum spune Eliphas Levi: "*cadavrul nu s-ar descompune dacă ar fi mort ; toate moleculele care îl alcătuiesc sunt vii și luptă pentru a se separa*". (Isis Unveiled, I., 480).

Când dublul părăsește definitiv corpul dens, nu se îndepărtează prea mult și în general rămâne plutind deasupra lui; el alcătuiește atunci ceea ce se numește spectru și cîteodată apare persoanelor care-l iubesc ca o figură noroasă, năucit și mut. În afară de cazul când ar fi tulburată de o disperare violentă sau de emoții puternice, starea de conștiință este pașnică și seamănă a vis.

În timpul retragerii dublului și în momentele care urmează, Ego-ul trece repede în revistă întreaga viață trăită; cel mai îndepărtat ascunziș al

memoriei își restituie secretele, tablou după tablou, eveniment după eveniment. În timpul acestor câteva secunde, Ego-ul își revede întreaga sa existență, își constată succesele și înfrângerile, iubirile și dușmăniile; observă tendința care predomină în întreg și afirmându-se, gândirea dominantă a vieții sale, determină regiunea unde își va petrece cea mai mare parte a vieții postmortem. După cum se spune în Kaushitakopanishat, Prana, în ceasul morții, adună totul laolaltă și retrăgându-se din corp, transmite totul Celui care Știe și care este receptaculul tuturor.

Acestui stadiu îi urmează, în general, o scurtă fază de pașnică inconștiență, datorită retragerii materiei eterice și legăturilor sale cu corpul astral: omul, deci, nu poate funcționa nici în lumea fizică, nici în lumea astrală.Unele persoane se eliberează de învelișul eteric în câteva clipe; altele rămân în el timp de mai multe ore, zile sau chiar săptămâni; dar în general, nu este vorba decât de câteva ore.

Cu timpul, principiile superioare se eliberează de dublu, puțin câte puțin și acesta devine la rândul său un cadavru eteric care rămâne în apropierea corpului dens; dezintegrarea lor este atunci simultană. Aceste spectre eterice se văd adesea în cimitire, când sub formă de ceață, când sub aceea de luciri violete sau alb-albăstrii; ele

prezintă adesea o înfățișare penibilă din cauza stării lor de decompunere mai mult sau mai puțin avansată.

Unul din marile avantaje ale incinerării constă în faptul că odată cu distrugerea corpului dens fizic, corpul eteric își pierde forța de atracție și astfel se dezintegrează și el repede.

Dacă un om este atât de rătăcit, încât se agață cu încăpățânare de viața fizică și chiar de propriul său cadavru, păstrarea acestuia, fie prin înhumare, fie prin îmbălsămare, constituie pentru el o mare ispită și îi îngreunează foarte mult noua activitate. Incinerarea împiedică orice încercare de a reuni principiile într-un mod parțial, anormal și temporar. Mai mult, unele forme respingătoare de magie neagră, din fericire rare în Apus, întrebuințează corpul fizic pe cale de descompunere; la fel și corpul eteric al persoanei moarte poate fi întrebuințat în diverse feluri. Toate aceste posibilități sunt înlăturate prin practica igienică a incinerării. Și este absolut peste putință ca mortul să simtă acțiunea focului asupra corpului său părăsit, deoarece, dacă moartea este într-adevăr reală, materiile astrală și eterică au fost complet separate de materia fizică densă.

Unui mort îi este peste putință să se reintegreze complet în cadavrul său; totuși, dacă este vorba de o persoană pentru care viața pur fizică este

totul și care înnebunește la gândul de a fi complet separată de ea, în eforturile sale frenetice pentru a rămâne în legătură cu viața fizică, îi este posibil să-și însușească materia eterică a corpului părăsit și să se îmbrace din nou cu ea. Acest fapt poate pricinui suferințe enorme, cu totul de prisos și ușor de înlăturat prin practica incinerării. În cazul persoanelor care se agață cu disperare de existența fizică, corpul astral este jalnic, deoarece ele sunt excluse din lumea astrală prin învelișul de materie eterică și, în același timp, pierderea organelor fizice de simț le împiedică să-și regă-sească pe deplin viața pământească.Prin urmare ele rătăcesc singuratice, mute, îngrozite, într-o ceață densă și lugubră, fără posibilitatea vreunei legături cu cele două planuri.

Cu timpul, în ciuda eforturilor lor, coaja eterică se uzează, însă, în general, nu atât de curând ca să-i scutească de suferințe groaznice.

În aceste condiții, o persoană poate încerca să se pună în legătură cu planul fizic, servindu-se de un medium, deși, în general, "spiritele călăuză" ale mediumului se opun cu toată puterea, știind că acesta se expune la obsesie sau la nebunie. Uneori ea poate pune stăpânire pe un medium inconștient - în general o fată simțitoare - însă încercarea nu reușește în cazul când Ego-ul fetei, lăsându-se dus de gânduri sau pasiuni rele, a

pierdut din stăpânirea vehiculelor sale. Cîteodată, un suflet omenesc rătăcind în această lume incoloră, poate ajunge să obsedeze în parte un animal, ales în general printre cele mai puțin dezvoltate - vite cornute, oi sau porci - deși pot fi întrebuințate și pisicile, cățeii sau maimuțele.

CAPITOLUL XVI

CIRCULAȚIA EXTERIOARĂ A PRANEI

16.1. VINDECĂRI MAGNETICE

După cum am spus, un om cu o sănătate robustă emite fără încetare emanații vitale susceptibile să fie absorbite de alte persoane, a căror vigoare crește prin aceasta; aceste emanații pot vindeca și mici boli, sau în orice caz, pot favoriza însănătoșirea.

Însă, cum curenții Pranei pot fi supuși voinței, omului îi este cu putință să dirijeze în mod conștient fluxul de vitalitate care ia naștere în el și să-l facă mai îmbelșugat. Îndreptând acești curenți spre o persoană slăbită din cauză că splina nu-i funcționează în mod mulțumitor, este posibil să-i ajute însănătoșirea, vitalitatea adițională comunicată de tămăduitor, menține atunci în funcțiune mecanismul fizic al bolnavului, până când acesta s-a restabilit îndeajuns pentru a-și specializa singur Prana de care are nevoie.

Vindecarea oamenilor debili de către oameni viguroși poate fi deci determinată, în unele ca-

zuri, prin simplă vecinătate fizică; fenomenul poate să fie cu totul inconștient și automat, sau secundat și grăbit într-o măsură aproape nelimitată, printr-un efort conștient. Adesea se poate face foarte mult bine numai vărsând în pacient curenți bogați de vitalitate, care să-i inunde organismul; sau operatorul poate să-i îndrepte spre o anumită regiune a corpului care este bolnavă. Simpla sporire a circulației pranice ajunge pentru a vindeca complet o seamă de afecțiuni mai puțin grave. Bolile nervoase denotă întotdeauna un dezechilibru al Dublului Eteric; tulburările digestive și insomnia au aceeași origine. Durerile de cap sunt pricinuite în mod obișnuit de o stare congestivă, fie sangiună, fie a fluidului vital numit uneori magnetism. Un curent bogat revărsat de tămăduitor în capul bolnavului, va duce cu sine materia congestionată și migrena va dispărea.

Aceste metode sunt relativ simple și destul de ușor de aplicat; un tămăduitor priceput, mai ales dacă este clarvăzător, le poate perfecționa enorm de mult. O perfecționare de acest fel, care cere oarecare cunoștințe de anatomie și fiziologie, constă în a forma un tablou mental al organului bolnav și apoi a-l închipui în starea sănătoasă și normală. Gândirea puternică modelează materia eterică și îi dă forma voită, care va ajuta natura

să construiască țesuturi noi, mult mai repede decât ar fi făcut-o altfel.

O metodă și mai eficace constă în a crea organul în materia mentală, apoi de a clădi în el materie astrală; după aceea, de a-l densifica cu materie eterică; în cele din urmă, de a umple acest tipar cu elemente gazoase, lichide și solide, întrebuințând materialele disponibile din corp și luând din afară ceea ce ar mai lipsi.

Iată o metodă practică și eficace de a întreprinde o vindecare prin magnetism: după ce pacientul a luat o poziție confortabilă, așezat sau culcat, i se recomandă să-și destindă cât mai deplin mușchii. O bună metodă este ca pacientul să se așeze într-un fotoliu cu brațe late. Dacă operatorul se așează lângă el, pe un braț al fotoliului, se găsește puțin mai sus decât pacientul. Atunci, operatorul începe să facă pase cu mâinile asupra corpului bolnavului sau asupra regiunii pe care își propune să o magnetizeze, și face o forțare de voință ca să retragă din corp materia eterică alterată sau congestionată. Aceste pase pot fi executate fără ca pacientul să fie atins, deși ar fi un avantaj să se pună mâna întreagă, blând și ușor pe piele. După fiecare pasă, operatorul trebuie să aibe grijă să îndrepte materia primă eterică extrasă astfel, căci în caz contrar o poate păstra el, și în felul acesta să fie amenințat să sufere el însuși de răul

de care l-a eliberat pe pacient. Acest lucru a putut fi adesea constatat. Spre exemplu, un operator, după ce a suprimat durerea dintr-un dinte sau dintr-un cot, nu întârzie să simtă el însuși aceeași durere în dintele sau în cotul corespunzător. În unele cazuri, când este vorba despre tratamente succesive, ope-ratorul care neglijează să îndepărteze materia eterică, poate cădea serios bolnav și chiar să sufe-re dureri cronice.

A.P.Sinnett citează un caz interesant, acela al unei doamne care, după ce a fost vindecată de reumatism cronic, s-a stabilit într-o regiune a Europei, îndepărtată de aceea unde locuia magnetizorul. Patru ani mai târziu, operatorul a murit și imediat afecțiunea reumatismală s-a manifestat din nou cu vechea ei violență. În acest caz, se pare că magnetizarea luată de operator din corpul pacientului, încă nedistrusă, ar fi rămas timp de mai mulți ani în preajma aurei operatorului și la moartea lui, s-a reîntors la vechiul lui centru.

În general eate de ajuns să se scuture cu putere mâinile spre pământ, îndepărtându-le de corp. Magnetizarea poate fi aruncată și într-un vas cu apă, având apoi, natural, grija de a deșerta apa. Este bine ca, după această primă parte a tratamentului, operatorul să-și spele mâinile, înainte de a trece la următoarea, care este de altfel cea importantă.

Se spune că este posibil ca magnetismul nesănătos să fie îndepărtat spre unele categori de elementali. Parabola biblică cu turma de porci poate că este o descriere alegorică a unui fapt de acest fel. Noi credem desigur că este mai bine să se facă așa, decât să se lase magnetismul nesănătos aproape de aura tămăduitorului sau a altor persoane care s-ar găsi în vecinătate.

O ușoară variantă, deosebit de folositoare în cazurile de congestie locală, constă în a așeza mâinile de fiecare parte a regiunii bolnave și de a face să treacă dinspre mâna dreaptă spre mâna stângă, un curent de magnetism purificator: acesta gonește atunci materia congestionată.

După această pregătire trebuie să revărsăm în pacient, fluxul nostru magnetic și Prana noastră personală. Aceasta se poate face, ca și mai înainte, prin lungi pase deasupra corpului întreg, sau prin unele mai scurte asupra unei regiuni speciale. Se pot întrebuința și amândouă mâinile, făcând să treacă curentul dinspre mâna dreaptă spre cea stângă, prin regiunea tratată.

Cel ce studiază va înțelege de ce este important ca operatorul însuși să fie într-o stare de perfectă sănătate, altfel ar risca să transmită pacientului său o parte din propriul său magnetism nesănătos.

Mai trebuie notat că, în curele magnetice, veștmintele, mai ales dacă pânza este de mătase, for-

mează o piedică pentru curentul de vitalitate; deci, pacientul trebuie să fie, după împrejurări, cât mai puțin îmbrăcat.

Bineînțeles că sunt și alte moduri de a lucra asupra corpului eteric, deoarece corpurile mental, astral și fizic sunt strâns asociate, încât unul din ele poate lucra foarte bine asupra celorlalte.

În general vorbind, se poate spune că tot ce favorizează sănătatea fizică reacționează în bine asupra vehiculelor superioare. Mușchii neexcitați, de pildă, au o tendință nu numai de a degenera, ci și de a produce o congestie de magnetism: acest fapt cauzează în Dublul Eteric un punct slab care poate deschide drum germenilor supărători, cum sunt aceia ai unei infecții.

Tot așa, o sănătate rea, mentală sau astrală, este aproape sigur că se va transforma, mai repede sau mai târziu, într-o boală fizică. O persoană care este astral "mofturoasă", care îngăduie deci corpului său astral să-și risipească energia în emoții, griji și în necazuri fără importanță, nu numai că tulbură corpurile astrale ale altor persoane sensibile, ci această necontenită agitație astrală reacționează adesea prin mijlocirea corpului eteric asupra corpului fizic; aceasta este originea tuturor felurilor de boli nervoase.

Aproape toate tulburările nervoase au drept cauză directă preocupările și emoțiile inutile și ar

dispărea destul de repede dacă pacientul ar putea fi învățat să-și mențină vehiculele în liniște și pace.

16.2.MAGNETIZAREA OBIECTELOR.

Activitatea magnetică e tot atât de importantă ca și curățenia fizică. Alimente cum sunt pâinea și aluaturile sunt deosebit de susceptibile să absoarbă magnetismul persoanei care le pregătește, deoarece magnetismul se scurge cu mai multă putere prin mâini. Acțiunea focului, în timpul coacerii, suprimă din fericire, cea mai mare parte din varietățile de magnetism fizic. Unii ocultiști, pentru ca să împiedice pe cât e cu putință, orice amestec magnetic, țin să întrebuințeze la masă numai tacâmurile lor proprii și nu îngăduie să li se taie părul de către o persoană al cărei magnetism nu a primit aprobarea lor. Capul este desigur regiunea corpului asupra căreia magnetismul altuia ar avea cea mai rea influență.

Cărțile, mai ales cele din bibliotecile publice, tind să se încarce cu tot felul de curenți magnetici.

Pietrele prețioase, care reprezintă ceea ce regnul mineral a creat mai desăvârșit, sunt foarte susceptibile să primească și să rețină impresiile. Multe bijuterii sunt saturate de sentimente de

invidie sau de poftă și , mai ales unele celebre giuvaere istorice, sunt impregnate de emanații fizice, unele din ele provenind din crimele săvârșite pentru a le câștiga. Bijuteriile de acest fel păstrează asemenea impresii timp de mii de ani, atât de bine, încât psihometrii văd în jurul lor tablouri nespus de groaznice. Pentru acest motiv, cea mai mare parte a ocultiștilor nu recomandă, ca regulă generală, purtarea bijuteriilor.

Dimpotrivă, gemele pot fi rezervoare de influență bună și de dorit. Astfel, pietrele gnostice întrebuințate acum două mii de ani în timpul ceremoniilor de inițiere, își păstrează și azi puterea lor magnetică eficace. Câțiva scarabei egipteni au păstrat-o de asemenea, deși sunt mult mai vechi decât gemele gnostice.

Banii - moneda sau hârtiile - sunt adeseori încărcați cu magnetism extrem de neplăcut; ei nu numai că absorb cele mai diferite feluri de magnetism, ci, mai mult, sunt înconjurați de gânduri și sentimente ale persoanelor care i-au mânuit. Tulburarea și iritația pe care o produc în corpurile astrale și mentale au fost asemănate cu efectele pe care le produce bombardarea emanațiilor de radiu asupra corpului fizic. Monedele de cupru și bronz, ca și hârtiile vechi și murdare, prezintă cele mai mari inconveniente. Nichelul păstrează

influențele periculoase mai puțin decât cuprul, iar argintul și aurul și mai puțin decât acesta.

Mai citâm și exemplul lenjeriei de pat, pentru a arăta felul cum obiectele fizice absorb și răspândesc influențele magnetice. Multe persoane au observat că visele penibile pe care le aveau erau datorate deseori întrebuințării unei perne care a servit unei persoane puțin recomandabile. Dacă cineva întrebuințează lâna, fie ca pătură, fie ca veșmânt, să nu o pună direct pe piele, deoarece lâna este saturată de influențe animale.

Pentru a alcătui metodic un talisman, trebuie ca obiectul să fie mai întâi debarasat de materia eterică pe care o are, trecându-l printr-o peliculă de materie eterică special construită printr-o forțare de voință. Vechea materie și vechiul magnetism dispărând în acest fel, eterul ordinar al atmosferei înconjurătoare îi ia locul, deoarece există o presiune eterică corespunzătoare presiunii atmosferice, însă infinit mai puternică.

În același fel se lucrează și pentru materiile astrală și mentală; obiectul devine atunci, ca să spunem așa, o foaie albă pe care se poate scrie orice, după dorință. Operatorul, punând mâna dreaptă asupra obiectului, se umple de calitățile speciale pe care dorește să le dea talismanului, cu voința de a i le comunica. Un ocultist cu experiență poate face toate acestea aproape in-

stantaneu, printr-un puternic efort de voință; altora le trebuie un timp mai îndelungat.

În felul acesta se procedează când este vorba de un talisman general. Un talisman adoptat este alcătuit în mod special pentru a corespunde anumitor trebuințe ale unei anumite persoane; cum ar fi o rețetă individuală față de un tonic general. Un talisman însuflețit e sortit să rămână timp de veacuri, focar de radiații. Sunt două varietăți. În cea dintâi, talismanul primește o frântură dintr-un mineral superior, care emite necontenit un curent de particule. Acestea absorb energia cu care e încărcat talismanul; rolul de distribuitor revine în acest caz mineralului; de aici o mare economie de energie.

În a doua variantă, ingredientele sunt așezate în așa fel, încât talismanul devine un mijloc de manifestare pentru anumite categorii de spirite ale naturii: acestea aduc puterea necesară împrăștierei influenței talismanului. Asemena talismane pot dura mii de ani; ele sunt bucuria spiritelor naturii și cel mai mare bun al oricărei persoane care se apropie de centrele magnetice create de ele.

Talismanul legat e magnetizat în așa fel, încât să fie păstrat în legătură strânsă cu autorul său și să devină un fel de avanpost al conștiinței sale. Mulțumită acestei legături, purtătorul talismanu-

lui poate cere ajutorul autorului său care, de partea sa, poate trimite purtătorului un curent de influență. Un talisman de acest fel ar înlesni ceea ce teozofii creștini numesc "tratamentul prin absență".

În unele cazuri, foarte rare, un talisman fizic poate fi legat de corpul cauzal al unui Adept, cum au fost talismanele îngropate acum 19 veacuri în diferite părți de către Apollonius din Tyrana, cu scopul ca forța pe care ele o radiază să poată pregăti aceste localități pentru a deveni în viitor, centrele unor mari evenimente. Unele din aceste centre au fost întrebuințate; altele vor fi în curând și vor sluji cu ocazia apropiatei veniri a lui Christos.

Altare însemnate sunt ridicate de obicei în locul unde a trăit cutare sfânt, unde s-a petrecut un eveniment considerabil, ca o Inițiere, unde se odihnesc rămășițele pământești ale unui mare personaj. În toate aceste cazuri a fost creat un centru de influență magnetică puternică, ce va dura încă mii de ani. Admițând chiar că "relicva" nu are nici o acțiune, sau chiar că e falsă, sentimentele de devoțiune care de veacuri i-au fost hărăzite de nenumerații vizitatori, ar face din această localitate un centru activ de radiații binefăcătoare. Influența suferită de vizitatori și pelerini în toate aceste locuri, e fără îndoială cât se poate de bună.

După cum am arătat, pietrele prețioase sunt în mod natural capabile să devină talismane sau amulete. Fructul rudraksha, din care indienii își fac adeseori coliere,se pretează foarte bine la magnetizare, pentru a înlesni gândirea spirituală sau meditația, căci îndepărtează influențele tulburătoare. Mărgele făcute din planta numită tulsi sunt un alt exemplu de acest fel, deși influența care se degajă din ele are un caracter ceva mai deosebit. O categorie de talismane interesante este aceea a obiectelor puternic mirositoare. Gumele din care se face tămâia, de exemplu, pot fi alese printre cele care favorizează gândirea spirituală și cucernică. E cu putință și combinarea unor ingrediente care au proprietăți contrare, cum făceau uneori vrăjitoarele medievale.

Un ocultist experimentat nu uită niciodată să comunice influențe binefăcătoare tuturor obiectelor care trec din mâinile sale în altele, cum sunt scrisorile, cărțile sau darurile. Printr-o forțare de voință el poate chiar încărca o scrisoare dactilografiată, cu mai mult efect decât ar face-o în mod inconștient cineva care nu e familiarizat cu aceste adevăruri, scriind-o cu mâna sa.

Cu o simplă mișcare a mâinii, însoțită de un gând energic, un ocultist instruit poate demagnetiza instantaneu hrana, îmbrăcămintea, așternutul, încăperile etc. O asemenea demagnetizare

înlătură numai magnetismul care a fost imprimat dinafară și nu atinge magnetismul înnăscut al obiectelor, cum sunt de pildă vibrațiile neplăcute inerente cărnii moarte, pe care nici fierberea nu le poate distruge.

Trebuie să ne mai amintim și că materia fizică din om, găsindu-se în contact strâns cu materiile astrală și mentală, caracterul dens și grosolan al vehiculului fizic implică o stare corespunzătoare în celelalte vehicule: de aici marea importanță, pentru ocultist, a curățeniei fizice precum și a celei magnetice sau eterice.

Aghiasma folosită în unele biserici creștine oferă un exemplu izbitor de magnetizare, apa încărcându-se foarte ușor cu magnetism. Instrucțiunile ritualului arată cu evidență că preotul trebuie mai întâi să "exorcizeze" ("descânte") sarea și apa, adică să le purifice de toate influențele rele, apoi, făcând semnul crucii, să "binecuvânteze" elementele, adică să le încarce cu propriul său magnetism, cu intenția de a goni toate sentimentele și gândurile rele.

E interesant de notat că sarea conține clor, element trecut prin foc; de aceea combinația apei, marele dizolvant, cu focul, marele mistuitor, e factor purificator de cel mai înalt grad.

Idei cu totul asemănătoare se regăsesc în alte ceremonii ale bisericii creștine, cum e botezul,

când apa e binecuvântată și semnul crucii e făcut pe ea; sfințirile de biserici și de cimitire, ale vaselor de slujit, ale podoabelor preoțești, ale clopotelor și tămâii; în sfârșit confirmarea, sfințirea preoților și consacrarea episcopilor.

În Cuminecătură, vinul exercită o foarte puternică influență asupra nivelurilor astrale superioare, în timp ce apa dă naștere la vibrații eterice.

La botez, preotul face semnul crucii pe fruntea, gâtul, inima și plexul solar al copilului. Aceasta îi deschide chakrele eterice atât de mult, încât aproape că ajung de mărimea unei piese de o coroană, apoi încep să strălucească și să se învârtă la fel ca ale adulților.

Mai mult, apa atingând fruntea, face să vibreze cu violență materia etherică, stimulează creierul și prin corpul pituitar afectează corpul astral, apoi prin acesta, corpul mental.

Mai târziu, prin ungerea cu sfântul mir în creștetul capului, preotul transformă chakra respectivă într-un fel de sită care elimină influențele, sentimentele sau particulele grosolane, în timp ce printr-un efort de voință, el închide cele patru centre pe care le-a deschis.

La confirmare, în religia catolică, efectul produs de principiul atomic se reflectă în Dublul eteric.

La sfințirea unui preot, rezultatul căutat e de a deschide comunicarea dintre principiile superioare și creierul fizic. Binecuvântarea inundă creierul eteric; ea este sortită să se ridice prin corpul pituitar, punctul în care corpul dens fizic, cel eteric și cel astral se întâlnesc cel mai aproape.

Ungerea capului unui episcop cu sfântul mir, e destinată să influențeze brahmarandra chakra în așa fel, încât încetând de a mai prezenta concavitatea rotunjită în mod obișnuit, ea formează un fel de con ieșit în afară, cum se observă la multe statui ale Domnului Buddha.

Sfințirea clericilor are mai ales ca obiect să lucreze asupra corpului eteric; aceea a ușierilor asupra astralului; aceea a cititorilor sau lectorilor, asupra mentalului; în fine, aceea a exorciștilor, asupra corpului cauzal. Prin sfințirea sa, exorcistul primește un dar care îi permite să-și exercite mai puternic facultatea de vindecare.

Se pare că într-o vreme a existat obiceiul de a pecetlui toate chackrele din corpul unui muribund, pentru a împiedica entitățile astrale de a-și însuși corpul mortului și de a se servi de el în scopuri de magie neagră.

Multe afecțiuni nervoase ar putea fi atenuate fără îndoială prin ungerea cu ulei sfințit; bolile eterice ar putea fi de asemenea vindecate cu ajutorul "Ungerii".

In cârja episcopală, la capătul în care sunt așezate giuvaerele sfințite, energia eterică ce radiază din ele este în același timp exterioară și cea mai accentuată, în așa măsură încât n-ar fi de mirare dacă atingerea lor ar putea produce vindecări fizice.

În evul mediu, alchimiștii întrebuințau metode asemănătoare, ca săbii sau droguri magnetice, etc. În Misterele Vechi, tirsul era un instrument puternic magnetizat, care se punea pe șira spinării candidatului, comunicându-i în acest fel o parte din magnetismul cu care era încărcat.

16.3. CONSIDERAȚII FINALE

16.3.1. TESTAREA PRODUSELOR NOI

Apucați cu două degete brațul întins al unei persoane. Puneți-i apoi produsul de testat (cosmetic, alimentar etc.) pe dosul mâinii. Exercitați o nou presiune asupra brațului, cu aceeași intensitate ca prima. Dacă produsul nu-i convine, va opune mai puțină rezistență ; dacă brațul rezistă mai mult, produsul este benefic. Cereți ajutorul cuiva pentru a testa produsele chiar pe dv.

16.3.2. TRATAREA DURERILOR DE CAP

Cineva suferă de durere de cap. Frecați-vă viguros mâinile. Când vă simțiți propria energie, atingeți-i ușor ceafa cu mâna dreaptă și plasați-i stânga la 1 cm de frunte. Cereți-i să respire profund de 10 ori una după alta, marcând expirațiile pentru a crește percepția energiei. Mențineți mâinile atât timp cât nu percepeți un schimb puternic de energie. Apoi luați-le și scuturați-le cu putere pentru a elimina energia statică; în final este bine să le spălați cu apă rece. Veți fi și dv. mirat de rezultatul obținut!

Capitolul XVII

MESMERISMUL SAU ACȚIUNEA CÂMPULUI VITAL

Trebuie să se înțeleagă bine diferența precisă și hotărîtă dintre hipnotism și mesmerism. Hipnotismul, al cărui nume vine de la grecescul Hypnos, care înseamnă somn, este literalmente arta de a adormi. Rezultă în general dintr-o paralizie nervoasă, pricinuită fie de o ușoară forțare impusă nervilor ochiului, fie altfel. El nu este în sine o stare vătămătoare, deși ar putea servi firește la scopuri bune sau la scopuri vinovate. El face adesea ca subiectul să fie nesimțitor la durere și poate da astfel sistemului nervos un repaus foarte binefăcător. Aceasta este, în principiu, o stare adusă în mod voluntar; are ca efect mai important punerea subiectul, mai mult sau mai puțin, sub controlul operatorului, care între anumite limite ce variază după temperamentul și caracterul subiectului și după gradul de hipnoză, ajunge să impună voința operatorului asupra subiectului.

Mesmerismul se bazează pe un principiu cu totul diferit. Cuvântul derivă de la numele lui

Frederich Mesmer (1734-1815), medic vienez, care spre sfârșitul secolului al XVIII-lea, a descoperit că poate vindeca bolnavi prin mijlocirea unor influențe degajate prin mână și pe care le-a numit "magnetism animal".

Mesmerismul constă în principal în aceea că operatorul alungă în afară sau respinge magnetismul sau fluidul vital al pacientului și îl înlocuiește cu al său propriu. Rezultatul natural: pacientul pierde orice sensibilitate în regiunea din care fluidul său personal a fost expulzat. Noi am văzut mai înainte că facultatea de a simți are drept condiție transmiterea contactelor la centrele astrale, prin materia Dublului Eteric. Când, deci, materia eterică este înlăturată, legătura dintre corpul dens fizic și corpul astral este întreruptă și prin urmare, nici o senzație nu mai este cu putință.

Răpirea fluidului vital nu are nici o acțiune asupra circulației sângelui, deoarece regiunea interesată își păstrează căldura normală.

Este deci cu putință să i se expulzeze unui bolnav propria lui materie eterică, dintr-un picior sau dintr-o mână spre exemplu, atât de bine, încât să urmeze o anestezie completă a membrului respectiv. Acțiunea mesmerică fiind în acest caz pur locală, pacientul își păstrează întreaga conștiință cerebrală obișnuită, deci membrului în chestiune

i s-a aplicat un anestezic; nimic mai mult. Această anestezie mesmerică a îngăduit să se facă operații chirurgicale în secolul trecut . Enumerarea cea mai cunoscută a operațiilor de acest fel se găsește în lucrarea intitulată: Mesmerism în India, publicată mai întâi în 1842, de dr. Esdaile. Un alt chirurg, doctorul Elloison, a făcut și el numeroase operații, întrebuințând anestezia mesmerică, la Londra, acum aproape trei sferturi de veac.

La acea epocă cloroformul era necunoscut și orice sală de operație era o sală de tortură. Referitor la opera acestor doi novatori se pot găsi relații interesante în "The Rationale of Mesmerism" a lui A.P.Sinnett, lucrare pe care o recomandăm cercetătorilor cu toată căldura.

Tratamentul mesmerie poate fi împins și mai departe, până ce gonește din creier fluidul magnetic care aparține subiectului și îl înlocuiește cu acela al operatorului. În acest caz, subiectul pierde în întregime controlul corpului său, acesta trecând asupra operatorului, care face ce vrea cu corpul subiectului.

Înlocuirea fluidului magnetic al subiectului prin acela al operatorului aduce după sine o urmare interesantă: o excitație primită de operator poate fi simțită de subiect sau dimpotrivă, o excitație primită de subiect poate fi resimțită de operator.

Să presupunem, de pildă, că un braț a fost mesmerizat și că fluidul magnetic al subiectului a fost

înlocuit prin acela al operatorului. Dacă mâna acestuia din urmă este înțepată, subiectul poate să simtă împțepătura din cauză că eterul nervos al operatorului a fost legat de creierul subiectului.

Prin urmare,subiectul, primind mesajul transmis prin eterul nervos al operatorului, își închipuie că îi este adus de propriul său eter nervos și se conformează. Acest fenomen este numit în mod obișnuit simpatie magnetică; literatura de specialitate citează multe exemple.

Pentru a magnetiza nu este indispensabil să se facă pase cu mâinile. Acestea nu servesc decât să concentreze fluidul și pot ajuta imaginația operatorului, căci tot ce o favorizează întărește convingerea, bază principală a gândirii acționante. Un mesmerist priceput poate lucra tot așa de bine fără să facă nici o pasă; pentru a obține rezultatele urmărite îi este deajuns să privească pacientul și să se servească de voință.

Mecanismul eteric al corpului pare a prezenta două diviziuni distincte, una inconștientă și legată de marele simpatic, alta conștientă sau voluntară, legată de sistemul cerebro-spinal; (se pare că ultimul poate fi magnetizat, însă primul nu). Un magnetizor nu poate deci, în general, influența funcțiile vitale normale ale pacientului, ca respirația sau circulația sângelui.

Iată, poate, de ce "THEOSOPHY" ne spune că, în corpul fizic, Prana există sub două forme prin-

cipale: în Dublul Eteric avem Prana - izvor de energie, iar în corpul dens, Prana automată.

Și în curele magnetice, bineînțeles, este de dorit ca operatorul să fie, din punct de vedere fizic, în deplină sănătate. Într-adevăr, tămăduitorul sau magnetizorul revarsă în pacient nu numai Prana, ci și emanațiile sale personale, de unde posibilitatea de a comunica subiectului un rău fizic. Mai mult, cum materiile astrală și mentală trec și ele de la operator la subiect, bolile morale și mentale încă pot fi transmise în acest chip.

Pentru rațiuni asemănătoare, un magnetizor poate avea deci, chiar inconștient, o mare influență asupra subiectului său. Orice calitate a inimii sau a minții pe care o are magnetizorul, este transmisă foarte ușor subiectului: se vede imediat ce primejdii pot urma de aici.

Mesmerismul aplicat numai la vindecări de persoane care știu ce fac și care nu vor abuza niciodată de puterea lor, prezintă multe avantaje; dacă are alte scopuri, atunci desigur că nu i se recomandă întrebuințarea.

Mesmerismul are un avantaj asupra metodei de vindecare prin voință: când energiile voinței sunt revărsate în corpul fizic, există pericolul ca boala să fie dusă în vehiculele mai subtile, din care a venit, și prin aceasta să se împiedice manifestarea efectului final, pe plan fizic, a rău-

lui care își are originea în minte și emoții. Mesmerismul curativ nu prezintă această primejdie.

Un interesant exemplu de vindecare magnetică sau mesmerică îl găsim în ceremonia budhistă numită Paritta sau Pirit (literal "binecuvântări"). Călugări așezați în cerc sau în careu, țin în mâinile lor o sfoară ca aceea care se întrebuințează pentru întinsul rufelor, și din care se desprind sforicele care sunt muiate într-un bazin mare plin cu apă. Șiruri întregi de călugări recită fără întrerupere texte sfinte, timp de mai multe zile, păstrând limpede în mintea lor voința de a binecuvânta. Apa, după ce a fost astfel foarte puternic magnetizată, este împărțită poporului; un bolnav poate chiar ține în mână un fir care este legat de sfoară.

Însemnăm în trecere că este cu putință să se magnetizeze plantele și să li se stimuleze creșterea într-un anumit mod, bine determinat. Desigur că puțini sunt aceia care fac acest lucru în mod conștient, cel puțin în Occident, însă, ceea ce precede, explică poate, în parte, faptul că unele persoane au "Mână fericită" în cultura plantelor, a florilor etc. O cauză comună a fenomenelor de acest gen stă în alcătuirea corpului eteric și a celorlalte vehicule și de asemenea în afinitatea persoanei cu elementali; cei mai prietenoși fiind aceia al căror element predomină în vehiculele persoanei respective.

Spiritele naturii neavând nici un sentiment de răspundere, nici voință bine dezvoltată, se pretează în general mai ușor la dominația magnetică și atunci pot fi întrebuințate în multe feluri pentru a îndeplini voința magicianului; însărcinările care li se impun vor fi executate fidel și fără greș, dacă nu depășesc facultățile lor.

De asemenea pot fi mesmerizate persoane de curând decedate și care întârzie printre noi în corpul lor astral.

Capitolul XVIII

MEDIUMITATEA

Mediumul este o persoană anormal organizată, la care corpul eteric se poate despărți ușor de cel dens. Dublul eteric astfel separat de corpul dens, servește în mare parte ca bază fizică pentru materializări.

Astfel de forme materializate, în general, nu se îndepărtează mult de medium, deoarece materia lor constitutivă este supusă unor atracții care nu încetează a le readuce la corpul din care purced; acest fenomen este atât de accentuat, încât figura, dacă rămâne prea mult îndepărtată de medium, se destramă și materia din care este formată se reîntoarce instantaneu la izvorul său.

Formele de acest fel nu pot subsista printre vibrațiile intense ale unei lumini vii decât câteva clipe. Starea de medium este periculoasă de fapt, și din fericire este relativ rară; ea determină multe tensiuni și tulburări în sistemul nervos. Când Dublul Eteric este alungat, dublul însuși este despicat în două; el n-ar putea fi despărțit pe de-a întregul de corpul dens fără să rezulte moartea, căci forța vitală sau Prana nu poate circula fără

prezența materiei eterice. Această retragere parțială a dublului e deajuns pentru a scufunda corpul dens într-o stare de letargie, și de a suspenda funcțiile vitale; acestei stări primejdioase îi urmează de obicei, o epuizare extremă.

Îngrozitoarea pierdere de vitalitate datorită suprimării mijloacelor care îngăduie Pranei să circule, explică sfârșeala de după ședințe a mediumilor, precum și faptul că atâția dintre ei cad pradă patimei beției; ei cer excitantelor să le satisfacă nevoia imperioasă de energie.

William Crookes scrie la pag.41 a Cercetărilor sale (Researches) aceste rânduri: *"După ce am constatat jalnica stare de prostație nervoasă și corporală în care unele experiențe l-au adus pe Mr. Home, după ce l-am văzut culcat pe parchet, aproape leșinat, palid și mut, cum să mă îndoiesc că evoluția forței psihice nu este însoțită de o pierdere corespunzătoare de forță vitală?"* Starea descrisă se aseamănă cu șocul care urmează operației chirurgicale.

Într-o ședință spiritistă, un clarvăzător poate vedea Dublul Eteric ieșind în general prin partea stângă a mediumului, însă câteodată și prin toată suprafața corpului, și el alcătuiește adesea "spiritul materializat" care poate fi ușor modelat, în diferite chipuri, de gândurile asistenților, forța și vitalitatea lui crescând atunci când mediumul este

scufundat într-o transă profundă. In mod obișnuit nu intervine nici un efort conștient datorită asistenților; totuși rezultatul poate fi obținut metodic. Astfel, H.P.Blawatskz raportează că, în timpul fenomenelor remarcabile obținute la ferma Eddz, ea a modelat metodic forma "spiritului", care a apărut sub diferite înfățișări, văzute de asistenți.

Materia eterică modelată în forme de acest fel, deși invizibilă văzului obișnuit, poate impresiona totuși o placă fotografică, deoarece aceasta este sensibilă la anumite lungimi de undă luminoase pe care ochiul omenesc nu le percepe. Iată explicația tuturor cazurilor înregistrate, când "formele spirite" au apărut pe negativul unui portret fotografic obișnuit.

În timpul ședințelor se întîmplă adesea ca pe lângă materia împrumutată Dublului Eteric al mediumului, o oarecare cantitate de materie eterică e sustrasă și din corpurile asistenților; de aici oboseala simțită adesea de obișnuiții acestor ședințe.

Pentru ca o mare cantitate de materie să poată fi extrasă fără pericol din corpul fizic, trebuie condiții de pasivitate absolută. Mediumul, în general, rămâne în fond destul de conștient, însă cea mai mică încercare de a-și afirma personalitatea sau de a gândi temeinic, slăbește înda-

tă forma materializată sau o aduce înapoi în "cabină".

Un șoc sau o tulburare, sau orice încercare de a opri "forma spirit" este extrem de periculoasă și poate aduce chiar și moartea.

În afară de materia eterică, se mai întâmplă că o oarecare cantitate de materie fizică, mai ales gazoasă și lichidă, să fie luată din corpul mediumului. Se citează cazuri când, în timpul materializării, corpul mediumului pierde în mod vizibil din volumul lui, în timp ce aspectul deprimat, zbârcit al feții prezintă, se spune, un spectacol îngrozitor și jalnic. Așezat pe un cântar, corpul fizic al mediumului arată o scădere în greutate care poate merge până la 40 % din greutatea normală, în timp ce greutatea formei materializate arată o creștere cel puțin egală și în general chiar mai mult, fără îndoială din cauză că o oarecare cantitate de materie densă a fost extrasă și din corpul asistenților. Într-un caz bine cunoscut, o formă materializată a purtat în brațe corpul micșorat al mediumului - Mr.R . Eglinton.

Unei entități astrale care vrea să se manifeste sau să producă un fenomen oarecare pe planul fizic, mediumul îi poate da materia eterică indispensabilă; aceasta lucrează ca intermediar pentru a aduce forțele astrale în materia fizică.

Ceva asemănător se petrece când un betiv decedat vizitează o cârciumă și se înconjoară de un

văl de materie eterică pentru a absorbi mirosul alcoolului de care are atâta nevoie. Nefiind în stare să simtă alcoolul așa cum îl simțim noi, el împinge pe alții să se îmbete, pentru ca să poată intra în mod parțial în corpul lor fizic, să-i obsedeze și astfel să se bucure direct, încă o dată, de gustul și senzațiile pentru care el simte o dorință atât de arzătoare.

Uneori materia luată mediumului e de ajuns pentru a forma o mână eterică sau numai degetele care să țină un creion și să scrie, să dea lovituri, să răstoarne sau să miște obiecte și așa mai departe. În general, pentru acoperirea unei forme astrale, așa ca ea se devină vizibilă asistenților, servește atât materia eterică, cât și materia densă fizică, luate mediumului; forma văzută nu este deci solidă, ci numai o peliculă subțire.

Draperiile cu care sunt îmbrăcate de obicei "spiritele" în timpul ședințelor sunt fabricate adesea cu veșmintele mediumului sau ale unui asistent. Țesutul este când foarte grosolan, când de o finețe extremă, mai fin decât țesăturile produse de meșterii orientali. Se întâmplă ca draperia să poată fi dusă din camera de ședințe; câteodată se poate păstra timp de mai mulți ani; sau se întâmplă să dispară după o oră sau două, sau chiar în câteva minute.

Este indiscutabil că, în afară poate de cazuri foarte rare și luând toate precauțiile posibile, practicile mediumnității sunt vătămătoare și câteodată excesiv de periculoase. Noi trebuie totuși să recunoaștem că prin ele, o mulțime de oameni au învățat fie să cunoască realitatea lumii nevăzute și continuitatea vieții după moarte, fie să creadă în ele. Nu e mai puțin adevărat că această cunoaștere sau credință s-ar fi putut câștiga și prin alte mijloace mai puțin vătămătoare.

Niciodată un ocultist experimentat, aparținând unei școli de "magie albă", n-ar lucra asupra Dublului Eteric al vreunei persoane pentru ca să obțină o materializare, precum nu și-ar tulbura nici pe al său pentru a se face vizibil la distanță; el s-ar mulțumi să condenseze și să zidească în jurul corpului său astral o cantitate de eter ambiant suficientă pentru a permite materializarea, apoi, prin efect de voință, să mențină această formă atâta timp cât ar avea nevoie.

Cea mai mare parte dintre "călăuzele-spirite" știu foarte bine pericolele la care sunt expuși mediumii lor și, ca să-i apere, iau toate precauțiile posibile. "Spiritele", ele însele, au de suferit câteodată când, de pildă, o formă materializată este lovită sau rănită, din cauza asocierii strânse care se stabilește între materia eterică a formei materializate și materia astrală aparținând corpului "spiritului"

Este adevărat, firește, că nici o armă fizică nu poate atinge un corp astral, însă o leziune a formei materializate poate fi transmisă corpului astral prin fenomenul numit "repercusiune".

Cum în timpul unei materializări, particule de materie sunt împrumutate de la asistenți ca și de la medium, ele pot fi foarte amestecate și prin urmare calități indezirabile sau vicii pe care le are unul din asistenți, pot reacționa supra altora și mai ales asupra mediumului care este dintre toți cel mai vulnerabil și cel mai simțitor. Mai ales nicotina și intoxicațiile cu alcool pot fi responsabile de urmările neplăcute produse în acest mod.

Mediumul de o categorie inferioară atrage în mod inevitabil entitățile astrale cele mai indezirabile, care își pot întări vitalitatea lor proprie pe socoteala mediumului și a asistenților. O asemenea "stafie" se poate chiar atașa de orice persoană puțin dezvoltată din cerc, cu rezultatele cele mai deplorabile.

Se citează cazuri în care o entitate din afară, încarnată sau nu, și-a însușit corpul unui om adormit și s-a servit de el într-un scop personal, poate că într-un mod somnambulic. Foarte probabil că un astfel de lucru se poate întâmpla mai ușor unei persoane care are caracteristicile unui medium.

CONCLUZIE

de Arthur Powell

"Cunoștințele noastre actuale cu privire la corpul eteric și la fenomenele eterice în general, alcătuiesc un ansamblu considerabil, însă studentul serios nu va întârzia să observe că, acest câmp deschis cercetărilor noastre viitoare este infinit mai întins decât colțișoarele explorate până acum.

Dat fiind că structura, alimentația și sănătatea corpului eteric interesează direct sănătatea fizică și funcționarea nu numai a corpului fizic, ci și a celorlalte corpuri în relație cu el, este incontestabil că cercetările făcute asupra oricărui gen de fenomene eterice vor trebui să aducă descoperiri care să prezinte pentru savant un adânc interes, iar pentru omenire binefaceri mari.

Pentru a face aceste cercetări, putem alege între mai multe metode. Întâi, observația clarvazătoare directă, la diferite nivele, căci dată fiind rapida dezvoltare în vremea noastră, a unor secțiuni ale rasei omenești, e posibil ca în curând, un mare număr de persoane să fie în posesia facultăților eterice.

Experiențele doctorului Kilner par a arăta că aceste facultăți, normal dezvoltate în cursul obișnuit al evoluției, pot fi stimulate cu ajutorul ecranelor ca cele pe care le-a întrebuințat el, sau chiar prin alte metode ce se vor descoperi de acum înainte.

Mesmerismul și hipnotismul ar putea de asemenea și unul și altul, cu toate garanțiile utile, să servească la trezirea facultății eterice latente. Întrebuințarea fotografiei poate lua în viitor o mare dezvoltare deoarece sărurile care intră în compoziția plăcilor sunt sensibile la lungimi de undă și la intensități luminoase care scapă ochiului normal. O altă metodă de cercetare constă în întrebuințarea razelor ultra-violete; ele făgăduiesc mult. Pentru aplicarea acestora s-a făcut un laborator în Leeds, Anglia, mulțumită inițiativei și prevederii câtorva cercetători de acolo.

Metodele întrebuințate de W.J.Crawford ar putea foarte bine să fie reluate de alți cercetători și să aducă rezultate care să completeze pe ale acestui cercetător abil.

Este oare bine să se întrebuințeze ședințele spiritiste pentru a se obține fenomene de materializări ca acelea ale baronului von Notzing ? Asupra acestui punct opiniile diferă, fără îndoială.

În general se admite că fenomenele de acest fel pot prezenta pentru medium o primejdie serioasă, atât din punct de vedere fizic, cât și din altele; materializările astfel obținute au de altfel un caracter net respingător. Pe de altă parte, se poate spune că dacă mediumii consimt să se sacrifice pentru știință, atunci și aceasta are dreptul să primească asemenea sacrificii; de altfel, știința nu ține cont de caracterul dezagreabil sau nu, oferit de fenomenele naturale. Totuși, trebuie să recunoaștem că în zilele noastre cei mai eminenți învățători spirituali nu aprobă ședințele de spiritism.

Cu toate acestea, se poate argumenta că în alte epoci, fecioarele vestale, prezicătorii, "poorocii" și alți mediumi, au primit atât sancțiunile cât și aprobarea autorităților înalte. Deci, noi ne reținem de a propune asupra acestei chestiuni vreo concluzie dogmatică.

Putința de a pune cunoștința fenomenelor eterice în serviciul vindecărilor pare aproape nemărginită. În multe boli fizice, emoționale sau mentale, întrebuințarea tratamentului vital sau magnètic, precum și a mesmerismului și hipnotismului, s-ar acorda cu procesul general al gândirii în această direcție. Întrebuințarea mesmerismului pentru a produce anestezia în

vederea operațiilor, etc., cu scopul de a înlocui eterul, gazul sau cloroformul, s-ar părea că prezintă multe avantaje.

O cunoaștere mai aprofundată a fenomenelor eterice și vitale poate aduce o schimbare radicală de atitudine cu privire la întrebuințarea, în medicină sau alimentație, a substanțelor care au trecut prin organismul animal sau derivă din acesta.

Se poate presupune în mod rațional că substanțele cunoscute sub numele de vitamine își datorează proprietățile lor binefăcătoare prezenței în ele, sub o formă sau alta, a Pranei, sau poate, calității de materie eterică pe care o conțin.

Dacă se ajunge să se recunoască faptul că vitalitatea corpului derivă nu din mâncare, ci direct din atmosferă, tratamentul dietetic al bolnavilor ar putea suferi o schimbare totală; vom vedea în același timp și postul, mult mai des întrebuințat ca mijloc curativ. Acei care sunt la curent cu literatura privitoare la post, știu fără îndoială că mai mulți scriitori, studiind această interesantă chestiune, au dedus din observațiile lor că relația dintre asimilarea elementelor nutritive și achiziția energiei vitale este foarte departe de a fi simplă sau directă.

În general, se recunoaște astăzi că acele cure prin electricitate nu au dat toate rezultatele care

se sperau la început. Un studiu mai complet al fenomenelor eterice va îngădui fără îndoială să se găsească metode mai bune pentru a vindeca prin electricitate. Asocierea electricității cu materia eterică (din care este format Dublul Eteric) este un fenomen care poate găsi astfel o întrebuințare prețioasă.

Este evident că descoperirea gradelor eterice ale materiei va oferi atât chimiei, cât și fizicii, orizonturi noi; ele vor aduce servicii chiar în prepararea substanțelor alimentare, a conductorilor sau a izolatorilor electrici, a materialelor pentru îmbrăcăminte și a altor numeroase substanțe întrebuințate în viața de toate zilele.

În sfârșit, nu numai pentru valoarea sa intrinsecă, ci și ca mijloc de a trece la cunoștința lucrurilor mai înalte, admiterea de către savanții ortodocși a existenței corpului eteric, apoi studiul alcătuirii și al funcțiilor sale - nici una nici cealaltă credem că nu vor întârzia mult - vor putea constitui temelii solide pe care se va înălța ca un imens edificiu, cunoștința lucrurilor ultrafizice.

Deoarece (noi adoptăm și rezumăm aici ultimele paragrafe din Idila Lotusului Alb), viitorul este mult mai grandios, mai măreț misterios decât trecutul.

Într-o înaintare înceată și imperceptibilă, învățătorii oamenilor își sorb viața din izvoare

tot mai pure; și își iau mesajul mai direct din sufletul existenței.

Viața are în ea mai mult decât poate concepe închipuirea oamenilor. Floarea reală a vieții crește peste statura omului și bulbul ei bea adânc din râul vieții. În inima acestei flori omul va putea citi secretele forțelor care conduc planul fizic; acolo va găsi scrisă știința tăriei mistice. Va învăța cum să expună adevărurile spirituale și cum să pătrundă în viața Eului său superior, precum și să păstreze în sine gloria acestui Eu superior, continuând totuși să trăiască pe această planetă, dacă trebuie, atât cât ea va exista, să-și mențină viața în toată vigoarea bărbăției, până când rostul său va fi în întregime împlinit și până va fi învățat aceste trei adevăruri pe toți cei ce caută lumina.

Sufletul omului e nemuritor și viitorul său este acela al unui lucru a cărui dezvoltare și splendoare nu au limite.

Principiul care dă viață locuiește în noi și în afară de noi; el nu moare niciodată, este etern binefăcător; el nu poate fi auzit, nici văzut, nici simțit, dar este perceput de omul care dorește percepția.

Fiecare om este în mod absolut propriul său dătător de lege, distribuitorul gloriei sau al obscurității sale; arbitrul vieții sale, al recompensei sale, al pedepsei sale.

Aceste adevăruri, mari ca viața însăși, sunt tot atât de simple ca spiritul omenesc cel mai simplu. Fie aceste adevăruri să devină cunoștințe date tuturor acelora care au sete de ea."

SFÂRSIT

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Lucrarea de față își propune a fi o sinteză a celor mai importante aspecte legate de PSE, sinteză filtrată prin prisma experiențelor personale ale autorului.

Dr. Callahan, R : „Cinq minutes pour traiter vos phobies'', Ed. de Souffle D'or, Franța

Dr. Diamond, J : „Le corps ne ment pas '', Ed. de Souffle D'or, Franța

Eliade, Mircea : „Yoga'', Ed. Humanitas, București

Lavier, J. A. : „Bio energetique chinoise'', Ed. Maloine, Franța

Patschka, Freddy : „Toute la Kinesiologie '', Ed. de Souffle D'or, Franța

Pătruț, A. : „De la normal la paranormal'', Ed. Dacia, Cluj - Napoca

Powell, Arthur : „Dublul eteric și fenomenele conexe'', Ed Recife, București

Requena, Yves : „Qi Qong, qymnastique chinoise de sante. et de longevite'', Ed Quy Tredaniel

Săhleanu, V.; Miklos, J.; Nicu, M.D.: „Introducere critică în parafizică și parapsihologie'', Inst. Politehnic, București

CUPRINS

- Prefață
  PARAPSIHOLOGIE SAU PSIHOTRONICĂ ?....5
- Introducere
  MINUNILE PARANORMALE
  SI TREIMEA CREAȚIEI.....6
- Cap. I
  PRECEPȚIA EXTRASENZORIALĂ..... .8
  1.1. Facultățile eterice
  1.2. Entități eterice
- Cap. II
  STRUCTURA ÎNVELIȘURILOR UMANE.....19
  2.1. Legile universale
  2.2. Forțele solare
- Cap. III.
  MATRICEA ENERGETICĂ,
  UN SISTEM INTERCONDIȚIONAT.....25
- Cap IV
  CHAKRELE, CENTRELL
  ENERGETICE ALE ORGANISMULUI.....29
  4.1. Muladhara
  4.2. Svadhistana
  4.3. Manipura
  4.4. Anahata
  4.5. Visudha
  4.6. Ajna
  4.7. Sahasrara - Padma
- Cap. V
  REȚEAUA ATOMICĂ.....42
- Cap. VI
  CENTRELE ASTRALE ȘI KUNDALINI.....47
  6.1. Kundalini și sexualitatea
  6.2. Kundalini și medicina
- Cap. VII
  ENERGIA MAGNETICĂ A CORPURILOR VII..54
  7.1. Omul magnetic
- Cap VIII
  TREZIREA FORȚELOR BIOENERGETICE.....60
  8.1. Kundalini și acțiunea sa
- Cap IX
  KI - GONG SAU TEHNICA
  GALVANIZĂRII ENERGIEI VITALE.....,65
  9.1. Cum puteți deveni mai puternic
  9.2. Soprana Verena Keller
  ÎȘI REDOBÂNDEȘTE ECHILIBRUL FIZIC
  9.3. Energii paranormale la îndemâna tuturor
  9.4. Cel mai simplu exercițiu de KI GONG
- Cap. X
  KINEZIOLOGIA ȘI RESTABILIREA
  ECHILIBRULUI ENERGETIC.....76
- Cap. XI
  CORPUL ENERGETIC.....82
- Cap XII
  ÎNVELIȘURI OCROTITOARE.....88
  12.1. Cojile eterice
- Cap. XIII
  ECTOPLASMA.....93
- Cap. XIV
  NAȘTEREA.....109
- Cap. XV
  MOARTEA.....113
- Cap. XVI
  CIRCULAȚIA EXTERIOARĂ A PRANEI.....119
  16.1. Vindecări magnetice
  16.2. Magnetizarea obiectelor
  16.3. Considerații finale
- Cap. XVII
  MESMERISMUL SAU
  ACȚIUNEA CÂMPULUI VITAL.....136
- Cap XVIII
  MEDIUMITATEA.....143
- CONCLUZII.....150
- BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ.....157
- ANEXĂ.....161

ANEXA

NIVELUL DE STRESS IN VIAŢĂ COTIDIANĂ

Stressul face parte integrantă din viaţa noastră. Uneori el poate fi pozitiv. Se traduce în această situaţie prin stimul.

Oferim mai jos câteva evenimente, vesele sau triste, pe care suntem uneori obligaţi să le trăim ,menţionând nivelul de stress pe care îl antrenează. Tabelul permite fiecăruia să-şi măsoare "cicatricile ", invizibile sau nu, pe care aceste situaţii le lasă.

Moarteă partenerului (stress maxim)	100
Divorţ	73
Separare	65
Închisoare	63
Moartea unei rude foarte apropiate	63
Accident sau boală	53
Căsătorie	50
Concediere	47
Reconciliere (într-un cuplu)	45
Pensionare	45
Îmbolnăvirea unui membru din familie	44
Sarcină	40
Probleme de ordin sexual	39
Aparitia unui nou membru în familie	39
Schimbarea activităţii profesionale	39
Modificarea situatiei financiare	38
Moartea unui prieten	37
Schimbarea locului de muncă	36

N.B.Sărbătorile de Crăciun şi Paşte antrenează un stress de 12 puncte.

OMUL TERESTRU NATURAL TENEBROS

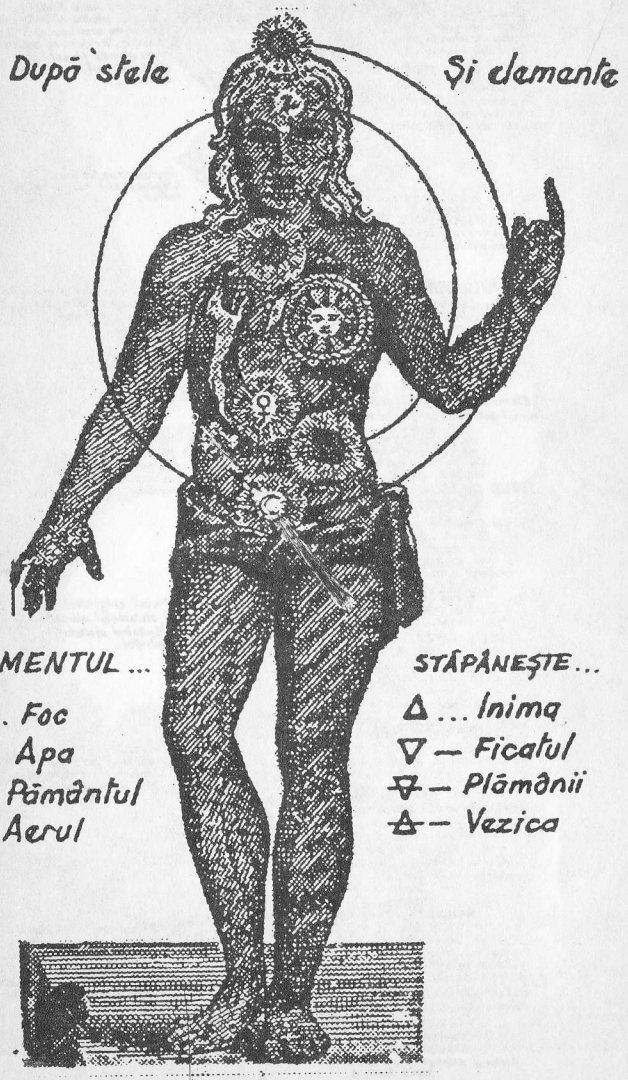

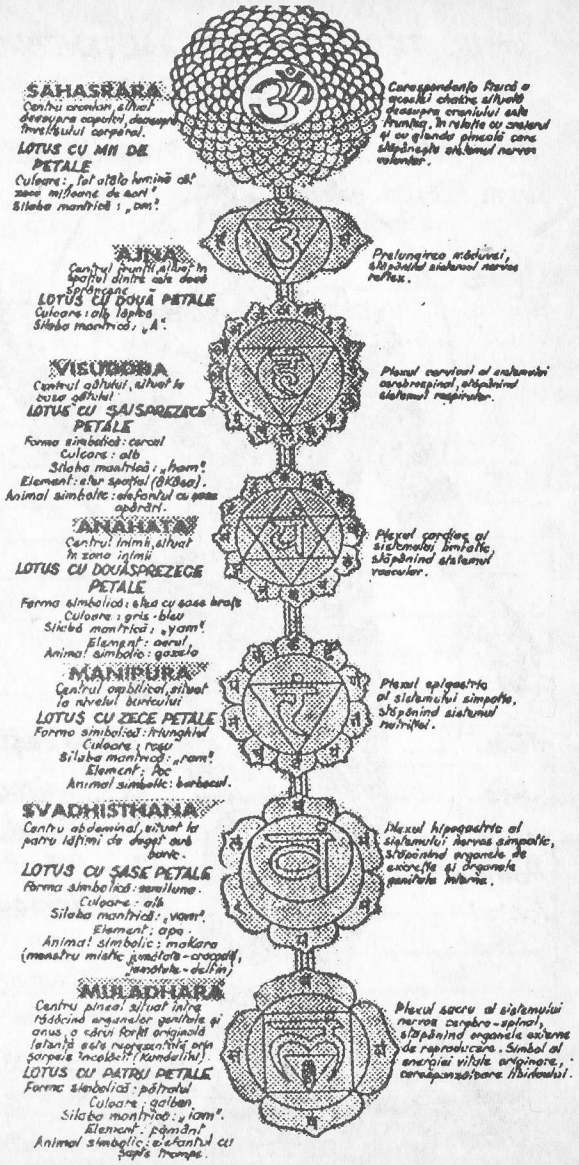
SAHASRARA
Centru cranian, situat deasupra capului, deasupra trvelisului corporal.
LOTUS CU MII DE PETALE
Culoare: „tot atâta lumină cât zece milioane de sori"
Silaba mantrică: „om".
Corespondența fizică a acestei chakre situată deasupra craniului este fruntea. În relație cu creierul și cu glanda pineală care stăpânește sistemul nervos voluntar.
AJNA
Centrul frunții, situat în spațiul dintre cele două sprâncene
LOTUS CU DOUĂ PETALE
Culoare: alb lăptos
Silaba mantrică: „A".
Prelungirea măduvei, stăpânind sistemul nervos reflex.
VISUDDHA
Centrul gâtului, situat la baza gâtului
LOTUS CU ȘAISPREZECE PETALE
Forma simbolică: cercul
Culoare: alb
Silaba mantrică: „ham".
Element: eter spațial (âkâsa).
Animal simbolic: elefantul cu șase apărări.
Plexul cervical al sistemului cerebrospinal, stăpânind sistemul respirator.
ANAHATA
Centrul inimii, situat în zona inimii
LOTUS CU DOUĂSPREZECE PETALE
Forma simbolică: stea cu șase brațe
Culoare: gris-bleu
Silaba mantrică: „yam".
Element: aerul
Animal simbolic: gazela
Plexul cardiac al sistemului limfatic, stăpânind sistemul vascular.
MANIPURA
Centrul ombilical, situat la nivelul buricului
LOTUS CU ZECE PETALE
Forma simbolică: triunghiul
Culoare: roșu
Silaba mantrică: „ram".
Element: foc
Animal simbolic: berbecul.
Plexul epigastric al sistemului simpatic, stăpânind sistemul nutriției.
SVADHISTHANA
Centru abdominal, situat la patru lățimi de deget sub buric.
LOTUS CU ȘASE PETALE
Forma simbolică: semiluna.
Culoare: alb
Silaba mantrică: „vam".
Element: apa.
Animal simbolic: makara (monstru mistic jumătate-crocodil, jumătate-delfin)
Plexul hipogastric al sistemului nervos simpatic, stăpânind organele de excreție și organele genitale interne.
MULADHARA
Centru pineal situat între rădăcina organelor genitale și anus, a cărui forță originală latentă este reprezentată prin șarpele încolăcit (Kundalini).
LOTUS CU PATRU PETALE
Forma simbolică: pătratul
Culoare: galben
Silaba mantrică: „iam".
Element: pământ
Animal simbolic: elefantul cu șapte trompe.
Plexul sacru al sistemului nervos cerebro-spinal, stăpânind organele externe de reproducere. Simbol al energiei vitale originare, corespunzătoare libidoului.

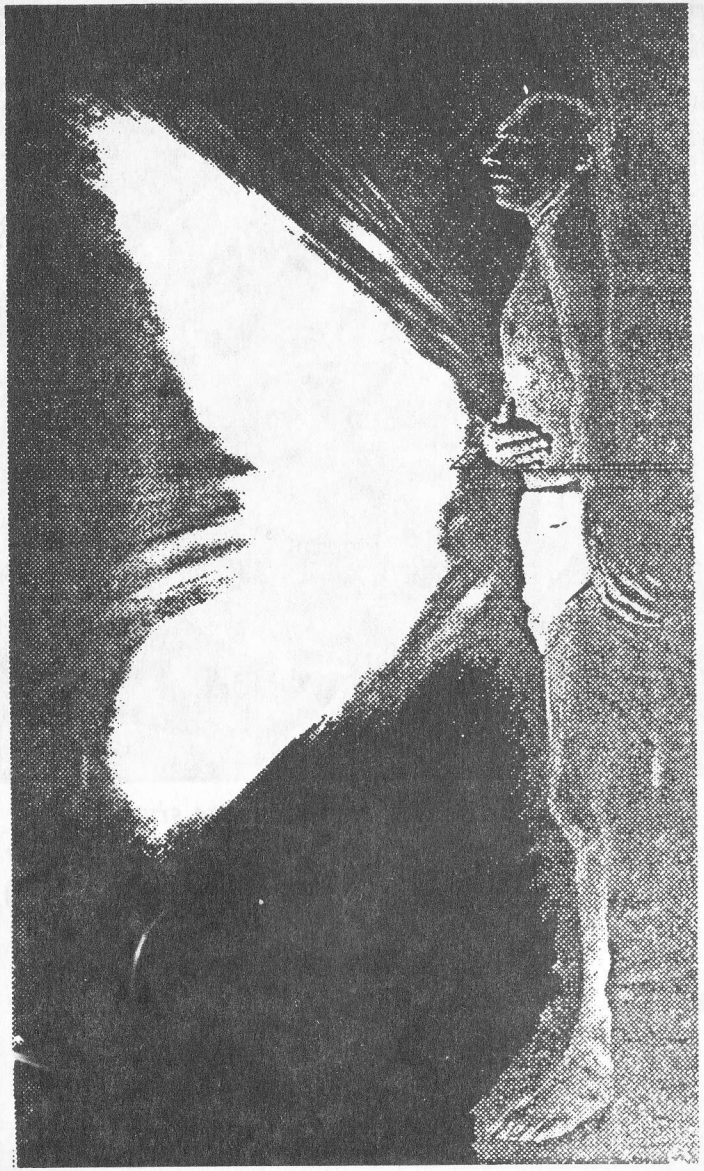

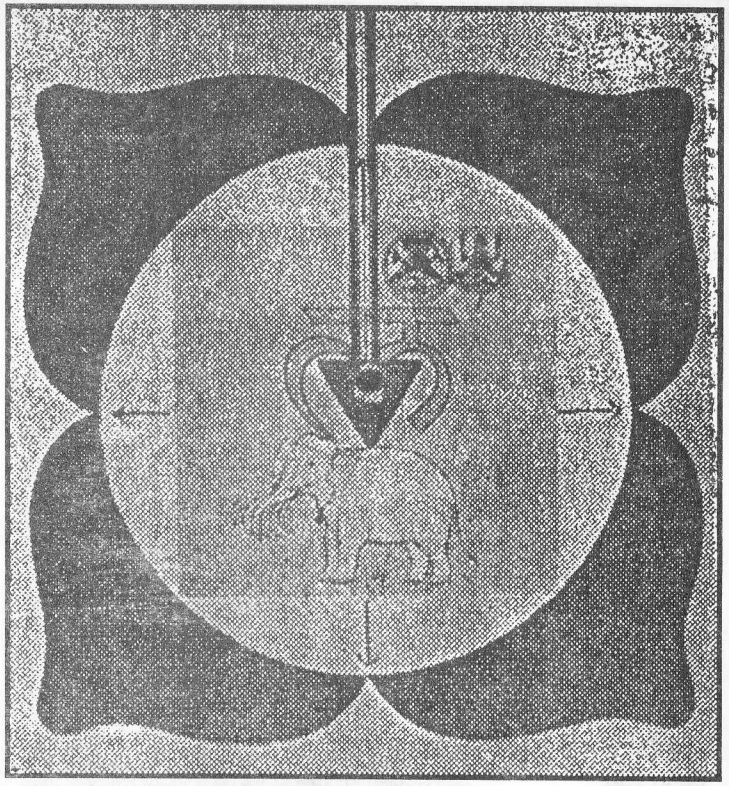

Muladhara-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Muladhara

लं

Silaba mantrică este: lam

बं भं मं

bam *bham* *mam*

यं रं लं

yam *ram* *lam*

Denumirea petalelor lotusului Svadhisthana

वं शं षं सं

vam *sam* *sam* *sam*

Denumirea petalelor lotusului Muladhara

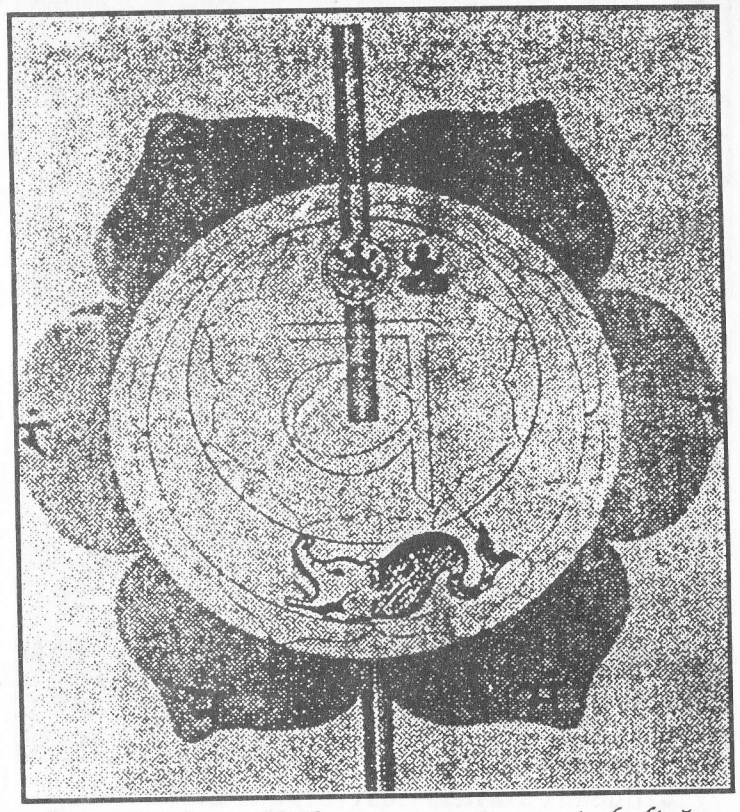

Svadisthana-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Svadhisthana

वं

Silaba mantrică este: vam

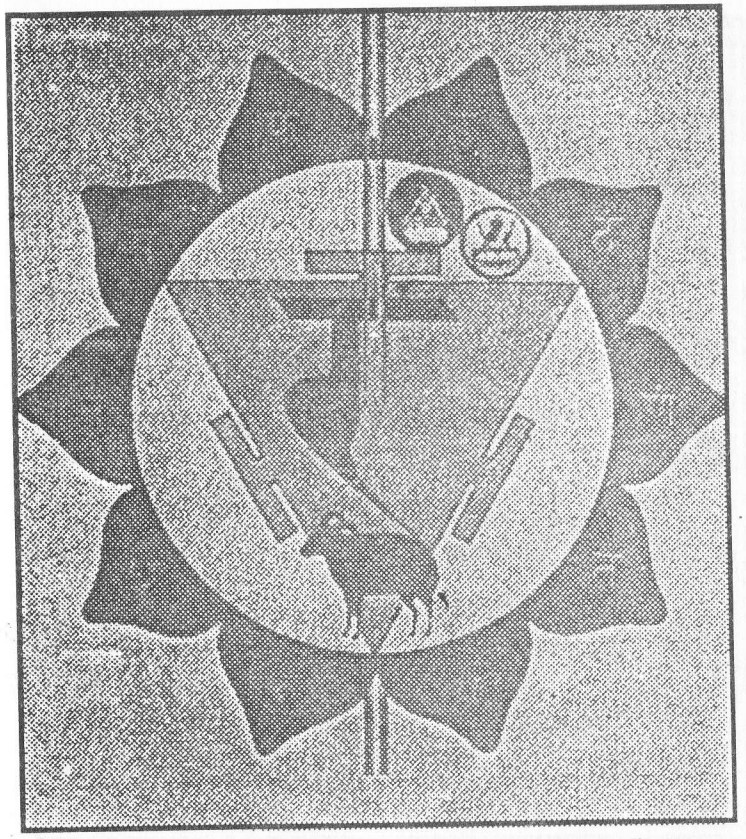

Manipura-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Manipura

रं

Silaba mantrică este: ram

ḍaṁ ḍhaṁ ṇaṁ taṁ

thaṁ daṁ dhaṁ naṁ

paṁ phaṁ

Denumirea petalelor lotusului Manipura

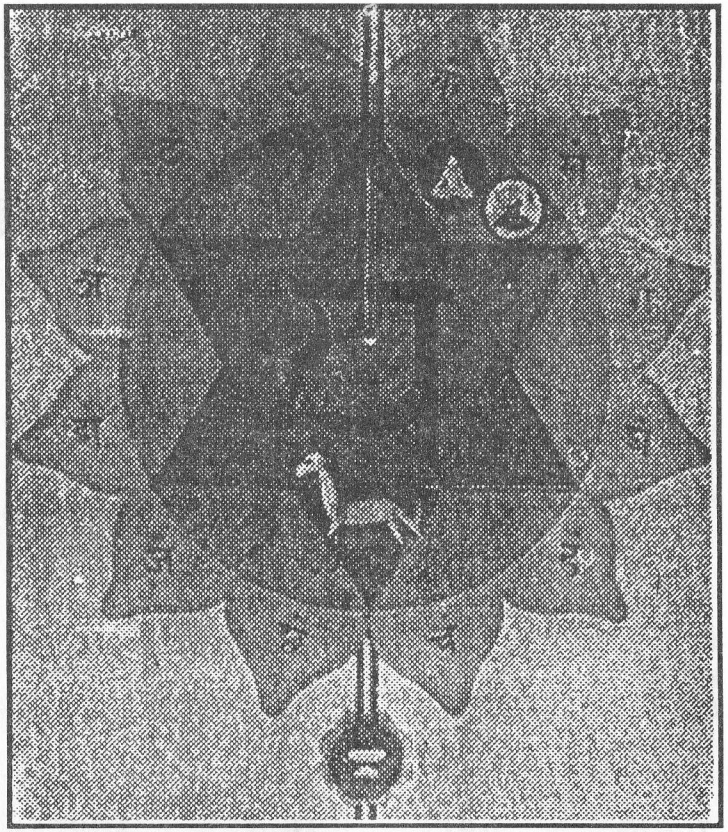

Anahata-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Anahata

यं

Silaba mantrică este: yam

कं खं गं घं

kaṁ *khaṁ* *gaṁ* *ghaṁ*

ङं चं छं जं

ṅaṁ *caṁ* *chaṁ* *jaṁ*

झं ञं टं ठं

jham *nam* *tam* *tham*

Denumirea petalelor lotusului Anahata

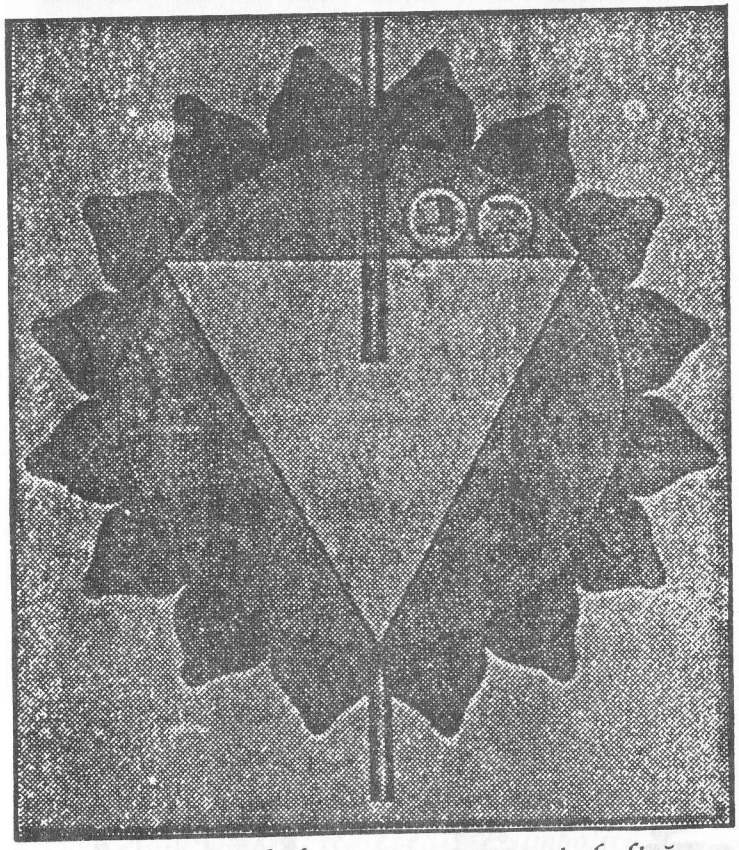

Visuddha-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Visuddha

हं

Silaba mantrică este: ham

अं	आं	इं	ईं
aṁ	*aṁ*	*iṁ*	*iṁ*
उं	ऊं	ऋं	ॠं
uṁ	*ūṁ*	*ṛṁ*	*ṝṁ*
ऌं	ॡं	एं	ऐं
ḷṁ	*ḹṁ*	*eṁ*	*aiṁ*
ओं	औं	अं	अः
oṁ	*auṁ*	*aṁ*	*aḥ*

Denumirea petalelor lotusului Visuddha-cakra

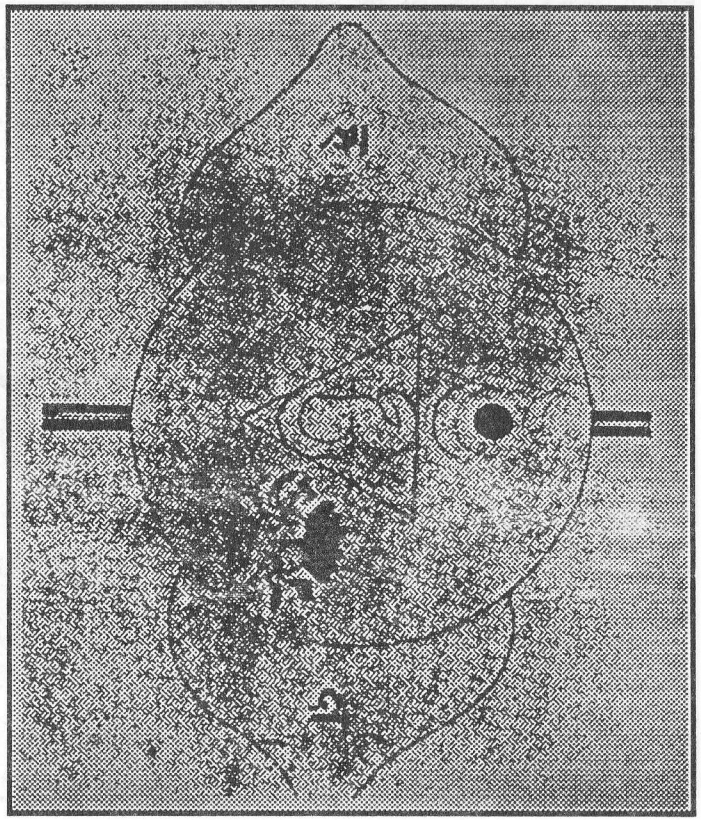

Ajna-chakra, reprezentare simbolică

Chakra Ajna

हं क्षं

Denumirea petalelor lotusului Ajna

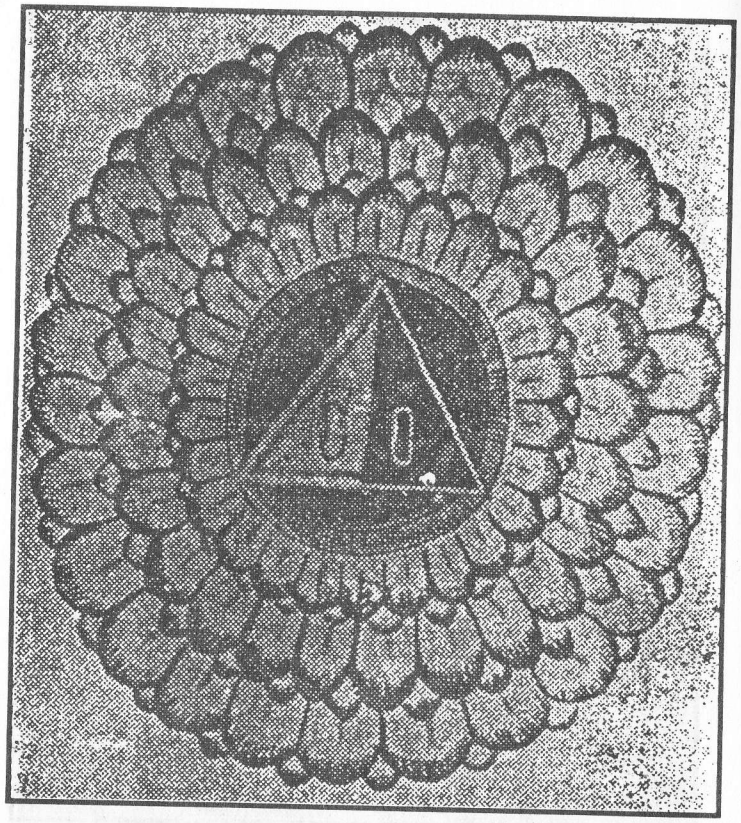

Sahasrara-padma, reprezentare simbolică

Chakra Sahasrara - Padma

Silaba mantrică este: om